

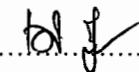
ผลการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญานิยมต่อการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก
ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

กุลวดี ตนະทิพย์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
พฤษภาคม 2558
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบบัณฑิตวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ ถุตวีดี ตนะทิพย์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

 อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพียรุณภา กุลนาคคล)

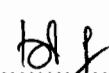
 อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(ดร.ประชา อินง)

คณะกรรมการสอบบัณฑิตวิทยานิพนธ์

 ประธาน

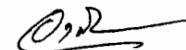
(นายแพทย์ทรงสิทธิ์ อุดมสิน)

 กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพียรุณภา กุลนาคคล)

 กรรมการ

(ดร.อาภันธ์ชนิต เจนจิต)

 กรรมการ

(ดร.อาภันธ์ชนิต เจนจิต)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพา

 คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิชิต สุรัตน์เรืองชัย)

วันที่ ๒๗ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลงได้ด้วยดี เป็นพระผู้วิจัยได้รับความกรุณาและได้รับ
ความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพญนา กุลนาดาล ประธานกรรมการ
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และดร.ประชา อินัง กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ
แนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนเอาใจใส่และให้
กำลังใจด้วยดีเสมอมา ทำให้ผู้วิจัยได้ทราบแนวทางในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ที่ถูกต้อง
ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและตระหนักในความกรุณาและความห่วงใยที่ท่านมีให้จึงขอกราบขอบพระคุณ
ด้วยความ鞠躬เป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ นายแพทช์ เวทิส ประทุมศรี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิธิพัฒน์ เมฆาชร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจโทหญิง ดร.สุขอรุณ วงศ์พิม ที่กรุณาตรวจสอบเครื่องมือและ
โปรแกรมที่ใช้ในการวิจัยให้มีคุณภาพและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการแก้ไข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณจารย์ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยนรภพท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ที่มีค่าเชิงให้แก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อสุรินทร์ คุณแม่นิวัลย์ ตนะทิพย์ และพันตำรวจโทวรรุษ ตนะทิพย์
ที่เคยให้ความรักความห่วงใย ให้กำลังใจอันมีค่าให้ลูกอุดหน และให้ด้วยแนวทำวิจัยให้สำเร็จ
โดยสนับสนุนลูกทุกอย่าง ในชีวิตและอยู่เคียงข้างลูกเสมอมา ขอขอบคุณ เพื่อนๆ และพี่ๆ
สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษาทุกท่านที่เคยให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจและให้คำปรึกษา
แนะนำกับผู้วิจัยเสมอมา

สุดท้ายนี้คุณประโยชน์และคุณค่าอันเกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขออมกับเป็น
กตัญญูตัวที่เด่นพุการี นรภพที่ปรึกษาวิชาความรู้ และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งใน
อดีตและปัจจุบัน ที่ทำให้เข้ามายังสถาบัน ผู้มีการศึกษาและประสบความสำเร็จในคราวนี้

กุลวดี ตนะทิพย์

52921181: สาขาวิชา: จิตวิทยาการให้คำปรึกษา; วท.ม. (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา)

คำสำคัญ: การติดการใช้งานเฟซบุ๊ก/ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย/ การปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม

กุลวดี ตนะทิพย์: ผลการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยมต่อการติดการใช้งานเฟซบุ๊กของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (THE EFFECTS OF COGNITIVE GROUP THERAPY TO FACEBOOK SYSTEM STICKINESS OF HIGH-SCHOOL STUDENTS.) คณะกรรมการ
ควบคุมวิทยานิพนธ์: เพ็ญนา กุลนภาคล, กศ.ด., ประชา อินัง, Ph.D, 134 หน้า. ปี พ.ศ. 2558.

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยมต่อการติดการใช้งานเฟซบุ๊กของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 10 คน ที่มีคะแนนการติดการใช้งานเฟซบุ๊กสูงกว่าเบอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 75 ขึ้นไป และสมัครใจเข้าร่วมการทดลอง โดยประเมินจากแบบวัดการติดการใช้งานเฟซบุ๊กที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น กลุ่มตัวอย่างได้รับการปรึกษารการกลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบวัดการติดการใช้งานเฟซบุ๊ก และโปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม จำนวน 12 ครั้ง สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 50-90 นาที ผู้วิจัยประเมินการติดการใช้งานเฟซบุ๊กในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม มีการติดการใช้งานเฟซบุ๊กในระยะหลังการทดลองน้อยกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม มีการติดการใช้งานเฟซบุ๊กในระยะติดตามผลน้อยกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

52921181: MAJOR: COUNSELING PSYCHOLOGY; M.Sc. (COUNSELING PSYCHOLOGY)
KEY WORD: FACEBOOK SYSTEM STICKINESS/ HIGH- SCHOOL STUDENTS/
COGNITIVE GROUP THERAPY.

GOONLAWADEE THANATIP: THE EFFECTS OF COGNITIVE GROUP THERAPY
TO FACEBOOK SYSTEM STICKINESS OF HIGH-SCHOOL STUDENTS. ADVISORY
COMMITTEE: PENNAPHA KOOLNAPHADOL, Ed.D. PRACHA INANG, Ph.D. 134 P. 2015.

The purposes of this research was to study the effects of Cognitive Group Therapy to Facebook system stickiness of high- school students. The sample was the high- school students who had Facebook system stickiness scores upper than 75 percentile, who willing to participate this research project. The research instruments were Facebook system stickiness scale and group counseling program based on Cognitive Group Therapy, which were designed by the researcher. The experimental group received 12 sessions of counseling for six weeks, 50-90 minutes per time, twice a week. The data collection was divided into three phrases; pretest, posttest and follow-up.

The research results shown that the Facebook system stickiness of high- school students who received counseling based on Cognitive Group Therapy in posttest phase was lower than the pretest phase, statistically significant difference at .05 level. Moreover, the Facebook system stickiness of high- school students who received counseling based on Cognitive Group Therapy in follow- up phase was lower than the pretest phase, statistically significant difference at .05 level.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๑
สารบัญ.....	๒
สารบัญตาราง.....	๓
สารบัญภาพ.....	๔
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมติฐานการวิจัย	4
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	5
ขอบเขตการวิจัย	5
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก	9
เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีปัญญาอนิยม	21
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	33
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	38
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	38
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	38
การสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	39
การดำเนินการทดลอง	46
การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง	47
วิธีการดำเนินการทดลอง.....	48
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์	49

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	50
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	51
5 สรุป อกบุญผล และข้อเสนอแนะ	62
สรุปผลการวิจัย	63
อกบุญผล	63
ข้อเสนอแนะ	67
บรรณานุกรม	69
ภาคผนวก	74
ภาคผนวก ก	75
ภาคผนวก ข	126
ภาคผนวก ค	130
ภาคผนวก ง	132
ประวัติย่อผู้วิจัย	134

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
2 ส่วนประกอบของเฟชบุ๊ก.....	17
3 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม อารมณ์ การรู้การคิด และสรีระ	24
4 กรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีนักลิเกตภาพของอาเรอน เบค	26
5 กรอบแนวคิดในการให้คำปรึกษาตามแนวทางของอาเรอน เบค.....	30
6 กรอบแนวคิดการมีส่วนร่วมของผู้รับคำปรึกษาตามแนวทางของอาเรอน เบค	31
7 กรอบแนวคิดผลที่เกิดจากการให้คำปรึกษาต่อผู้รับการบำบัด	31
8 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการติดการใช้งานเฟชบุ๊กของนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลาย ในกลุ่มทดลอง ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะ ติดตามผลการทดลอง	52
9 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการทดลองต่อคะแนนเฉลี่ยการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก ..	54
10 กราฟเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการใช้งานเฟชบุ๊กรายชั่วโมงต่อวันต่อสัปดาห์ จำแนกรายคน.	56
11 กราฟค่าเฉลี่ยการใช้งานเฟชบุ๊กรายชั่วโมงต่อวันต่อสัปดาห์ จำแนกรายคน คนที่ 1	57
12 กราฟค่าเฉลี่ยการใช้งานเฟชบุ๊กรายชั่วโมงต่อวันต่อสัปดาห์ จำแนกรายคน คนที่ 2	57
13 กราฟค่าเฉลี่ยการใช้งานเฟชบุ๊กรายชั่วโมงต่อวันต่อสัปดาห์ จำแนกรายคน คนที่ 3	58
14 กราฟค่าเฉลี่ยการใช้งานเฟชบุ๊กรายชั่วโมงต่อวันต่อสัปดาห์ จำแนกรายคน คนที่ 4	58
15 กราฟค่าเฉลี่ยการใช้งานเฟชบุ๊กรายชั่วโมงต่อวันต่อสัปดาห์ จำแนกรายคน คนที่ 5	59
16 กราฟค่าเฉลี่ยการใช้งานเฟชบุ๊กรายชั่วโมงต่อวันต่อสัปดาห์ จำแนกรายคน คนที่ 6	59
17 กราฟค่าเฉลี่ยการใช้งานเฟชบุ๊กรายชั่วโมงต่อวันต่อสัปดาห์ จำแนกรายคน คนที่ 7	60
18 กราฟค่าเฉลี่ยการใช้งานเฟชบุ๊กรายชั่วโมงต่อวันต่อสัปดาห์ จำแนกรายคน คนที่ 8	60
19 กราฟค่าเฉลี่ยการใช้งานเฟชบุ๊กรายชั่วโมงต่อวันต่อสัปดาห์ จำแนกรายคน คนที่ 9	61
20 กราฟค่าเฉลี่ยการใช้งานเฟชบุ๊กรายชั่วโมงต่อวันต่อสัปดาห์ จำแนกรายคน คนที่ 10.....	61

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 โปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยมเพื่อลดการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย	40
2 แบบแผนการทดลอง.....	47
3 ข้อมูล และค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนการติดการใช้งานเฟชบุ๊กในระดับก่อนการทดลอง ระดับหลังการทดลอง และระดับตามผลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	51
4 ผลการทดสอบความแปรปรวนของระยะเวลาในการทดลองของกลุ่มทดลอง	53
5 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการติดการใช้งานเฟชบุ๊กของนักเรียนมัธยมศึกษาตอน ปลายที่ได้รับการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยมเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Bonferroni.....	54
6 ค่าเฉลี่ยการใช้งานเฟชบุ๊กรายชั่วโมงต่อวันต่อสัปดาห์ จำแนกรายคน	55
7 ค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบวัดการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก	127
8 ค่าอำนาจจำแนกและค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบวัดการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก	129

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน

ปัจจุบันเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Online social network) ได้กลายเป็นช่องทางเชื่อมต่อการสื่อสารระหว่างบุคคลในโลกของอินเตอร์เน็ต โดยมุ่งเน้นไปที่การสร้างชุมชนออนไลน์ซึ่งทำให้ผู้คนสามารถที่จะแลกเปลี่ยน แบ่งปันข้อมูล ตามประ祐ชนกิจกรรมหรือความสนใจเฉพาะเรื่องซึ่งกันและกัน เป็นที่นิยมกันมากในหมู่วัยรุ่น โดยเฉพาะเฟซบุ๊ก ซึ่งได้รับความนิยมมากในปัจจุบัน โดยมีอัตราจำนวนผู้ใช้งานเดินทางอย่างรวดเร็ว จากการสำรวจของเฟซบุ๊ก (Facebook) จากเว็บไซต์ www.allfacebook.com พบว่า ผู้ใช้งาน (Active users) ที่มีจำนวนสูงสุด คือ กลุ่มอายุ 18-25 ปี ทั้งเพศชายและเพศหญิง ขณะที่กลุ่มผู้ใช้งานเป็นอันดับ 2 คือ กลุ่มอายุ 26-34 ปี ทั้งเพศชาย และเพศหญิง ที่สำคัญกลุ่มนี้มักเป็นกลุ่มที่ยอมรับนวัตกรรมเร็ว (Early adopter) เป็นชนชั้นปัจจุบัน และเป็นผู้ก่อตั้งกระแสต่างๆ (Trend setters) ในสังคม ขณะที่กลุ่มอายุ 13-17 ปี ที่ถูกจัดเป็นกลุ่มที่เชี่ยวชาญด้านดิจิตอล (Digital natives) แต่ก็ความสนใจกับเฟซบุ๊ก (Facebook) เช่นเดียวกัน (ภัตรา เรืองสวัสดิ์, 2553 ยังถึงใน วิมลพรรณ อาภาเวท, สาวิตรี ชีวะสารน์ และชาญ เดชะอัศวนง, 2554)

เฟซบุ๊ก (Facebook) เป็นบริการเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่มีการเปิดให้บริการเมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 โดยเจ้าของคือ Facebook, Inc. ผู้ก่อตั้งคือ มาร์ก ซัคเคอร์เบิร์ก (Mark Zuckerberg) ซึ่งเริ่มแรกนั้นได้เปิดให้ใช้งานเฉพาะนักศึกษามหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ต่อมาได้ขยายตัวออกไปสำหรับมหาวิทยาลัยทั่วสหรัฐอเมริกา ชื่อ Facebook นี้ได้มาจากชื่อเรียกเฟซบุ๊ก ที่มักจะเป็นหนังสือแจกรับนักศึกษามหาวิทยาลัยในช่วงเริ่มเรียนปีแรก ซึ่งจะมีชื่อและภาพของเพื่อนที่เรียนด้วยกัน เฟซบุ๊กยังคงเติบโตและได้รับความนิยม จนถึงเดือนกันยายน ปี พ.ศ. 2549 ได้มีการเปิดให้ใช้ในโรงเรียนมัธยมปลาย และต่อมาเฟซบุ๊กที่ได้เพิ่มฟังก์ชันใหม่ ซึ่งเป็นฟังก์ชันที่สามารถนำรูปภาพมาแบ่งปันกันได้ และฟังก์ชันนี้ได้รับความนิยมอย่างมาก และต่อมาในปี พ.ศ. 2550 เฟซบุ๊กได้มีการเปิดให้ทุกคนที่มีอีเมลได้เข้าใช้งาน จึงทำให้กลายเป็นยุคที่คนทั่วไปสามารถเข้าไปใช้งานเฟซบุ๊กได้นั่นเอง (วิมลพรรณ อาภาเวท และคณะ, 2554)

ในปี 2555 ได้มีการรวบรวมข้อมูลการงานใช้เฟซบุ๊กโดย Social bakers พบว่า จำนวนผู้ลงทะเบียนใช้บริการเฟซบุ๊กทั่วหมู่บ้าน 900 กว่าล้านคน รวมเวลาที่คนทั่วโลกใช้เวลาในการใช้งาน

เฟชบุ๊กคิดเป็น 700 ล้านนาทีในหนึ่งเดือน สำหรับประเทศไทยอันดับที่ 13 มีจำนวนผู้ใช้เฟชบุ๊กมากถึง 18 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 28 ของประชากรไทยทั้งหมด (ศูนย์ฯ ช่วงวัน, 2555) และจากการสำรวจการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบร่วมกับรุ่นนักใช้อินเทอร์เน็ตในการเล่นเกมส์ หรือดาวน์โหลดเกมส์ และการสนทนากันออนไลน์ (Chat) เพิ่มขึ้นอย่างมาก เนพาะการ Chat ที่เพิ่มขึ้นเกือบ 10 เท่า จากร้อยละ 1.6 ในปี 2551 เป็นร้อยละ 13.8 ในปี พ.ศ. 2553 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2554) และจากการศึกษาในปี 2556 พบร่วมกับกิจกรรมที่ใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่ใช้ในการดาวน์โหลด ดูหนัง พังเพลง ฟังวิทยุ ร้อยละ 73.3 รองลงมาเล่นเกม หรือ ดาวน์โหลดเกม ร้อยละ 70.7 และ ใช้ Social Network (Facebook, Twitter, Hi5, GooglePlus) ร้อยละ 58.6 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2556)

เฟชบุ๊กถือว่าเป็นสื่อสมัยใหม่ที่เหมือนการย่อโลกให้เล็กลงเป็นการสื่อสารที่มีความรวดเร็ว และมีความทันสมัยกว่าทางเทคโนโลยีเป็นอย่างมาก กิจกรรมต่างๆ ในเฟชบุ๊กทำให้ผู้ใช้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน รวมถึงการได้แลกเปลี่ยนข้อมูลกับบุคคลที่รู้จักและไม่รู้จักได้แสดงออกอย่างมีอิสระ แต่ในทางกลับกันเฟชบุ๊กก็ได้สร้างผลกระทบให้แก่ผู้ใช้ได้ เช่น กัน ในปัจจุบันลักษณะการใช้งานเฟชบุ๊กของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเริ่มมีความรุนแรง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของการใช้ชีวิตประจำวันในรูปแบบใหม่ที่เปลี่ยนไปจากเดิม มีแนวโน้มการลดความสนใจความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัว บุคคลใกล้ตัว แต่จะให้ความสนใจกับบุคคลอื่นที่อยู่ในเฟชบุ๊กมากกว่า ซึ่งก่อให้เกิดช่องว่างระหว่างคนในครอบครัว มีความรักความผูกพันลดน้อยลง การใช้เวลาอยู่กับการใช้งานเฟชบุ๊กที่มากเกินไป ผิดที่ ผิดเวลา เช่น ในเวลาเรียนก็จะทำให้ขาดสมาธิในการเรียนและส่งผลการเรียนตกต่ำลง จากรายงานการวิจัยโดยสมาคมจิตวิทยาแห่งอเมริกา (American psychological association) พบร่วมกับนักเรียนที่เช็คเฟชบุ๊กทุกๆ 15 นาทีจะมีผลการเรียนที่แย่กว่าคนอื่น และสำหรับเด็กที่บริโภคสื่อ และเทคโนโลยีมากเกินไป ในแต่ละวันจะส่งผลลบต่อสุขภาพ เพราะทำให้พากเพียบ โน้นที่จะวิตกกังวลสูง หดหู่ และปัญหาทางจิตวิทยาต่างๆ ตามมาอีกด้วย (วีระศักดิ์ พัฒน์, 2554) ข้อมูลจากการสำรวจแพทย์กุญารเวชศาสตร์ อเมริกัน ระบุว่า ผู้ที่ใช้เวลาอยู่บนเครือข่ายสังคมออนไลน์มาก เช่น เฟชบุ๊ก อาจได้รับความทุกข์ทรมานจากภาวะซึมเศร้าจากเฟชบุ๊ก หรือที่รู้จักกันในวงการแพทย์ คือ Facebook depression syndrome ซึ่งผู้ใช้งานที่มีการใช้เวลาอยู่บนเฟชบุ๊กเป็นเวลานานจะมีความเสี่ยงที่จะเป็นโรคนี้ เพราะเว็บไซต์เฟชบุ๊กที่เชื่อมโยงผู้คนทั่วโลก ได้สื่อสารผ่านภาพ ข้อความ วีดีโอ เป็นที่นิยมมาก และอนุญาตให้ผู้ใช้ในนั้นได้บิดเบือนความเป็นจริงของโลก ซึ่งอาจทำให้ผู้ใช้งานติดและหลงใหลในเนื้อหาเหตุการณ์รอบข้างต่างๆ (ธรรม เชื้อสถาปัตย์, 2556)

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย คือกลุ่มคนที่อายุตั้งแต่ 15-18 ปี เป็นช่วงวัยรุ่นตอนกลาง รูปแบบชีวิตสมัยใหม่ทำให้เด็กมีวุฒิภาวะทางจิตใจ (Maturity) ซึ่งกว่าสูงสันยก็ผ่านมา ในช่วงเยาว์ ของความเป็นวัยรุ่นนั้น อาจแบ่งช่วงวัยรุ่นเป็น 3 ระยะ โดยใช้เกณฑ์ความเป็นเด็ก-ผู้ใหญ่ตัดสิน คือ ช่วงอายุประมาณ 12-15 ปี เป็นช่วงวัยแรกรุ่น ยังมีพฤติกรรมค่อนไปทางเป็นเด็กอยู่มาก ช่วงอายุ 16-17 ปี เป็นระยะวัยรุ่นตอนกลาง มีพฤติกรรมกำกับระหว่างความเป็นเด็ก-ผู้ใหญ่ ช่วงอายุ 18-25 ปี เป็นระยะวัยรุ่นตอนปลาย กระบวนการพฤติกรรมค่อนไปทางผู้ใหญ่ ช่วงระยะวัยรุ่น โดยทั่วไปเป็นช่วงระยะเวลาควบคุมกึ่งระหว่างความเป็นเด็กต่อเนื่องกับความเป็นผู้ใหญ่ นั้นเป็นเวลา ห้าเดือนห้าต่อของชีวิต (ครรเรื่อง แก้วกัลวัน, 2553) และเนื่องด้วยวุฒิภาวะที่ยังน้อยทำให้วัยรุ่น นักมีพฤติกรรมเสี่ยงที่มีโอกาสก่อให้เกิดปัญหาสังคมอย่างมาก รวมทั้งอาจถูกล่อลงไว้ได้ง่าย วัยรุ่นเป็นกลุ่มวัยที่มีการใช้งานเฟชบุ๊กมากที่สุด และเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงมากหมาย ไม่ว่าจะเป็นร่างกายและจิตใจ จึงเป็นวัยที่อ่อนไหวและเป็นวัยที่ความเสี่ยงต่อการติดการใช้งาน เฟชบุ๊กได้ง่าย ซึ่งนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสมัยนี้นิสัยสภาพเดิมเฟชบุ๊กกันมากขึ้น สังเกตได้จากภาพที่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายทั่วไปสนใจกันมากตามจ่ออยู่กัน โทรศัพท์มือถือ เพื่อคุย寒暄สารสัมภ์เป็นไป คุยกับคนที่อยู่ในโลกออนไลน์โดยพิเศษคนในโลกจริง (ธรรม เรือสถาปัตย์, 2556)

จากสภาพสังคมปัจจุบันนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีการใช้งานเฟชบุ๊กเป็นประจำ และได้มีการเพิ่มเวลาในการใช้งานในแต่ละครั้งมากขึ้น จนเกิดการติดการใช้งาน (System stickiness) เฟชบุ๊กขึ้น ได้ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก จะมีความรู้สึกดี ผ่อนคลายเมื่อได้ใช้ แต่เมื่อไม่ได้ใช้ก็จะหมกมุน ไม่สามารถควบคุมการเลิกใช้ได้ เนื่องจากว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีการติดการใช้งานเฟชบุ๊กนั้นจะรู้สึกว่าเฟชบุ๊กเป็นเหมือนเครื่องมือ ที่ใช้ในการหลีกหนีปัญหา บรรเทาอารมณ์ที่ไม่ดี เช่น ความรู้สึกลึ้นหวัง ขาดคนช่วยเหลือ หรือแก้ปัญหา โดยจะลดกิจกรรมประจำวันเพื่อที่จะได้ใช้เวลานั้นในการใช้เฟชบุ๊กเพิ่มมากขึ้น ไม่สนใจสุขภาพร่างกายของตนเอง เช่น การรับประทานอาหารไม่เป็นเวลาและการใช้เฟชบุ๊ก เป็นเวลานาน ๆ โดยที่ผลกระทบจากการติดการใช้งานเฟชบุ๊กจะส่งผลกระทบในด้านต่าง ๆ ดังนี้ ผลกระทบทางกาย เช่น อาการทางกาย ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อและระบบประสาท (Neuromuscular) มือ ข้อมือ กล้ามเนื้อบริเวณคอ ไหล่ เกิดอาการ Carpal tunnel syndrome จากการนิ่บระดับของ เส้นประสาท เมื่อจากการใช้นิ้วมือที่ผิดและการเคลื่อนไหวที่ซ้ำ ๆ จากการใช้งานเฟชบุ๊ก (Wieland, 2005 อ้างถึงใน ภาณุวัฒน์ กองราช, 2554) ผลกระทบทางจิต เช่น มีความวิตกกังวล หงุดหงิดง่าย ฟุ้งซ่าน ไม่สามารถควบคุมตัวเอง ได้เมื่อต้องหยุดจะเกิดพฤติกรรมก้าวร้าว รุนแรง อารมณ์ซึมเศร้า (ไชยรัตน์ บุตรพรหม, 2545) ผลกระทบทางสังคม เช่น ให้เวลาอ่อนลงกับบุคคล

รอบข้าง และมีพฤติกรรมแยกตัว สัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัวดันน้อบลง และผลกระทบทางจิตวิญญาณ เช่น กล้ายเป็นความรู้สึกเบื่อหน่ายที่ต้องมีการใช้งาน จะมีความรู้สึกว่าเฟชบุ๊กตอบสนองอารมณ์ได้ เป็นต้น

การให้การปรึกษาตามแนวทฤษฎีการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญานิยม เป็นการปรับเปลี่ยนความคิด โดยให้ความสำคัญกับความผิดพลาดของการคิด การแปลงข้อมูลอย่างบิดเบือน และ การเลือกรับข้อมูลอย่างอดคิด เป็นการปรึกษาที่ผ่านจากการใช้เทคนิคงพฤติกรรม การรู้และการคิด เพื่อช่วยบุคคลปรับสภาพอารมณ์และพฤติกรรม (ดวงษี จรรักษ์, 2556) โดยการใช้เทคนิคเรียนรู้ มาบำบัดความคิดที่บิดเบือน ซึ่งส่งผลให้บุคคลเกิดปัญหา โดยช่วยให้บุคคลปรับเปลี่ยนความคิด ของตนให้เกิดความคิดที่ถูกต้องเหมาะสม และสามารถปรับตัวต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ดีขึ้น ซึ่งจากเทคนิคปัญญานิยมนี้ มีอยู่ด้วยกันหลายเทคนิค และพัฒนามาจากกลุ่มนักจิตวิทยา ที่มีพื้นฐานความรู้เดิมที่แตกต่างกัน จึงทำให้แต่ละเทคนิคนั้นมีแนวคิดและวิธีการดำเนินการ ที่ค่อนข้างจะแตกต่างกัน ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับพื้นฐานความรู้เดิมของแต่ละคน เมื่อวันนักจิตวิทยา เหล่านี้จะมีพื้นฐานความรู้เดิมที่แตกต่างกัน แต่มีสิ่งหนึ่งที่เห็นตรงกันคือ ตัวแปรทางปัญญานี้ ย่อมมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางความคิดของบุคคล ดังนั้น ถ้าสามารถเปลี่ยนแปลงตัวแปร ทางปัญญาก็ได้ ความคิดของบุคคลนั้นย่อมเปลี่ยนแปลง (สมโภชน์ เอี่ยมสุภायิต, 2553)

จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญานิยม ต่อการติดการใช้งานเฟชบุ๊กของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อป้องกันผลกระทบที่จะเกิด กับตัววัยรุ่นจากการติดการใช้งานเฟชบุ๊กที่มากเกินไป จนทำให้เกิดผลกระทบด้านลบทางด้านร่างกาย จิตใจ และนำไปสู่แนวทางการใช้งานที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อตัวนักเรียนมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญานิยมต่อการติดการใช้งานเฟชบุ๊กของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญานิยม มีการติดการใช้งานเฟชบุ๊กในระยะหลังการทดลองน้อยกว่าก่อนทดลอง
2. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญานิยม มีการติดการใช้งานเฟชบุ๊กในระยะติดตามผลน้อยกว่าก่อนทดลอง

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเรียนรู้และเข้าใจการใช้งานเฟชบุ๊ก และสามารถใช้งานเฟชบุ๊กได้อย่างเหมาะสมและมีประโยชน์ต่อตนเองมากที่สุด
2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปเป็นแนวทางปรับใช้และแก้ปัญหาการติดการใช้งานเฟชบุ๊กในผู้ที่มีการติดการใช้งานเฟชบุ๊กได้
3. ผลการวิจัยเป็นแนวทางที่จะช่วยพัฒนาศักยภาพนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งจะเดิบโตเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพสำคัญในอนาคต เพื่อการพัฒนาศักยภาพทั้งทางด้านการเรียนและการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมที่ดีต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ คือ นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีอายุระหว่าง 15-18 ปี ในโรงเรียนแห่งหนึ่งของจังหวัดชลบุรี จำนวน 1,217 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีอายุระหว่าง 15-18 ปี ในโรงเรียนแห่งหนึ่งของจังหวัดชลบุรี โดยมีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1.2.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีอายุระหว่าง 15-18 ปี ตอบแบบวัดการการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก จำนวน 316 คน โดยใช้ตารางของ Taro Yamane (1970, อ้างถึงใน ดิเรก ศรีสุโภ, ทวีวนัน พิตยานนท์ และศิริชัย กานจนวาวاسي, 2551)

1.2.2 ผู้วิจัยนำคะแนนจากแบบวัดการการติดการใช้งานเฟชบุ๊กของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลายที่มีอายุระหว่าง 15-18 ปี มาจัดเรียง และคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนการติดการใช้งานเฟชบุ๊กสูงกว่าระดับเบอร์เซนต์ไทล์ที่ 75 ได้จำนวน 27 คน

1.2.3 กลุ่มตัวอย่างที่คัดเลือกมา มีความสมมูล ใจในการเข้ารับการทดลอง จำนวน 27 คน

1.2.4 ผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) จากกลุ่มตัวอย่าง ที่คัดเลือกมา และมีความสมมูล ใจในการเข้ารับการวิจัย เป็นกลุ่มทดลอง 10 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย

2.1.1 วิธีการวิจัย

2.1.1.1 การได้รับการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม

2.1.2 ระยะเวลาที่วัดผลการทดลอง

2.1.2.1 ระยะเวลาในการทดลอง

2.1.2.2 ระยะเวลาหลังการทดลอง

2.1.2.3 ระยะเวลาติดตามผลการทดลอง หลังการเสร็จสิ้น 2 สัปดาห์

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การติดการใช้งานเฟชบุ๊ก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

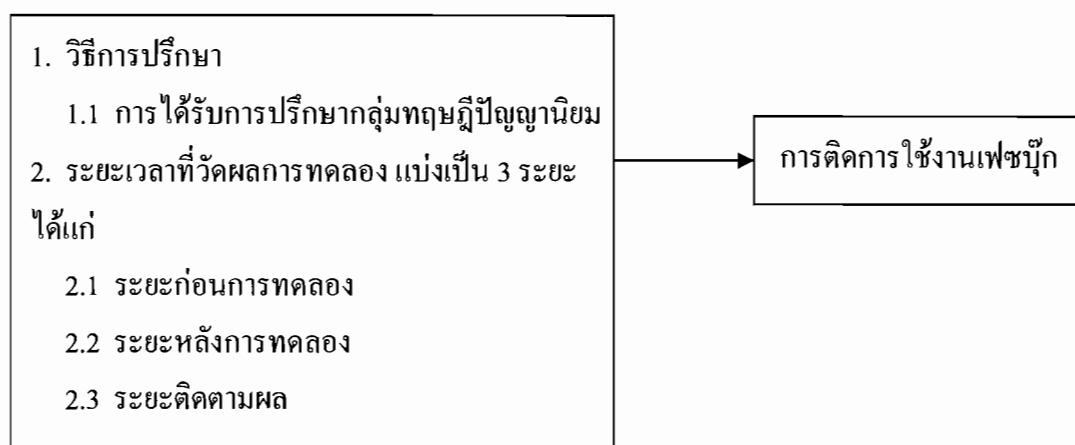
1. แบบวัดการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก โดยผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามแนวคิดของหลิน (Lin, 2007)
2. โปรแกรมการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาการติดการใช้งานเฟชบุ๊กของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยอาศัยแนวทางของนักวิชาการหลายท่าน ซึ่งผู้วิจัยได้สังเคราะห์มาศึกษาดังกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การติดการใช้งานเฟชบุ๊ก หมายถึง การที่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีการแสดงออกถึงความสนใจในการใช้งานเฟชบุ๊กมีการกลับมาใช้งานอีกเมื่อมีโอกาส และเพิ่มเวลาในการใช้งานในแต่ละครั้งมากขึ้น โดยการติดการใช้งานเฟชบุ๊กจะเกิดจากการที่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีทัศนคติเชิงบวกต่อการใช้งานเฟชบุ๊ก มีความคิดความเชื่อว่าเมื่อใช้งานเฟชบุ๊กแล้วจะเกิดผลดีต่อตนเอง เชื่อถือว่าในโลกของเฟชบุ๊กเป็นโลกเสมือนจริง หรืออาจมากกว่าโลกความจริงที่อาจจะมีความสอดคล้องหรือไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง เชื่อว่าเนื้อหาและข้อมูลในเฟชบุ๊กนั้นเป็นจริง และเป็นประโยชน์ต่อตัวนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายอย่างมากและพยายามปฏิบัติตาม

2. การปรึกษากลุ่ม หมายถึง กระบวนการที่ผู้ให้การปรึกษาร่วมกับกลุ่มนักศึกษาที่มีปัญหาคล้าย ๆ กัน เข้าร่วมกลุ่มด้วยความสมัครใจเพื่อปรึกษา หารือร่วมกัน โดยที่สมาชิกในกลุ่มจะได้รับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มและได้รับรายความรู้สึกขัดแย้งในจิตใจของตนเอง ได้สำรวจได้ฝึกการยอมรับตนเองและกล้าที่จะเผชิญกับปัญหานั้น ๆ มีการร่วมกันใช้ความคิดในการแก้ปัญหา หรือปรับปรุงตนเอง โดยที่ผู้ให้การปรึกษาเป็นผู้นำกลุ่มและดำเนินการให้บรรยายของกลุ่มนักศึกษา ความปลอดภัย เป็นกันเอง และไว้วางใจได้

3. การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีปัญญาณิยม หมายถึง กระบวนการช่วยเหลือนักเรียนโดยที่มีเป้าหมายการปรับเปลี่ยน และบำบัดความคิด โดยการใช้กระบวนการและเทคนิคการเรียนรู้มาใช้การบำบัดความคิด ความเชื่อของบุคคลที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม ซึ่งส่งผลให้บุคคลเกิดปัญหาโดยช่วยให้บุคคลปรับเปลี่ยนความคิด ความเชื่อของตนให้เกิดความคิดที่ถูกต้องเหมาะสม และสามารถปรับตัวต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ดีขึ้น โดยมี 4 ขั้นตอนที่สำคัญ ดังนี้

3.1 ค้นหาความคิดอัตโนมัติด้านลบ หมายถึง การสำรวจ ค้นหาความคิดที่เกิดทันทีที่มีสิ่งเร้ามากระตุ้นที่ก่อให้เกิดการตอบสนองอารมณ์ทางลบ

3.2 บันทึกความคิดอัตโนมัติด้านลบที่เกิดขึ้นทันที หมายถึง การจดบันทึกสถานการณ์ที่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสังเกต ได้เมื่อกิจกรรมใช้งานเฟชบุ๊ก

3.3 การปรับเปลี่ยนความคิด และวิธีการ หมายถึง การวิเคราะห์และตรวจสอบความคิดด้านลบที่มีต่อปัญหาการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก ให้มีผลลัพธ์ตรงกับความเป็นจริง

3.4 ค้นหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา หมายถึง วิธีการที่จะเผชิญกับสถานการณ์ที่ทำให้เกิดการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก

4. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15-18 ปี ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาผลการปรึกษาดุลทุณภูมีปัญญา尼ยมต่อการติดการใช้งานเฟซบุ๊กซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวข้องตามหัวข้อ ดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการติดการใช้งานเฟซบุ๊ก (Facebook system stickiness)

- 1.1 ความหมายของการติดการใช้งานเฟซบุ๊ก
- 1.2 แนวคิดที่สำคัญเกี่ยวกับการติดการใช้งาน
- 1.3 ผลกระทบจากการติดการใช้งาน
- 1.4 ความหมายและความเป็นมาของเฟซบุ๊ก
- 1.5 ส่วนประกอบของเฟซบุ๊ก
- 1.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการติดการใช้งานเฟซบุ๊ก

2. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการปรึกษาดุลทุณภูมีปัญญา尼ยม (Cognitive therapy)

- 2.1 ความหมายของการปรึกษาดุล
 - 2.2 ประวัติความเป็นมาของการปรึกษาดุลทุณภูมีปัญญา尼ยม
 - 2.3 ความเชื่อพื้นฐานของทฤษฎีปัญญา尼ยม
 - 2.4 แนวคิดที่สำคัญของทฤษฎีปัญญา尼ยม
 - 2.5 ข้อดีของต้นเรื่องทฤษฎีปัญญา尼ยม
 - 2.6 กระบวนการให้การปรึกษาดุลทุณภูมีปัญญา尼ยม
 - 2.7 เทคนิคและวิธีการปรึกษาตามทฤษฎีปัญญา尼ยม
 - 2.8 การนำการปรึกษาดุลทุณภูมีปัญญา尼ยมมาใช้
 - 2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการปรึกษาดุลทุณภูมีปัญญา尼ยม
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
- 3.1 ความหมายของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
 - 3.2 ความหมายของวัยรุ่น
 - 3.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่น

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการติดการใช้งานเฟซบุ๊ก (Facebook system stickiness)

ความหมายของการติดการใช้งานเฟซบุ๊ก

Stickiness คือ ความสามารถของเว็บไซต์ในการดึงดูดความสนใจและการรักษาผู้ใช้งาน เว็บไซต์ให้ใช้งานต่อไป (Zott et al., 2000, p. 241) Reichheld and Scheffter (2000) เชื่อว่าผู้ใช้เว็บไซต์ ยินดีที่จะกลับมาใช้เว็บไซต์ เพราะมีความเชื่อมั่นและจริงใจต่อเว็บไซต์ การกลับมาใช้งานอีก เป็นตัวชี้วัดความแข็งแกร่งและความภักดีต่อเว็บไซต์ ซึ่งหลิน (Lin, 2007) กล่าวว่า การติดการใช้งาน ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ การมีทักษณ์คิดเชิงบวกต่อการใช้งานเว็บไซต์ การมีความรู้สึกเชื่อมั่น เชื่อใจ ไว้ใจในเว็บไซต์ และการที่เชื่อว่าเว็บไซต์ให้เนื้อหาและข้อมูลที่ดี

ไชยรัตน์ บุตรพรหม (2545 อ้างถึงใน ณัฐยาน์ ช่วยนานี, 2550, หน้า 22) กล่าวถึงในแจ็ต เวชศาสตร์ที่มองว่า พฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตน่าจะเกิดจากการมีสิ่งกระตุ้น (Stimulus) ที่เข้มข้น ทำให้เกิดความดึงดูด ทำให้พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มความถี่มากขึ้น ลักษณะอาการของ ผู้ที่มีพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ต คือ หมกมุ่นกับการใช้อินเทอร์เน็ต รู้สึกว่ามีความต้องการอย่าง ไฉไลมากขึ้น ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเวลานานกว่าปกติ จนกระทั่งเกิดผลกระทบต่อชีวิตประจำวัน การเรียน หรือหน้าที่ความรับผิดชอบ ไม่สามารถควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตของตัวเองได้ทั้ง ๆ ที่รู้ ว่ามากเกินไปแล้ว เข้าไปใช้อินเทอร์เน็ตโดยไม่มีจุดหมาย กล่าวโดยสรุป คือ ไม่สามารถควบคุม หรือหยุดใช้อินเทอร์เน็ตได้จนมีผลต่อสุขภาพกายและจิตใจ ซึ่งสามารถพบได้ในคนที่มีอาการ ซึมเศร้า (Depression) หรือมีอาการเมมเนีย (Mania) มีลักษณะ Hyperactive สามารถเล่นอินเทอร์เน็ต ได้แบบข้ามวันข้ามคืน มีอาการคึกครื้นตลอดเวลา

ภาณุวัฒน์ กองราช (2554, หน้า 22-27) ได้กล่าวไว้ว่า คือการที่ผู้ใช้บริการมีความมุ่งมั่น ที่จะกลับมาใช้บริการอีกครั้ง และเพิ่มระยะเวลาที่จะใช้บริการบนเว็บไซต์ให้นานยิ่งขึ้น และความถี่ ที่ผู้ใช้บริการเว็บไซต์กลับมาใช้บริการเว็บไซต์ดังกล่าวอีกบ่อยครั้งเป็นเหมือนคำขี้มั่นคำสัญญา ที่จะกลับเข้ามายังบริการอีกในอนาคตข้างหน้า แม้ว่าสถานการณ์ที่ส่งผลกระทบ ที่จะเป็นสาเหตุ ที่จะทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้บริการ ซึ่งได้สรุปความหมายของการติดการใช้งาน (System stickiness) ไว้ว่า คือ การที่ผู้ใช้บริการมีความสนใจเกี่ยวกับบริการเว็บไซต์ดังกล่าว แล้วจะกลับมาใช้บริการอีกครั้ง เมื่อมีโอกาสหรือเวลาที่เหมาะสม โดยที่มีความมุ่งมั่นและตั้งใจ ที่จะกลับมาใช้บริการรวมถึงจะมีการเพิ่มเวลาแต่ละครั้งที่เข้ามายังบริการอีกด้วย ซึ่งบางครั้ง อาจจะเกิดผลกระทบในด้านต่าง ๆ ต่อผู้ใช้บริการ

แนวคิดสำคัญเกี่ยวกับการติดการใช้งาน

Orzack (2003) กล่าวว่า ผู้ที่มีการติดการใช้งานเฟซบุ๊ก จะมีลักษณะอาการต่าง ๆ ดังนี้

1. อาการทางจิต (Psychological symptoms)

- 1.1 ในขณะที่ใช้งานเฟซบุ๊ก มีความรู้สึกดีและรู้สึกผ่อนคลาย
- 1.2 ไม่สามารถควบคุมการใช้งานหรือหยุดการใช้งานเฟซบุ๊กของตนเองได้
- 1.3 มีการใช้เวลามากขึ้น และอยากระใช้เวลาเพิ่มขึ้นในการใช้งานเฟซบุ๊ก
- 1.4 ลงทะเบียนครอบครัวและเพื่อนฝูง สัมพันธภาพกับผู้อื่นลดลง
- 1.5 รู้สึกว่างเปล่า ซึมเศร้า หงุดหงิดเมื่อไม่ได้ใช้งานเฟซบุ๊ก
- 1.6 โกรกเจ้านายและสมาชิกในครอบครัว เกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ในเฟซบุ๊ก
- 1.7 ทำให้มีปัญหาภักดีการเรียนหรือการทำงาน

2. อาการทางกาย (Physical Symptoms)

- 1.1 Carpal Tunnel Syndrome
- 1.2 ตาแห้ง
- 1.3 ปวดไมเกรน (ปวดศีรษะข้างเดียว)
- 1.4 ปวดเมื่อยหลัง
- 1.5 รับประทานอาหารที่ไม่เป็นเวลา
- 1.6 ไม่สนใจและร่างกาย สุขภาพตนเอง
- 1.7 รูปแบบการนอนเปลี่ยนแปลงไป นอนน้อย พักผ่อนไม่เพียงพอ

Ivan Goldberg (1996 ถึงปัจจุบัน ช่วงปี 2550, หน้า 21) ได้ระบุลักษณะพฤติกรรมที่เรียกว่า การติดอินเทอร์เน็ต ไว้ดังนี้

1. มีการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต เพื่อที่จะได้ใช้อินเทอร์เน็ต
2. ลดกิจกรรมอื่น ๆ ในชีวิตลง เพื่อที่จะได้ใช้อินเทอร์เน็ต
3. ไม่สนใจสุขภาพร่างกายของตนเองที่จะได้รับผลกระทบจากกิจกรรมในอินเทอร์เน็ต
4. หลีกเลี่ยงกิจกรรมในชีวิตที่สำคัญ เพื่อใช้เวลาในอินเทอร์เน็ต
5. เลื่อนเวลาพักผ่อนออกไป หรือเปลี่ยนแปลงเวลานอนเพื่อที่จะได้มีเวลาใช้อินเทอร์เน็ต
6. ลดกิจกรรมทางสังคม ทำให้สูญเสียความสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลอื่น
7. ลงทะเบียนครอบครัว และเพื่อน
8. ปฏิเสธที่จะใช้เวลาภักดีกิจกรรมอื่น ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ต
9. แสวงหาเวลามากขึ้น เพื่อใช้อินเทอร์เน็ต
10. ลงทะเบียน การเรียน ภาระหน้าที่ของตน

สิริพรรัตน์ แซ่ดีน, แสงนภา หิรัญมุทราภรณ์, สุพัฒนา สุขรัตน์ และอรchan ก ช่องสมบัติ (2552, หน้า 13-14) ได้กล่าวสรุปว่า พฤติกรรมที่เรียกว่าดีนั้น บุคคลจะมีความหมกมุ่นถูกครอบงำ ทั้งเวลา พลังงาน สัญเสียงการควบคุมจากสิ่งใดสิ่งหนึ่ง การติดเป็นพฤติกรรมที่ให้ความรู้สึกดีกับคน ที่ถูกดึงดูดให้มีรูปแบบพฤติกรรมซ้ำ ๆ ทำให้คนขาดความรับผิดชอบในผลการกระทำการพฤติกรรม ของเข้า และให้ความพึงพอใจกับบุคคลนั้น รูปแบบของการติด ไม่ว่าจะเป็นการติดประเภทใด จะมีลักษณะคล้ายกัน คือ มีความต้องการในบริษัทที่มากขึ้น ไม่สามารถลดหรือหยุดได้ มีอาการกระวนกระวายเมื่อไม่ได้ใช้ และการใช้จะทำให้เกิดผลกระทบต่อหน้าที่การทำงาน การเรียน ครอบครัว และสังคม เป็นต้น

สรุปได้ว่าการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก คือ การที่ผู้ใช้งานมีความมุ่งมั่นและมีความตั้งใจ ที่จะกลับมาใช้งานอีกรึ แลเพิ่มระยะเวลาที่จะใช้งานมากขึ้น ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าการใช้งาน เฟชบุ๊กจะมีจำนวนครั้งและระยะเวลาที่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนการใช้งานเฟชบุ๊กส่งผลกระทบต่อตัวผู้ใช้ ทั้งร่างกายและจิตใจ ในส่วนผลกระทบที่จะเกิดทางด้านของร่างกายนั้น เช่น การปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ เนื่องจากการใช้งานในอุปกรณ์ท่าทางเดิม ๆ ในระยะเวลาที่นาน ปวดตามน่องจากการเพ่งใช้สายตา เป็นต้น ด้านจิตใจที่จะเกิดความรู้สึกอยากใช้งานเฟชบุ๊กในระดับมาก จนรู้สึกกระวนกระวาย วิตกกังวลเมื่อไม่ได้ใช้งานเฟชบุ๊ก เป็นต้น

ผลกระทบจากการติดการใช้งาน

การใช้งานเฟชบุ๊กมีทั้งข้อดีและข้อเสีย แต่เมื่อได้ที่เกิดการติดการใช้งานเฟชบุ๊กขึ้น ก็ก่อให้เกิดผลกระทบที่ตามมาอีกมากมาย ทั้งต่อตนเอง และครอบครัว ซึ่ง สังคม เป็นต้น

ปัจจัยทางด้านจิตใจ อารมณ์และบุคลิกภาพของบุคคล ที่มีส่วนสนับสนุนให้เกิดพฤติกรรม การเสพติดสื่อ ได้ ผู้ที่ติดนั้น ส่วนมากจะเป็นผู้ที่มีภาวะอารมณ์ไม่ปกติ เป็นง่าย จิตใจว้าวุ่น และ ควบคุมตัวเองได้ด้วยก่อ ผู้ที่ไม่ติด และยังพบว่าเด็กเป็นกลุ่มที่เสี่ยงต่อการติดมากที่สุด เนื่องจากเป็นวัยที่ยังไม่มีความมั่นคงทางอารมณ์ สังคมและจิตใจ เนื่องจากขาดพื้นฐานที่ดีในโลก ของความเป็นจริงรวมทั้งยังมีปัญหาในการเข้าสังคม และชื่อยา ทำให้ไม่สามารถจัดการควบคุม การใช้งาน หรือแยกแยะข้อแตกต่างระหว่างโลกจริงกับโลกจินตนาการ ได้ จึงติดอยู่ในโลก แห่งความฝัน นอกจากนี้ความสัมพันธ์ในสังคมยังก่อให้เกิดการติดสื่อด้วย เมื่อบุคคลนั้นไม่ได้รับ ความพึงพอใจในชีวิต ไม่ว่าจะเป็นทางด้านจิตใจหรือด้านสังคม เช่น การไม่ได้รับความสัมพันธ์ ในครอบครัว กลุ่มเพื่อน สังคม ที่จะแสวงหาสิ่งที่ชดเชยความต้องการที่ขาดแคลนเหล่านี้จากสื่อ เนื่องจากสื่อตอบสนองความต้องการเหล่านี้ให้พอกเพียงได้ เมื่อยืดติดและใช้มันบ่อย ๆ ก็จะกลายเป็นการติดในที่สุด (McIlwraith, 2002 อ้างถึงใน ตะวันเศรษฐี เข็นนันท์, 2549, หน้า 13)

ด้านทางกายในเรื่องของสุขภาวะของวัยรุ่นที่ติดอินเทอร์เน็ต พบร่างกายลุ่มวัยรุ่นที่ติดอินเทอร์เน็ต จะมีความรู้สึกที่ดี ผ่อนคลายเมื่อได้ใช้อินเทอร์เน็ต (Griffiths, 1998) เมื่อไม่ได้ใช้ก็จะคิดหมกมุ่นเกี่ยวกับการใช้ไม่สามารถควบคุมการเลิกใช้ได้ โดยจะรู้สึกกระสับกระส่าย กระบวนการระหว่างเมื่อพยาบาลที่จะลดเวลา เลิก หรือหยุดใช้ เนื่องจากอินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือที่เด็กวัยรุ่นใช้เสมอแนวทางหลักปัญหา หรือบรรเทาอารมณ์ไม่ดี เช่น ความรู้สึกสิ้นหวัง ขาดคนช่วยเหลือหรือแก้ไข ความรู้สึกผิด วิตกกังวล ซึมเศร้า และจะโกรหง ปิดบังสมាជิกรอบครัว ผู้รักษา หรือบุคคลอื่น ๆ เกี่ยวกับเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตจริง ทำให้มีโอกาสเกิดการสูญเสีย ความเจริญก้าวหน้าทางด้านการเรียน และชีวิตส่วนตัว (Greenfield, 1999 อ้างถึงใน ภาณุวรรณ์ กองราช, 2554, หน้า 25-27) มีผลกระทบในชีวิตประจำวันในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะเด็กจะพยายามลดกิจกรรมอื่น ๆ ที่สำคัญในชีวิตลง เพื่อที่จะได้ใช้อินเทอร์เน็ตจริง ไม่สนใจสุขภาพร่างกายของตนเอง ที่จะได้รับผลกระทบจากการติดอินเทอร์เน็ต มีการคุ้มครองสุขภาพตนเองลดลง เช่น การรับประทานอาหาร ไม่เป็นเวลา ไม่สนใจร่างกาย และการเล่นอินเทอร์เน็ตนาน ๆ ทำให้มีอาการทางกาย เช่น ปวดหลัง ปวดศีรษะ ชาดี ฯลฯ สุขภาพทรุด โทร门 nokjan นักวัยรุ่นที่ติดอินเทอร์เน็ต ยังลดกิจกรรมทางสังคมลง ละเลยครอบครัว และเพื่อน ทำให้สูญเสียความสัมพันธ์ทางสังคม กับบุคคลอื่น ๆ (Ivan Goldberge, 1996 and Orzack, 1998 อ้างถึงใน ผจจิต พากumi, 2546) ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการติดอินเทอร์เน็ตนั้น พบร่างสั่งผลกระทบถึงสุขภาวะทุก ๆ ด้าน ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้ (ณัฐยาน์ ช่วยชนะ, 2550)

1. ผลกระทบทางด้านกาย

กลุ่mvัยรุ่นจะมีการละเลยการดูแลตนเอง การรับประทานอาหารและแบบแผนการนอนถูกrubnกวน ซึ่งอาจส่งผลกระทบถึงระบบเผาอาหาร หรือมีการรับประทานอาหารมากเกินไป ในขณะที่เล่นอยู่ เกิดการเสียหายตามเนื้องจากต้องเพ่งหน้าจอเป็นเวลานาน ๆ นักจากนี้ยังส่งผลถึงระบบกล้ามเนื้อและระบบประสาท (Neuromuscular problem) มี ข้อมือ กล้ามเนื้อบริเวณคอ ไหล่ เกิดอาการ Carpal Tunnel Syndrome จากการบีบกดของเส้นประสาท เนื่องจากการใช้นิ้วมือที่ผิดและการเคลื่อนไหวที่ซ้ำ ๆ จากการใช้คอมพิวเตอร์

2. ผลกระทบทางจิต

กลุ่mvัยรุ่นที่ติดอินเทอร์เน็ตจะมีความรู้สึกดีและมีความสุขที่ได้เล่นเนื่องจากอินเทอร์เน็ต เป็นที่เดียวที่จะได้ปลดปล่อยตัวเองอย่างเต็มที่ ผ่อนคลายความเครียด ได้รับการตอบสนองที่ดี เมื่อไม่สามารถหยุดใช้ได้จะมีลักษณะของโรคประสาท (Psychoneurosis) เกิดขึ้น เช่น มีความวิตกกังวล หงุดหงิดง่าย ฟุ้งซ่าน ไม่สามารถควบคุมตัวเอง ได้ เมื่อต้องหยุดจะเกิดพฤติกรรมที่ก้าวร้าว รุนแรง

อารมณ์ซึ่มเศร้า มีผลกระทบทางด้านอารมณ์อย่างเด่นชัด รวมทั้งปัญหาด้านบุคลิกภาพ ได้แก่ การเป็นคนที่มีจิตใจอ่อนไหว ไม่มั่นใจในตนเอง คือรับ

3. ผลกระทบทางสังคม

สำหรับกลุ่มนักเรียนที่ติดอินเทอร์เน็ตจะทำให้เกิดการเพิกเฉย ละทิ้งครอบครัว และเพื่อนฝูง มีปัญหาในการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น มีปัญหาในการครอบครัว โรงเรียน เนื่องจากมีความเสื่อมถอย ของหน้าที่ ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการเรียน ลดทิ้งเวลาในการทำการบ้าน ศึกษาความรู้ เสียค่าใช้จ่ายมาก ให้เวลาอยู่กับบุคคลรอบข้าง และมีพฤติกรรมแยกตัว มีความรู้สึกว่างเปล่า

4. ผลกระทบทางจิตวิญญาณ

Peele (1991 อ้างถึงใน ณัฐยาน์ ชัยชนะ, 2550, หน้า 37-38) กล่าวว่า อินเทอร์เน็ตจะให้ ความรู้สึกและตอบสนองอารมณ์ ซึ่งเราไม่สามารถรับได้จากทางอื่น นักสักดันความรู้สึกเจ็บปวด ความไม่มั่นคง ไม่สะทกสะนายนะ จะสร้างพลังคือสู้กับอารมณ์ ทำให้บุคคลลืมปัญหาและรู้สึกยอมรับ กับปัญหานั้นได้ จะให้ความปลดปล่อย การมีพลังอำนาจจากความคุณ การได้เป็นเจ้าของ แต่อินเทอร์เน็ต ก็ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงความเป็นจริงในโลกได้ แค่ให้ความรู้สึกชั่วคราวเท่านั้น ดังนั้น จึงอธิบายได้ว่า ทำไม่บุคคลจึงกลับมาใช้อินเทอร์เน็ตจนกลายเป็นการติด นอกเหนือภารกิจที่บุคคล ทำพฤติกรรมนั้นซ้ำๆ ปฏิบัติในสิ่งที่พึงพอใจ ได้รางวัล เช่น บุคคลเข้าอยู่ มีความคาดคะนาด ที่จะพบปะบุคคลใหม่ๆ จึงหลีกเลี่ยงการพบปะ พูดคุยกับผู้อื่น ซึ่งการหลีกเลี่ยงความประหม่า ตื่นเต้นนี้ เป็นรางวัลซึ่งตอกย้ำพฤติกรรม (หลีกหนีปัญหา) อินเทอร์เน็ตก็ช่วยตอบสนอง ความต้องการ ความพึงพอใจให้กับบุคคลได้ ซึ่งจะได้รับความรัก ความดื่นด้น ความสะทกสะนายนะ ข่าวสารข้อมูลที่ทันสมัย หรือแม้กระทั้งหลีกหนีความเป็นจริง ซึ่งเมื่อเข้าใช้เรื่อยๆ ก็จะกลายเป็น พฤติกรรมนั้นเอง

สรุปได้ว่า ผลกระทบที่เกิดจากการติดการใช้งานนั้น จะมีผลต่อร่างกาย จิต สังคม และจิตวิญญาณ ของผู้ติดการใช้งาน ซึ่งมีผลดังนี้ ทางร่างกาย คือ การที่มีการติดการใช้งานเข้ม จะเกิดการลามเลี้ยง การดูแลตัวเอง ทานอาหาร ไม่ตรงเวลา นอนไม่เป็นเวลา เพ่งหน้าจอคอมพิวเตอร์ เวลานาน มีอาการปวดกล้ามเนื้อบริเวณด้านคอ มือ ข้อมือ ไหหลีกหนี Carpal Tunnel Syndrome เนื่องจากการบีบรัดเส้นประสาท ทำให้เสียสุขภาพร่างกาย ทางจิต คือ การที่มีการติดการใช้งาน ทำให้เกิดความรู้สึกดีและมีความสุขที่ได้ใช้รู้สึกได้ปลดปล่อยตัวเองอย่างเต็มที่ รู้สึกผ่อนคลาย ความเครียด ได้รับการตอบสนองที่ดี เมื่อไม่สามารถหยุดการใช้งานได้จะมีอาการของโรคประสาท เกิดขึ้น เช่น หงุดหงิดง่าย ฟุ้งซ่าน มีความวิตกกังวล ไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ เมื่อต้องหยุด การใช้งานจะมีความก้าวร้าว อาการซึ่มเศร้าเกิดขึ้น มีผลด้านอารมณ์ ทำให้เกิดปัญหาด้านบุคลิกภาพ กลายเป็นคนที่มีจิตใจอ่อนไหว คือรับ ไม่มั่นใจในตนเอง เป็นต้น ทางสังคม คือ การที่มีการติด

การใช้งานเกิดขึ้นกับตัวบุคคล จะทำให้มีปัญหาเรื่องการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น มีปัญหาในครอบครัว เพื่อนฝูง โรงเรียน ใช้เวลาอยู่กับบุคคลรอบข้าง มีผลกระทบต่อการเรียนอีกด้วย และทางจิตวิญญาณ คือ เมื่อเกิดการติดการใช้งานขึ้น จะทำให้รู้สึกว่าให้มีการตอบสนองทางความรู้สึก และการตอบสนองทางอารมณ์ ซึ่งไม่สามารถรับได้จากการอ่าน ทำการตอบสนองนี้จะช่วยปิดกั้นความรู้สึกเจ็บปวด ความไม่มั่นคง ไม่สะท้อนสหาย มีพลังในการต่อสู้กับอารมณ์ ทำให้มีปัญหาและรู้สึกยอมรับกับปัญหาได้ มีการสร้างโลกเสมือนจริงขึ้นเอง

ความหมายและความเป็นมาของเฟชบุ๊ก

1. ความหมายของเฟชบุ๊ก

ปวตัน เลาหะวีร์ (2554, หน้า 21) ได้กล่าวว่า เฟชบุ๊ก (Facebook) เป็น Social network ที่ได้รับความนิยมในเมืองไทยในปี 2008 และปัจจุบันถือเป็น Social network ที่ใหญ่ที่สุดในโลก เนื่องจากเป็น Social network ที่สมบูรณ์แบบมากที่สุดเท่าที่มีมา ความพิเศษของเฟชบุ๊ก คือ มีการกำหนดสิทธิ์ต่าง ๆ ในการใช้งานข้อมูลถือเป็นความลับ รวมถึงการเชื่อมต่อกับระบบอื่น ๆ เช่นกับ Facebook ที่ทาง Facebook เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้สามารถพัฒนาโปรแกรมต่าง ๆ มาใช้งานร่วมกับ Facebook ได้ จึงถือว่าเป็นระบบโครงสร้างพื้นฐานของ Social network อีกระบบที่หนึ่ง บนอินเทอร์เน็ต กว่าได้ ซึ่งกลุ่มเป้าหมายของ Facebook เป็นกลุ่มคนเรียนระดับมัธยมและวิทยาลัย ขึ้นไป และกลุ่มคนทำงานจนถึงผู้ใหญ่ นับเป็น Social network ที่มีฐานการใช้งานกว้างมากที่สุด และยังสามารถใช้งานบนสมาร์ทโฟน ได้อย่างสะดวกมาก

กานวัฒน์ กองราช (2554, หน้า 2) ได้กล่าวว่า Facebook เป็นเครือข่ายสังคมออนไลน์ ชนิดหนึ่ง ได้ออกกฎหมายวันที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 โดยแต่แรกนั้น ได้เปิดให้ใช้งานเฉพาะนักศึกษามหาวิทยาลัยอาร์เวิร์ด ซึ่งต่อมาได้ขยายตัวออกไปสำหรับมหาวิทยาลัยทั่วสหรัฐอเมริกา ชื่อ Facebook นี้มาจากการเรียก “เฟชบุ๊ก” ที่มักจะเป็นหนังสือแจ้งสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัย ในช่วงเริ่มเรียนปีแรก ซึ่งมีภาพและข้อของเพื่อนที่เรียนด้วยกันเพื่อไว้สำหรับจดชื่อ Facebook ยังเดินโตรต่อไป จนถึงเดือนกันยายนปี พ.ศ. 2549 ที่ได้เปิดในโรงเรียนในระดับมัธยมปลายเข้าร่วมใช้งานได้ และต่อมา Facebook ได้เพิ่มฟังก์ชันใหม่ โดยสามารถให้สมาชิกนำรูปภาพมาแบ่งปันกันได้ ซึ่งฟังก์ชันนี้ได้รับความนิยมอย่างล้นหลาม และสุดท้ายในปี พ.ศ. 2550 Facebook ที่ได้เปิดให้ทุกคนที่มีอีเมล์ ได้เข้าใช้งาน ซึ่งเป็นยุคที่คนทั่วไป ไม่ว่าใครก็สามารถเข้าไปใช้งาน Facebook ได้

ปฏิชา นิติพรมงคล (2554, หน้า 8) ได้กล่าวว่า เฟชบุ๊ก (Facebook) เป็นลักษณะของเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Community) ตามแนวคิดของเครือข่ายสังคมออนไลน์ ประเภทนี้ ที่ช่วยสร้างเครือข่ายเพื่อเก่าและหาเพื่อนใหม่ สามารถส่งข้อความแลกเปลี่ยนความสนใจซึ่งกันและกัน

โดยเฟซบุ๊ก (Facebook) มีการจัดรูปแบบ ให้สามารถสื่อสารกันได้อย่างใกล้ชิด มีฟังก์ชั่นในการกำหนดให้ระบุรายละเอียดถึงผู้ที่เป็นสมาชิกที่ค่อนข้างตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด (Botd & Ellison, 2007 อ้างถึงใน ชนัสส์ เกษมไชยานันท์, 2544)

จึงสรุปได้ว่า เฟซบุ๊ก (Facebook) คือ บริการบนอินเทอร์เน็ตประเภทหนึ่ง เป็นเครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นสื่อออนไลน์ (Social media) ที่อยู่ในระบบของ Social network ที่ได้รับความนิยม เป็นอย่างมากในปัจจุบันที่ช่วยให้สามารถติดต่อสื่อสาร ไปตลอดจนทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อน ๆ หรือกลุ่มเพื่อน หรือบุคคลอื่น ๆ ได้ ไม่ว่าจะเป็นการตั้งประเด็นตามตอบในเรื่องที่สนใจ รวมถึง การแบ่งปันรูปภาพ คลิปวิดีโอ การเขียนบทความหรือบล็อกต่าง ๆ การแชทออนไลน์ การเล่นเกม แบบเป็นกลุ่ม ตลอดจนสามารถทำกิจกรรมอื่น ๆ ผ่านแอพพลิเคชันเสริม (Applications) ที่มีอยู่มากมาย

2. ความเป็นมาของเฟซบุ๊ก

เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 มาร์ค ซัคเคนเบิร์ก (Mark Zuckerberg) ได้เปิดตัว เว็บไซต์เฟซบุ๊ก (Facebook) ซึ่งเป็นเว็บประเภทเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social network) ที่ตอนนั้น เปิดให้เข้าใช้งานแค่ก็อกซิเกียของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดเท่านั้น จากนั้นเว็บนี้ก็ดังขึ้นมาอย่างรวดเร็ว เพราแคร์เพียงเปิดตัวได้สองสัปดาห์ นักศึกษาที่เรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดจำนวนมาก ก็สมัครเป็นสมาชิก Facebook เพื่อเข้าใช้งานกันอย่างล้นหลาม และจากนั้นมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ในเขตบอสตันก็เริ่มมีความต้องการ และอยากขอเข้าใช้งาน Facebook ด้วยเช่นกัน มาร์คจึงได้ หักชวนเพื่อนของเก่าที่ชื่อ ดัสติน โมสโควิทซ์ (Dustin Moskowitz) และคริส ชิวจส์ (Christ Hughes) เพื่อช่วยกันสร้าง Facebook และเพียงระยะเวลา 4 เดือน หลังจากนั้น Facebook จึงได้เพิ่มรายชื่อและสมาชิกของมหาวิทยาลัยอีกกว่า 30 แห่ง

ไอเดียเริ่มแรกในการตั้งชื่อ Facebook นั้นมาจากโรงเรียนเก่าในระดับมัธยมปลายของมาร์ค ที่ชื่อ ฟิลิปส์ เอเชเตอร์ อะคาเดมี่ โดยที่โรงเรียนนี้ จะมีหนังสืออยู่เล่นหนึ่งที่ชื่อว่า The Exeter Face Book ซึ่งจะส่งต่อ ๆ กันไปให้นักเรียนคนอื่น ๆ ได้รู้จักเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน ซึ่ง Face book นี้ จริง ๆ แล้วก็เป็นหนังสือเล่มหนึ่งเท่านั้น จนเมื่อวันหนึ่ง มาร์คได้เปลี่ยนแปลงและนำมันเข้าสู่โลก อินเทอร์เน็ต เมื่อประสบความสำเร็จ ทั้งมาร์ค ดัสติน และชิวจ์ ได้ขยับออกไปที่ Palo Alto ในช่วง ฤดูร้อนและไปขอเช่าอพาร์ทเมนท์แห่งหนึ่ง หลังจากนั้นสองสัปดาห์ มาร์คได้เข้าไปคุยกับ ชอน ปาร์เกอร์ (Sean Parker) หนึ่งในผู้ร่วมก่อตั้ง Napster จากนั้นไม่นานปาร์คเกอร์ก็ขายเข้ามาร่วม ทำงานกับมาร์คที่อพาร์ทเมนท์ โดยปาร์คเกอร์ได้ช่วยแนะนำให้รู้จักกับนักลงทุนรายแรก ซึ่งก็คือ ปีเตอร์ ทีล (Peter Thiel) หนึ่งในผู้ร่วมก่อตั้ง Paypal และผู้บริหารของ The Founders Fund โดยปีเตอร์ได้ลงทุนใน Facebook เป็นจำนวนเงิน 500,000 เหรียญสหรัฐฯ ด้วยจำนวนสมาชิก หลายล้านคน ทำให้บริษัทขยายแห่งสนับสนุนใจในตัว Facebook โดย friendster พยายามที่จะขอซื้อ

Facebook เป็นเงิน 10 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในกลางปี 2548 แต่ Facebook ปฏิเสธข้อเสนอ และได้รับเงินทุนเพิ่มเติมจาก Accel Partners เป็นจำนวนอีก 12.4 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในตอนนั้น Facebook มีมูลค่าจากการประเมินอยู่ที่ประมาณ 100 ล้านเหรียญสหรัฐฯ

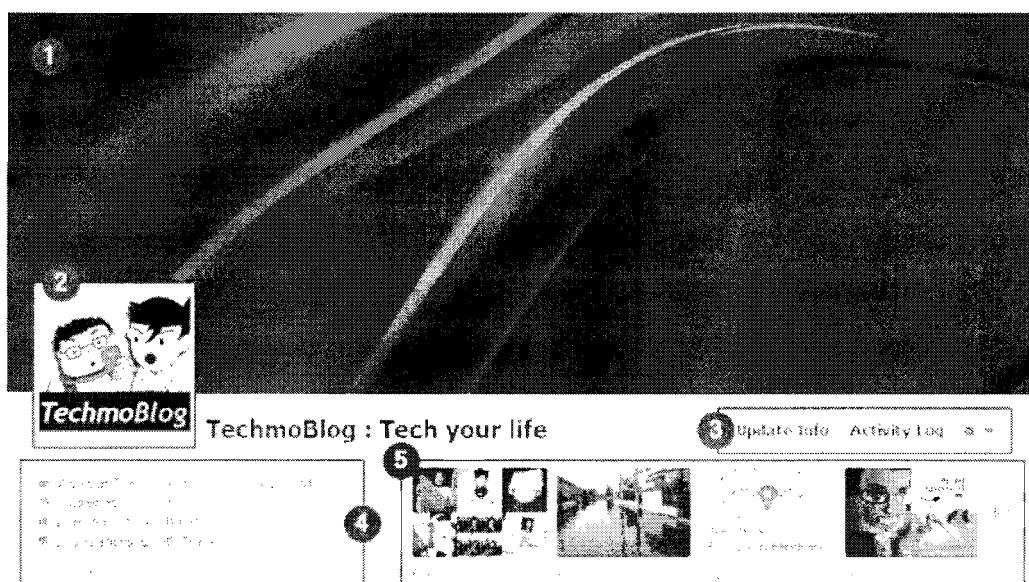
Facebook ยังเติบโตต่อไป จนถึงเดือนกันยายนปี พ.ศ. 2549 ก็ได้เปิดในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เข้าร่วมใช้งานได้ และในต่อมา Facebook ได้เพิ่งพังก์ชั่นใหม่โดยสามารถให้สมาชิก เอารูปภาพมาแบ่งปันกัน ได้ ซึ่งพังก์ชั่นนี้ได้รับความนิยมอย่างลั่นหลามในครูในไม่ผล Facebook ได้รับเงินทุนเพิ่มขึ้นอีก ของ Greylock Partners, Meritech Capital พร้อมกับนักลงทุนชุดแรกคือ Accel Partners และ ปีเตอร์ ชิล เป็นจำนวนเงินถึง 25 ล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยมูลค่าการประเมินค่าในตอนนั้นเป็น 525 ล้านเหรียญสหรัฐฯ หลังจากนั้น Facebook ได้เปิดให้องค์กรธุรกิจหรือบริษัทต่าง ๆ ให้สามารถเข้าใช้งาน Facebook และสร้างเครือข่ายต่าง ๆ ได้ ซึ่งในที่สุด ก็มีองค์กรธุรกิจกว่า 20,000 แห่ง ได้เข้ามาใช้งาน และสุดท้ายในปี พ.ศ. 2550 Facebook ก็ได้เปิดให้ทุกคนที่มีอีเมลเข้าใช้งาน ซึ่งเป็นยุคที่คนทั่วไปไม่รู้ว่าเป็นไครก์สามารถเข้าไปใช้งาน Facebook ได้

ในช่วงฤดูร้อนปี 2550 Yahoo พยายามที่จะขอซื้อ Facebook ด้วยวงเงินจำนวน 1 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยมีรายงานว่ามาร์ค ได้ทำการทดลองกับด้วยว่าจะไปแล้วว่า จะยอมขาย Facebook ให้กับ Yahoo และเพียงแค่สองสามวันถัดมา หุ้นของ Yahoo ก็ได้พุ่งขึ้นสูงเลขที่เดียว แต่ว่าข้อเสนอซื้อด้วยคุกต่อรองเหลือเพียง 800 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ทำให้มาร์คปฏิเสธข้อเสนออนันน์ทันที ภายหลังต่อมา ทาง Yahoo ได้เสนอ 1 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ อีกครั้ง คราวนี้มาร์คปฏิเสธ Yahoo ทันที และได้รับข้อเสียงที่ไม่ดีว่า ทำธุรกิจเป็นเด็กไปในทันที นี่ไม่ใช่ครั้งที่มาร์คปฏิเสธข้อเสนอซื้อบริษัท เพราแคลมเบิร์ย์ Viacom ได้เคยลองเสนอซื้อ Facebook ด้วยวงเงิน 750 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และถูกปฏิเสธไปแล้วเมื่อเดือนมีนาคมปี 2550 มีข่าวอีกกระแสหนึ่งที่ไม่ค่อยดีสำหรับ Facebook ที่ได้มีการ ได้ถูกกล่าวหาว่า Facebook ได้พยายามซื้อ Connect U โดยผู้ก่อตั้ง Connect U ซึ่งเป็นเพื่อนร่วมชั้นเรียนเดียวกับมาร์คที่ Harvard ได้กล่าวหาว่ามาร์คได้ขโมยตัว Source code สำหรับ Facebook ไปจากตน โดยกรณีนี้ได้มีเรื่องมีราไว้ลึ้งชั้นศาล และได้แก้ไขข้อพิพาทแล้ว ถึงแม้จะมีข้อพิพาทเกิดขึ้น การเติบโตของ Facebook ก็ยังขับเคลื่อนต่อไป ในครูในไม่รู้ว่าปี 2551 Facebook มีสมาชิกมากกว่า 1 ล้านคนต่อสัปดาห์ โดยเฉลี่ยจะอยู่ทุกวันละ 200,000 คน ซึ่งรวมกันแล้วทำให้ Facebook มีสมาชิกมากถึง 50 ล้านคน โดย Facebook มียอดผู้เข้าชมเฉลี่ยอยู่ที่ 40,000 ล้านเพจวิวด้วยเดือน Facebook ยังเติบโตในตลาดต่างประเทศ โดย 15% ของสมาชิก เป็นคนที่อยู่ในประเทศไทย ซึ่งมีรายงานว่า ค่าเฉลี่ยของสมาชิกใช้งาน Facebook นั้นอยู่ที่ 19 นาทีต่อวันต่อคน โดย Facebook ถือได้ว่าเป็นเว็บไซต์ที่มีผู้ใช้งานมากที่สุดเป็นอันดับ 6 ของ世界各国และเป็นเว็บไซต์ที่มีผู้อัพโหลดครูปภาพสูงสุดด้วยจำนวน 4 หมื่นหนึ่งพันล้านรูป จากจำนวนสถิติเหล่านี้

ไม่โทรศัพต์ได้ร่วมลงทุนใน Facebook เป็นจำนวนเงิน 240 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพื่อแลกกับหุ้นจำนวน 1.6% ในเดือนตุลาคม 2551 ทำให้มูลค่ารวมของ Facebook มีมากกว่า 15,000 ล้านบาท และทำให้ Facebook เป็นบริษัทอินเทอร์เน็ตที่มีมูลค่าสูงเป็นอันดับ 5 ในหมู่บริษัทอินเทอร์เน็ตในสหรัฐอเมริกา ด้วยมูลค่ารายรับต่อปีเพียงแค่ 150 ล้านเหรียญสหรัฐฯ หลายฝ่ายได้อธิบายว่า การตัดสินใจของไม่โทรศัพต์ในครั้งนี้ทำเพียงเพื่อที่จะเอาชนะ Google ซึ่งเป็นคู่แข่งที่จะขอซื้อ Facebook ในครั้งเดียวกัน (วิมลพรรณ อาภาเวท และคณะ, 2554, หน้า 14-16)

ส่วนประกอบของเฟชบุ๊ก

เฟชบุ๊กประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ที่สำคัญ ดังนี้

ภาพที่ 2 ส่วนประกอบของเฟชบุ๊ก

หมายเลขอ 1 ด้านบนของ Facebook timeline นั้น ประกอบไปด้วย รูปภาพขนาดใหญ่ หรือที่เรียกว่า หน้าปก (Cover photo) ซึ่งเจ้าของเฟชบุ๊ก สามารถเลือกรูปที่มีอยู่แล้ว ในหมวดของรูปภาพ หรืออัปโหลดรูปใหม่ได้

หมายเลขอ 2 ก็คือ รูปโปรไฟล์ ซึ่งการเปลี่ยนรูปโปรไฟล์นั้น ให้เอามาส์ชีทรูปแล้วจะมีเมนูเด้งขึ้นมาว่า Edit profile picture

หมายเลขอ 3 เป็นเมนูหลักของหน้าโปรไฟล์ ซึ่งประกอบด้วยเมนูทั้งหมด 3 ส่วน ก็คือ Update info, Activity log และ Settings cog มีรายละเอียดของแต่ละเมนู ดังนี้

1. Update info เป็นส่วนของการอัพเดทข้อมูลส่วนตัวของเจ้าของโปรไฟล์ โดยผู้ใช้งานสามารถแก้ไขข้อมูลส่วนตัว อย่างเช่น ประวัติการศึกษา ประวัติการทำงาน ถินกำเนิด ความสัมพันธ์ รายชื่อสมาชิกในครอบครัว ข้อมูลสำหรับติดต่อ รวมไปถึง คำคมที่ชื่นชอบ ซึ่งข้อมูลในส่วนนี้ จะไปปรากฏในส่วนของ หมายเลขอีก

2. Activity log ในส่วนนี้ เจ้าของโปรไฟล์จะเห็นเพียงแค่คนเดียว โดยจะเป็นข้อมูลบันทึกความเคลื่อนไหวของเจ้าของโปรไฟล์ว่า เคยไปคอมเมนต์ในรูป กด Like รูป เล่นเกม โพสรูปภาพ Check-in ที่ไหน และอื่นๆ อีกมากมาย

3. Settings cog ส่วนนี้เปรียบเสมือนส่วน preview หน้าโปรไฟล์ของเรา หลังจากทำการแก้ไขแล้ว ก่อนทำการ publish ซึ่งในส่วนนี้ สามารถเพิ่ม Facebook badge หรือการโปรโมตหน้า Facebook ของเราได้ โดยนำโค้ดที่ได้ไปแปะบน Blog, Myspace หรือหน้าเว็บเพจ หมายเลขอีก ในส่วนนี้ จะเขียนโดยมาจากการ Update Info โดยสามารถดูข้อมูลเพิ่มเติมของเจ้าของโปรไฟล์ได้ จาก About ถ้าหากคลิกเข้าไป จะเป็นการรวบรวมข้อมูลส่วนตัวทั้งหมด ขณะนั้น ใครที่ไม่อยากเปิดเผยตัวตน ก็ไม่จำเป็นต้องกรอกทุกส่วน

หมายเลขอีก เปรียบเสมือนกล่องรวบรวมเรื่องราวของเจ้าของโปรไฟล์ ทั้งที่เป็นรายชื่อเพื่อน รูปภาพที่ถูกอัปโหลดล่าสุด สถานที่ที่ถูก Tag (จากรูปภาพ หรือข้อความ) และหน้าแฟ้มเพจที่กด Like เป็นต้น (Techmoblog.com, 2557)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการติดการใช้งานเฟซบุ๊ก

วิมลพรรณ อาภาวนา และคณะ (2554) ได้ศึกษาพฤติกรรมการสื่อสารในเฟซบุ๊ก (Facebook) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊ก (Facebook) ความสัมพันธ์ระหว่างการคาดหวัง การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจที่มีต่อเฟซบุ๊ก ตลอดจนศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวัง การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจที่มีต่อเฟซบุ๊ก กับพฤติกรรมการสื่อสารในเฟซบุ๊ก ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 400 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่มีเพศ อายุ ชั้นปี คณะ คะแนนเฉลี่ยสะสม และรายได้ของครอบครัวแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการสื่อสารในเฟซบุ๊ก (Facebook) ความคาดหวังต่อเฟซบุ๊ก (Facebook) และความพึงพอใจต่อเฟซบุ๊ก (Facebook) ไม่แตกต่างกัน เต่นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่มีรายได้ของครอบครัวแตกต่างกัน มีการใช้ประโยชน์เฟซบุ๊ก (Facebook) แตกต่างกัน และมีความคาดหวัง การใช้ประโยชน์ ความพึงพอใจต่อเฟซบุ๊ก มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับมากกับพฤติกรรมการสื่อสารในเฟซบุ๊ก (Facebook) นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครส่วนใหญ่

มีการใช้เฟซบุ๊กทุกวัน และมีความคาดหวัง การใช้ประโยชน์อยู่ในระดับมากและปานกลาง ส่วนความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

งานวัฒน์ กองราช (2554) ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของวัยรุ่น ในประเทศไทย กรณีศึกษา Facebook มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงลักษณะพฤติกรรมของวัยรุ่น รูปแบบการใช้บริการ และศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของลักษณะทางประชากรศาสตร์กับ พฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของวัยรุ่น งานวิจัยเป็นเชิงสำรวจ (Survey research) ที่มุ่งทำการสำรวจเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นในประเทศไทยที่ใช้บริการ Facebook (www.facebook.com) เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยในการเก็บแบบสอบถาม จะแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ การใช้แบบสอบถามกระดาษ (Paper-based survey) และการเก็บ แบบสอบถามผ่านอินเทอร์เน็ต (Online survey) ในเรื่องการสุ่มตัวอย่างจะสุ่มตัวอย่างเฉพาะกลุ่มวัยรุ่น ที่มีอายุระหว่าง 13-24 ปี โดยใช้แบบสอบถามที่ตอบรับกลับมาทั้งสิ้น 400 แบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ นำแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาศึกษาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ ซึ่งประกอบด้วย แนวคิดเกี่ยวกับสังคมออนไลน์ แนวคิดพุทธิกรรมความหลงใหลจนผิดปกติ แนวคิดการติดการใช้งาน แนวคิดพุทธิกรรมวัยรุ่น แนวคิดการรับรู้ถึงความเสี่ยง แนวคิดการรับรู้ถึงความเพลิดเพลิน แนวคิด อิทธิพลทางสังคม แนวคิดการแสดงออกของตัวตนและแนวคิดการรับรู้ถึงความกังวล ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาระดับนี้ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุระหว่าง 19-21 ปี มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า มีอัตราการใช้บริการ 1-5 ครั้งต่อสัปดาห์ ในการใช้ แต่ละครั้งใช้เวลา 1-3 ชั่วโมงต่อครั้ง และมีประสบการณ์ใช้บริการน้อยกว่า 1 ปี โดยที่ส่วนใหญ่ เคยใช้บริการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีใน Facebook ซึ่งประกอบไปด้วย การ โต้ตอบบนกระดาน สนทนา การเข้าร่วมกลุ่มต่าง ๆ การเล่นเกม การตอบคำถาม (Quiz) การแบ่งปันรูปภาพ การแบ่งปัน วิดีโอ การค้นหาเพื่อนเก่า การส่งข้อความคิดเห็น การชอบ (Like) และจากการพิสูจน์สมมติฐาน งานวิจัยพบว่า พฤติกรรมความหลงใหลจนผิดปกติ (System addiction) และการติดการใช้งาน (System stickiness) เป็นผลมาจากการรับรู้ความเพลิดเพลิน (Perceived enjoyment) และอิทธิพลทาง สังคม (Social influence) ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า การที่กลุ่มวัยรุ่นมีความเพลิดเพลินในการใช้เครือข่าย สังคมออนไลน์ จันทำให้เกิดความรู้สึกชื่นชอบ และสนุกสนาน รวมถึงการทำกระแสโน้มน้าว จึงทำให้ อัตราในการใช้เพิ่มมากขึ้นจนเกิดเป็นการติดการใช้งาน และอาจทำให้เกิดความรู้สึกกังวลหรือ หมกมุนว่าจะต้องเข้าไปใช้งานอีกจนกลายเป็นความหลงใหลจนผิดปกติ อย่างไรก็ตาม การรับรู้ ถึงความเสี่ยงจากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Perceived risk) ไม่มีความสัมพันธ์หรือทำให้ พฤติกรรมความหลงใหลและการติดการใช้งานเครือข่ายสังคมออนไลน์ในกลุ่มวัยรุ่นลดลงแต่อย่างใด

เนื่องจากกลุ่มวัยรุ่นดังกล่าว จะระมัดระวังมากในการใช้งานเครือข่ายสังคมออนไลน์และจะไม่ใช้งานถ้ารู้สึกว่าตนเองได้รับความเสี่ยง ดังนั้นจึงมีโอกาสสน้อymากที่ผู้ใช้งานที่รับรู้ถึงความเสี่ยง จะมีพฤติกรรมการติดการใช้งานและความหลงใหลจนผิดปกติ

วณิชชา แม่นยำ, วิลาวัลย์ สมายารอน, ศรัณยู หมื่นเดช และชาไมพร ศรีสุราษ (2555)

ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊ก (Facebook) ของผู้ใช้ที่มีช่วงอายุและเพศต่างกัน วัดดูประสิทธิภาพเพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊ก (Facebook) ของผู้ใช้งานที่มีช่วงอายุต่างกัน เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊ก (Facebook) ของผู้ใช้งานที่มีเพศต่างกัน เพื่อให้สามารถนำข้อมูลไปปรับปรุงวางแผนส่งเสริมสร้างภูมิคุ้มกัน และความเข้มแข็งให้กับเยาวชนของประเทศไทย เป็นผู้ที่สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปลอดภัย มั่นคง รวมถึงสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและการสื่อสารเพื่อพัฒนาตนเองให้กลายเป็นบุคคลากรที่มีคุณภาพต่อไปในอนาคต การศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) ซึ่งใช้แบบบันทึกความถี่ (Frequency) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Sample random sampling) ใช้วิธีการสุ่มโดยการจับสลาก จากกลุ่มเพื่อนของผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) โดยใช้สถิติแจกแจงความค่าความถี่ และค่าร้อยละ เพื่ออธิบายลักษณะทางประชากรศาสตร์ และพฤติกรรมของกลุ่มผู้ใช้บริการ และใช้สถิติเชิงอนุमาน (Inferential statistics) และไคสแควร์ (Chi-square test) ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย และมีช่วงอายุระหว่าง 21-35 ปี จากการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊ก (Facebook) ขึ้นอยู่กับเพศ เนื่องจาก สื่ออินเทอร์เน็ตนั้นสามารถตอบสนองความต้องการของมนุษย์ได้และช่วยเติมเต็มขาดหาย ความต้องการที่ขาดหายไปของบุคคลในลำดับขั้นความต้องการ และพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊ก (Facebook) ขึ้นอยู่กับช่วงอายุ บุคคล ในขั้นนี้อยู่ในช่วงอายุประมาณ 21-35 ปี เป็นวัยผู้ใหญ่ต่อนั้น ตามพัฒนาการทางจิตสังคม 8 ขั้น

Garry Zhu (2011) ได้ศึกษาปัจจัยของบุคคลที่ส่งผลต่อการติดเครือข่ายสังคมออนไลน์ กรณีศึกษาการใช้เฟซบุ๊กในไต้หวัน พบร่วมกับการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วของประชากรผู้ใช้อินเทอร์เน็ตครือข่ายสังคมออนไลน์ได้กลายเป็นฐานที่ผู้คนใช้ติดต่อแบ่งปันข้อมูลของพวคเข้า หรือเชื่อมต่อตัวเองกับเพื่อน อย่างเช่น My Space, Facebook, Twitter ในการศึกษาครั้งนี้ได้ใช้ TRA และ TAM ที่โมเดลแบบพื้นฐานและรวมกับทฤษฎีเอกสารลักษณ์ทางสังคมในการสำรวจสิ่งที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่ติดการใช้งานบนเว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์ การศึกษาครั้งนี้ได้นำ Facebook เป็นฐานการทดลอง และได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างชาวไต้หวันจำนวน 318 คน จากอินเทอร์เน็ต จากการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ผลดังต่อไปนี้ 1) เอกลักษณ์ทางสังคมของผู้ใช้จะใช้เพื่อรับรู้ประโยชน์สูงสุด รับรู้ความบันเทิง ทัศนคติที่มีต่อเว็บไซต์เครือข่ายสังคม

ออนไลน์มีนัยสำคัญทางสถิติ และมีผลด้านบวกต่อการติดการใช้งานของพวกรเข้าในการใช้เว็บไซต์ เครื่อข่ายทางสังคมออนไลน์ 2) ผู้ใช้รับรู้ถึงประโยชน์และความสะดวกในการรับรู้ในการใช้งาน เพื่อความบันเทิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและจะส่งผลกระทบในเชิงบวกต่อทัศนคติของพวกรเข้า ที่มีต่อเว็บไซต์เครื่อข่ายทางสังคมออนไลน์ 3) เอกลักษณ์ทางสังคมของผู้ใช้จะมีผลต่อการรับรู้ ประโยชน์ที่พวกรเข้าจะได้รับและรับรู้ความบันเทิงจากเว็บไซต์เครื่อข่ายสังคมออนไลน์

Skues (2012) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบของลักษณะบุคลิกภาพ การเห็นคุณค่าในตนเอง ความเหงา และความหลงตนเองของนักศึกษาที่ใช้เฟซบุ๊ก จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง 3 ใน 5 ของลักษณะบุคลิกภาพต่อการใช้เฟซบุ๊ก โดยศึกษาจากนักศึกษาจำนวน 393 คน ชั้นปีที่ 1 ระดับ ปริญญาตรี คณะจิตวิทยา จากมหาวิทยาลัยขนาดกลาง ในออสเตรเลีย โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ พบว่า นักศึกษาที่มีลักษณะเปิดเผยจะมีการใช้เฟซบุ๊กบ่อยกว่าและมีเพื่อนในเฟซบุ๊กมากกว่า แต่นักศึกษาที่มีความเหงามากกลับมีเพื่อนในเฟซบุ๊กมากกว่าอีก และการเห็นคุณค่าในตนเองและการหลงตัวเองไม่ได้ผลต่อการใช้เฟซบุ๊ก สรุปได้ว่า นักศึกษาที่มีการใช้เฟซบุ๊กสูงนั้นใช้เฟซบุ๊ก เพื่อเชื่อมต่อกับผู้อื่นในการสนทนาระหว่างห้องห้องและเรื่องที่สนใจ ในขณะที่นักศึกษาที่มีความเหงา สูงใช้เฟซบุ๊กเพื่อชดเชยการขาดในเรื่องการสร้างสัมพันธภาพ

Hayeon Song (2014) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เฟซบุ๊กและความเหงา โดยวัดจากปริมาณการใช้เฟซบุ๊กและระดับความเหงา โดยใช้คำตาม 2 ข้อ คือ การใช้เฟซบุ๊กทำให้ความเหงาเพิ่มขึ้นหรือลดลง และ อะไรคือสาเหตุของการเพิ่มหรือลดลงของการใช้เฟซบุ๊กและ ความเหงานั้น การศึกษารังนี้ได้ทำการศึกษาจาก 2 โมเดล จากการทดสอบความเหงาที่มีผลต่อ การใช้เฟซบุ๊ก และการทดสอบการใช้เฟซบุ๊กที่มีผลต่อความเหงา จากการศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างเฟซบุ๊กและความเหงา จาก 2 โมเดล พบว่า 1) จากโมเดลที่หนึ่งสรุปได้ว่าจากการทดสอบ การใช้เฟซบุ๊กที่มีผลต่อความเหงาพบว่าข้อมูลที่ได้มาไม่ได้มีความหมายที่เพียงพอว่าการใช้เฟซบุ๊ก ทำให้ความเหงาเพิ่มขึ้น 2) การทดสอบความสัมพันธ์ของสองโมเดลพบว่าความเหงามีผลต่อการใช้เฟซบุ๊กเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูล

เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการปรึกษาคุ้มตามทฤษฎีปัญญา尼ยม (Cognitive therapy)

ความหมายของการปรึกษาคุ้ม

นุชนภารณ์ หลายเจริญ (2550 หน้า 31) ได้กล่าวว่า การให้การปรึกษาคุ้ม หมายถึง กระบวนการที่ผู้ให้การปรึกษาจัดขึ้น เพื่อช่วยเหลือบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ในเวลาเดียวกัน หรือกลุ่มที่มีความต้องการคล้าย ๆ กัน ซึ่งเป็นการจัดประสบการณ์เพื่อให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ ร่วมกันในกลุ่ม สามารถในกลุ่มนี้โอกาสสำรวจตนเองทั้งความคิด ทัศนคติ ความรู้สึก กล้าเผชิญปัญหา

หรือปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น พร้อมที่จะแก้ไขปัญหาและการพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ แลกเปลี่ยนประสบการณ์และความคิดร่วมกัน เพื่อให้สมาชิกเกิดการรับรู้เข้าใจ และยอมรับตนเองอย่างแท้จริง ตลอดจนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทั้งต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม ตลอดจนจุดมุ่งหมายของชีวิต ในบรรยายอาที่พ่อначลาย เข้าใจเห็นใจซึ่งกันและกัน โดยมีผู้นำกลุ่มคือผู้ให้การปรึกษาอย่างต่อเนื่อง และเชื่อมโยงคำพูดและความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม ให้ข้อมูลที่ถูกต้องตอบข้อสงสัย หรืออยู่ให้ความรู้ และคำแนะนำในโอกาสที่เหมาะสม

Kelman (1963 อ้างถึงใน กมลรัตน์ กรีทอง, 2551, หน้า 255-257) กล่าวว่า การให้การปรึกษากลุ่ม หมายถึง วิธีการที่จะทำให้ผู้รับการปรึกษามีรู้สึก朵ดเดียว ได้รู้จักตนเอง รู้จักปรับตัวและพัฒนาตนเอง กล้าแสดงความรู้สึกที่แท้จริง เกิดความรู้สึกรับผิดชอบในตนเอง แก้ปัญหาด้วยตนเอง เป็นการฝึกทักษะในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น เกิดการเปลี่ยนแปลง ทั้งเจตคติและพฤติกรรมของตนเอง และสามารถนำทักษะที่ได้จากกลุ่มไปปรับปรุงตนเอง

Hansen, Warner, and Smith (1976 อ้างถึงใน กมลรัตน์ กรีทอง, 2551, หน้า 255-257) กล่าวว่า การให้การปรึกษากลุ่ม หมายถึง กระบวนการที่ผู้ให้การปรึกษาสร้างสัมพันธภาพกับ สมาชิกในกลุ่ม เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มได้สำรวจตนเองและสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตนเอง แล้วพยายามปรับปรุงแก้ไขเจตคติและพฤติกรรมของตนเองให้ดีขึ้น

วชรี ทรัพย์มี (2520, หน้า 80) กล่าวว่า การให้การปรึกษากลุ่มเป็นกระบวนการที่บุคคล ซึ่งมีความคิดที่จะปรับปรุงตนเองในเรื่องใดเรื่องหนึ่งมาปรึกษาหารือซึ่งกันและกันเป็นกลุ่ม โดยมีผู้ให้การปรึกษาร่วมอยู่ด้วย สมาชิกในกลุ่มจะมีโอกาสได้แสดงออกเกี่ยวกับความรู้สึก และความคิดเห็นของแต่ละคน เป็นการระบายความรู้สึกขัดแย้งในจิตใจ ได้สำรวจตนเอง ได้ฝึกการยอมรับตนเอง กล้าที่จะเผชิญปัญหา และได้ใช้ความคิดในการแก้ปัญหาหรือปรับปรุง ตนเอง อีกทั้งได้ฟังความรู้สึกและความคิดเห็นของผู้อื่น และได้ตระหนักรู้ว่า คนอื่นก็มีความขัดแย้ง หรือมีความคิดเห็นเช่นเดียวกัน ไม่ใช่ตนเองเท่านั้นที่มีปัญหา นอกจากนี้ การให้การปรึกษากลุ่ม ว่า ผู้เปลี่ยนพฤติกรรมของสมาชิกแต่ละคน สนใจความรู้สึก ทัศนคติ อารมณ์ ซึ่งมีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมของสมาชิก จะมีการจัดสภาพแวดล้อมในกลุ่มให้เกิดบรรยายอาที่จะให้สมาชิกระบายน ความรู้สึก ทัศนคติของตนของกัน สมาชิกที่เข้ากลุ่มนั้นจะมาด้วยความสมัครใจ

ผ่องพร摊 เกิดพิทักษ์ (2534, หน้า 180) กล่าวว่า การให้การปรึกษากลุ่ม หมายถึง กระบวนการของกลุ่มบุคคลที่มีปัญหาหรือความต้องการคล้าย ๆ กัน มาปรึกษาหารือร่วมกัน โดยมีผู้ให้การปรึกษาซึ่งมีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ทางการให้การปรึกษา ร่วมให้ความช่วยเหลือหรือร่วมให้การปรึกษา

กมลรัตน์ กรีทอง (2551, หน้า 257) ได้สรุปว่า การให้การปรึกษากลุ่ม หมายถึง กระบวนการช่วยเหลือบุคคลเป็นกลุ่ม โดยเข้าร่วมกลุ่มด้วยความสมัครใจ บุคคลที่เข้าร่วมกลุ่มนักมีปัญหาคล้ายกัน มีการปรึกษาหารือร่วมกัน โดยมีผู้ให้การปรึกษาที่มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ทางการให้การปรึกษาร่วมให้ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา และเป็นผู้อี้อานวยให้บรรยายศาสตร์ของกลุ่มนักความอนุรุ่น ปลอดภัย เป็นกันเอง และไว้วางใจได้

อรสา เอี่ยมรัศมีโภด (2556) ได้สรุปการให้การปรึกษากลุ่มว่า หมายถึง การให้การปรึกษาแบบกลุ่มเป็นการเชื่อมสัมพันธภาพให้กับผู้นำกลุ่มและสมาชิกในกลุ่ม โดยเริ่มจากความไว้วางใจ รับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม การตระหนักรู้ในตนเอง และกล้าเผชิญกับปัญหา สมาชิกในกลุ่มนักความช่วยเหลือกัน ยอมรับซึ่งกันและกัน มีความรู้สึกอบอุ่นและปลอดภัย เมื่ออยู่ในกลุ่ม

สรุปจากการศึกษาของผู้วิจัย การให้การปรึกษากลุ่ม หมายถึง กระบวนการที่ผู้ให้การปรึกษาร่วมกับกลุ่มบุคคลที่มีปัญหาคล้าย ๆ กัน เข้าร่วมกลุ่มด้วยความสมัครใจเพื่อปรึกษาหารือร่วมกัน โดยที่สมาชิกในกลุ่มจะได้รับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มและได้รับความรู้สึกขัดแย้งในจิตใจของตนเอง ได้สำรวจ ได้ฝึกการยอมรับตนเองและกล้าที่จะเผชิญกับปัญหานั้น ๆ มีการร่วมกันใช้ความคิดในการแก้ปัญหาหรือปรับปรุงตนเอง โดยที่ผู้ให้การปรึกษาเป็นผู้นำกลุ่มและดำเนินการให้บรรยายศาสตร์ของกลุ่มนักความปลอดภัย เป็นกันเอง และไว้วางใจได้

ประดั้นความเป็นมาของการปรึกษาทฤษฎีปัญญาณนิยม

แนวคิดปัญญาณนิยมเชื่อว่าบุคคลมีแนวโน้มที่จะมีความคิดที่บิดเบือนซึ่งทำให้เกิดการรับกวนทางอารมณ์และพฤติกรรม ตัวแปรทางปัญญาเป็นส่วนสำคัญที่ส่งผลต่อความรู้สึกและการตอบสนองของบุคคลนั้น ๆ การนำบัดจะมุ่งเน้นที่ความคิดและพฤติกรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่ง บทบาทของความคิด การตัดสินใจ การตั้งคำถาม ปฏิบัติ และการทบทวนความคิด ในกระบวนการนำบัดมีการฝึกฝนทักษะใหม่ทั้งทางความคิดและการแก้ไขปัญหา อารอน แบค (Aaron Beck) เป็นผู้ริเริ่มแนวคิดการให้คำปรึกษาแบบปัญญาณนิยม (Cognitive therapy) ได้ริ่มต้นการทำงานของเขารด้วยการให้การนำบัดผู้ที่มีอาการซึมเศร้าโดยวิธีการจิตวิเคราะห์ จากการทำงานเบค พบร้า เขายังคงความคิดเห็นต่างไปจากแนวทางของจิตวิเคราะห์ เขายังพบว่าความคิดของผู้มีอาการซึมเศร้า มักจะมีรูปแบบของการใช้เหตุผลที่บกพร่องเรียกว่า “ความคิดที่บิดเบือน” (Cognitive distortions) และเมื่อความคิดเหล่านี้ถูกกระตุ้นอาการผิดปกติจึงจะแสดงออกมา เบค ได้พัฒนาทฤษฎีของเขาว่าเป็นทฤษฎีการนำบัดของการซึมเศร้าที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย (Corey, 2009, p. 287)

ทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบปัญญาณนิยมของเบค มีรูปแบบเป็นการให้การปรึกษาเชิงรุก (Active) โดยการชี้แนะนำแนวทาง (Directive) ในเวลาจำกัด (Time-limited) ยึดอยู่กับปัจจุบัน

(Present-centered) และเป็นวิธีการที่มีโครงสร้าง (Structured) โดยให้ความสำคัญกับความคิดเน้นที่ความตระหนักรู้ ปรับเปลี่ยนความคิดในทางลบและความเชื่อที่บกพร่อง ทฤษฎีของเบค อธิบายความเชื่อพื้นฐานที่ว่าวิธีการที่แต่ละบุคคลปฏิบัติและรู้สึกเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นถึงความรับรู้ และโครงสร้างของประสบการณ์ของบุคคลนั้น ข้อตกลงเบื้องต้นของทฤษฎีคือ

1. การสื่อสารภายในบุคคลสามารถเข้าถึงกระบวนการตรวจสอบความคิด ความรู้สึก และความต้องการของตนเอง

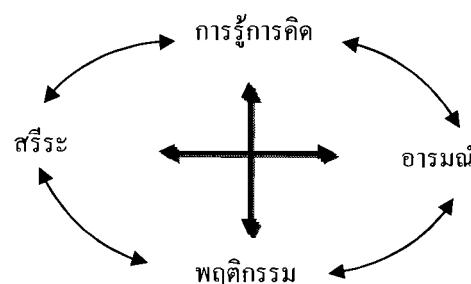
2. ความเชื่อของบุคคลมีความหมายต่อบุคคลนั้นเองเป็นอย่างมาก

3. ผู้รับการปรึกษามีความสามารถค้นพบส่องสิ่งที่กล่าวข้างต้นได้ด้วยตนเองมากกว่าที่จะได้รับการสอนหรือตีความโดยผู้รับการปรึกษา

โดยพื้นฐานของทฤษฎีจะให้การสนับสนุนการเข้าใจถึงธรรมชาติของความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในใจหรือเมื่อถูกรบกวนทางอารมณ์ โดยมุ่งไปที่เนื้อหาของการรู้คิดของปฏิกริยาของแต่ละคนที่เกิดขึ้นเมื่อรู้สึกไม่สบายใจ (Weishaar, 1993 cited in Corey, 2009, p. 288)

ความเชื่อพื้นฐานของทฤษฎีปัญญาṇิยม

ดวงณี จรงค์ (2556, หน้า 232-233) การปรึกษาแบบทฤษฎีปัญญาṇิยมเชื่อว่า ความรู้สึกและพฤติกรรมของบุคคลถูกกำหนดจากการประเมินการรับรู้สถานการณ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการรู้คิด ความคิดที่ส่งผลลบกับตนมีส่วนทำให้มีอารมณ์เสีย และมีผลกับปฏิกริยาทางสรีระ เช่น หัวใจเต้นแรง เหงื่อออก และมีผลกับพฤติกรรม โดยเฉพาะพฤติกรรมหลีกเลี่ยง ความสัมพันธ์เหล่านี้แสดงไว้ในໄດօະແກຣມ

ภาพที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม อารมณ์ การรู้คิด และสรีระ

ABC เป็นสูตรที่ใช้เพื่อทำความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม อารมณ์ การรู้คิด และสรีระ A ใช้แทน Activating Event หมายถึง เหตุการณ์ที่เป็นตัวกระตุ้น B ใช้แทน Beliefs แสดงถึงความเชื่อที่มีต่อเหตุการณ์ และ C ใช้แทน Consequences เป็นผลที่ได้รับ

การตระหนักรู้ถึงความคิดอัตโนมัติเป็นเรื่องยาก เพราะบุคคลมักไม่เคยสนใจการให้ความสำคัญกับเนื้อหาที่กำลังคิดอยู่ ดังนั้นผู้ให้การการปรึกษาจะช่วยให้ผู้รับการปรึกษารู้จักจำแนกความคิดที่ส่งผลลบกับตน วิธีการหนึ่งคือการบันทึกเหตุการณ์ที่ผู้รับการปรึกษารู้สึกซึ้งเครื่องหรือวิตกกังวล และสำรวจความคิดที่มีต่อเหตุการณ์นั้น

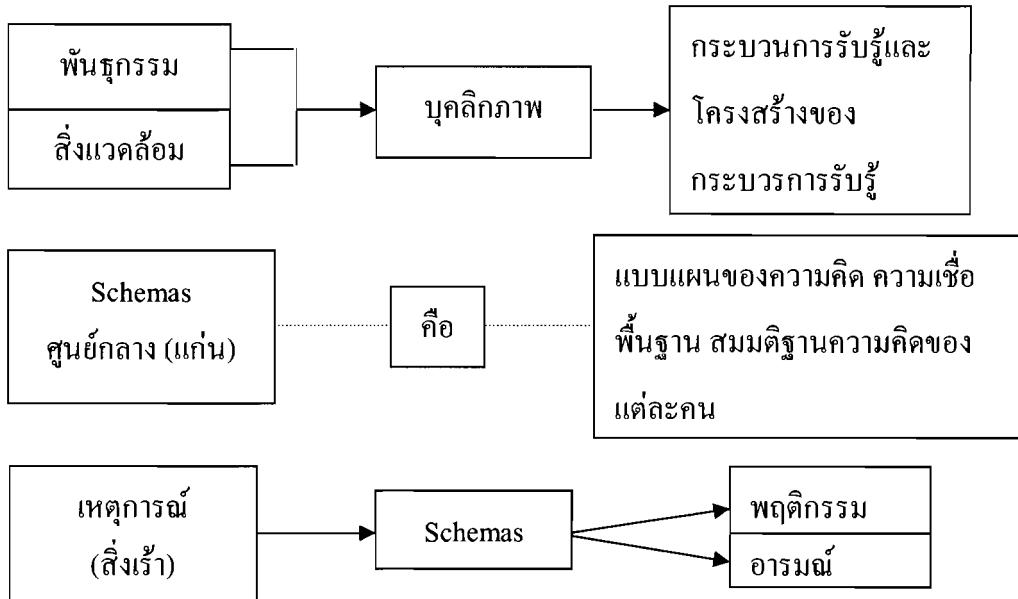
การรู้เท่าทันความคิดทางลบ และการมีความเข้าใจต่ออิทธิพลของความคิดที่ส่งผลถึงอารมณ์และระบบสรีระ จะทำให้บุคคลทบทวนการบิดเบือนความคิดที่ความจริงไม่ได้เป็นเช่นนั้น และจัดเป็นความผิดพลาดของการคิด (Thinking errors)

แนวคิดที่สำคัญของทฤษฎีปัญญาณิยม

ทฤษฎีปัญญาณิยม (Cognitive therapy) ให้ความสำคัญกับกระบวนการการรับรู้ของตัวบุคคล นั้นที่ก่อให้เกิดอารมณ์และพฤติกรรม ซึ่งอารมณ์และพฤติกรรมเหล่านั้นของคนที่แสดงออกมา เป็นผลมาจากการที่บุคคลนั้นเข้าใจและแปลความหมายในแต่ละสถานการณ์และสภาพการณ์นั้น อย่างไร (Beck, 1976 cited in Corey, 2009, p. 295)

แบบแผนความคิด (Schemas) หมายถึง โครงสร้างทางความคิดที่รวมเอาความคิดที่เป็นแกนไว้ด้วย ทำหน้าที่ควบคุมการประมวลเรื่องราวต่าง ๆ มีผลต่อสภาพความเป็นจริงของแต่ละคน (Individual structures reality) การตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับตนเอง การแปลความหมายประสบการณ์ ในอคิดการเรียนรู้ประสบการณ์ของผู้อื่น การสร้างทางเลือกของพฤติกรรมและการพัฒนาที่จะคาดหวัง เกี่ยวกับอนาคต (Beck & Weishaar, 1989 cited in Corey, 2001, p. 310 ข้างต้นใน บุญรินทร์ ชั้นพลี, 2551, หน้า 32) Schemas ของแต่ละคน อาจเป็นได้ทั้งแบบปรับตัวได้ หรือล้มเหลวขึ้นอยู่กับ โครงสร้างการรับรู้ ของแต่ละคนนั้นว่าลูกสร้างและคงสภาพอยู่ได้แค่ไหน คนแต่ละคนจะสร้าง ขั้นการและแปลผลเหตุการณ์ต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับการรับรู้พื้นฐานจะเป็นตัวกำหนดว่า เขาจะเข้าใจ และปฏิบัติต่อเหตุการณ์นั้นอย่างไร

ารอน เบค ได้พัฒนาวิธีการที่เรียกว่าปัญญาณิยม (Cognitive therapy) ซึ่งมีลักษณะ ใกล้เคียงกับ การนำบัดแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ (Rational emotive behavior therapy) โดยมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน คือ เป็นการนำบัดที่เน้น การนำบัดเชิงรุก (Active) การนำบัดโดยแนวทาง (Directive) การนำบัดโดยจำกัดเวลา (Time-Limited) ยึดอยู่กับปัจจุบัน (Present-Centered) วิธีการที่มีโครงสร้าง (Structured-Approaches) (Beck & Weishaar, 1993 cited in Corey, 2009, p. 287-288)

ภาพที่ 4 กรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีบุคลิกภาพของารอน เบค (Aaron Beck) (บุญรินทร์ ชื่นพลี, 2551)

ข้อตกลงเบื้องต้นเชิงทฤษฎีปัญญาณิยม

อารอน เบค เชื่อว่า จุดสำคัญของการปรับตัวที่ไม่เหมาะสม ไม่ได้มาจากการเชื่อที่ไม่มีเหตุผล เช่น REBT ของ Ellis แต่เกิดจากการบิดเบือนของกระบวนการรับรู้ ความคิด และความเข้าใจ (Cognitive) พฤติกรรมที่ผิดพลาดไป เกิดจากความผิดพลาดของระบบความคิด (Cognitive distortion) ความคิดที่ลูกบิดเบือนและความเข้าใจที่พลาดหวังแล้วปรับตัวไม่ได้ Beck จึงให้ความสำคัญของปัจจัยด้านความคิดของแต่ละคน ดังนี้ (Dattilio, 2000a cited in Corey, 2009, p. 287)

1. การสื่อสารภายในบุคคล คือ การเข้าถึงกระบวนการสังเกตความเป็นไปเกี่ยวกับจิตใจตนเอง

2. ความเชื่อของผู้รับการบำบัด (Client) มีความหมายต่อตนเองอย่างยิ่ง

3. ความหมายต่าง ๆ สามารถถูกกันพับ ได้เอง โดยผู้ที่มีปัญหาทางจิตใจของคนนั้นมากกว่าที่จะได้รับการสอนหรือแปลความหมายจากผู้บำบัด

พื้นฐานของทฤษฎีสนับสนุนว่าการเข้าใจถึงธรรมชาติของอารมณ์ที่เกิดขึ้นในใจหรือเมื่อถูกกระบวนการทางอารมณ์ เป็นเรื่องจำเป็นที่ต้องสนใจไปที่เนื้อหาในด้านของความคิดของปฏิกริยาของแต่ละบุคคลที่จะเกิดขึ้นเมื่อเกิดความรู้สึกไม่สบายใจ (De Rubesis & Beck, 1988 cited in Corey, 2009, p. 288) เป้าหมายก็คือ การเปลี่ยนแปลงวิธีการคิดของผู้รับบริการ โดยการให้

ผู้รับบริการใช้ความคิดอัตโนมัติ (Automatic thought) ซึ่งเป็นความคิดที่เกิดขึ้นทันทีที่มีสิ่งมากระตุ้น ซึ่งนำไปสู่การตอบสนองทางอารมณ์เพื่อที่จะเข้าใจถึงแบบแผนของความคิด (Sehemata) จากประสบการณ์ที่ผ่านมาและเริ่มที่จะเข้าถึงความคิดพร้อมกับลงลึกไปในแบบแผนความคิด เพื่อการเปลี่ยนแปลง

กระบวนการให้การปรึกษาทฤษฎีปัญญาณิยม

บุญรินทร์ ชื่นพลี (2551, หน้า 37) กล่าวว่า กระบวนการให้การปรึกษาทฤษฎีปัญญาณิยม (Cognitive therapy) มีกระบวนการหลายอย่างที่ทำให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงความคิดด้านลบไปเป็นความคิดด้านบวกและมีพฤติกรรมที่สร้างสรรค์ การให้การปรึกษาทฤษฎีปัญญาณิยม (Cognitive therapy) ทั้งผู้ให้การปรึกษาและผู้รับการปรึกษาจะต้องมีความเชื่อว่า ความเชื่อ ความคิด ทัศนคติ มุมมอง และการสอนทนาทั้งหมดนี้มามาจากภายในของคน ผู้ให้การปรึกษาจะสามารถดึงข้อมูล ส่วนเนื้อของมา เพื่อช่วยให้มีการเปลี่ยนแปลง ลิ่งค่อไปนี้คือ อารมณ์ที่บกพร่อง (Dysfunctional emotions) พฤติกรรมที่ปรับเปลี่ยนในทางที่ไม่ถูกต้อง (Behavior to modify inaccurate) และ ความบกพร่องทางความคิด (Dysfunctional thinking)

ผู้ให้การปรึกษาจะสอนให้ผู้มารับการปรึกษาได้รู้ถึงลักษณะดังกล่าวว่า เป็นความคิด ที่บิดเบือนและบกพร่อง และจะช่วยปรับความคิด มุมมอง ทัศนคติไปในเชิงบวก หากได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี ผู้รับการปรึกษาก็จะสามารถแยกแยะ ได้ระหว่างความคิดของตนเอง และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ผู้รับการปรึกษาจะถูกสอนให้ทราบนักในการเฝ้าสังเกต เฝ้าดูความคิด และข้อสมมติฐานของตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความคิดอัตโนมัติในทางลบ ซึ่งทั้งหมดนี้จะช่วยเสริมสร้างให้ความคิด การปรับตัวและพฤติกรรมของผู้รับการปรึกษาไปในทางที่ดีขึ้น หลังจากที่ ผู้รับการปรึกษาเกิดการหยั่งรู้ถึงการที่มีความคิดทางด้านลบ ที่ไม่เป็นจริงนั้น ส่งผลต่อตัวเองอย่างไร แล้ว ผู้รับการปรึกษาจะถูกฝึกเพื่อทดสอบว่า ความคิดอัตโนมัติต่อด้านความจริงหรือไม่ โดยการตรวจสอบและให้น้ำหนักการต่อค้านนั้น ซึ่งกระบวนการนี้จะเกี่ยวข้องกับการทดสอบ สิ่งที่สังเกตได้จากการเชื่อที่อยู่ในรูปประโยคที่ผู้นำบัดใช้ถามตอบ มีการกำหนดงานให้กลับไปทำที่บ้านรวมรวมข้อสมมติฐานที่เคยสร้างขึ้นและทำการจัดกิจกรรม และสร้างการแปลความในรูปแบบอื่น ๆ

ผู้รับการปรึกษาสร้างสมมติฐานที่เกี่ยวกับพฤติกรรมและเรียนรู้ที่จะใช้วิธีการแก้ไข ปัญหาเฉพาะอย่าง และวิธีการเผชิญปัญหา กระบวนการ การค้นพบข้อซึ้งแนะนำ ดังกล่าว ผู้รับการปรึกษา จะได้รับการหยั่งรู้เกี่ยวกับการเชื่อมโยง ระหว่างความคิดของตนเองและสิ่งที่ตนเองรู้สึกและกระทำ (Dattilio, 2000 a; Freeman & Dattilio, 1994; Tompkins, 2004, 2006 cited in Corey, 2009, p. 289)

เทคนิคและวิธีการปรึกษาตามทฤษฎีปัญญาอนิยม

การให้การปรึกษาแบบทฤษฎีปัญญาอนิยมใช้เทคนิคภาษาที่ต้องใช้เทคนิคทางความคิด และพฤติกรรม เทคนิคทางความคิดมีจุดมุ่งหมายให้ผู้รับการปรึกษารู้จักจำแนก ประเมิน และปรับเปลี่ยนความคิดอัตโนมัติและสกิมมา สำหรับเทคนิคทางพฤติกรรมมีจุดมุ่งหมายให้ผู้รับการปรึกษา ทดสอบความจริงของความคิดทางลบ การนำเทคนิคข้อใดขึ้นมาใช้ ขึ้นอยู่กับข้อมูลที่ได้ ในการประเมินปัญหาและการทำการทำความเข้าใจผู้รับการปรึกษา (Case conceptualization) (ดวงษี จรงค์, 2556, หน้า 239-241)

1. เทคนิคทางความคิด

1.1 การตั้งคำถาม ผู้ให้การปรึกษาจะใช้ทักษะการถามเพื่อทดสอบความมีเหตุผล ในความคิดของผู้รับการปรึกษา ผู้ให้การปรึกษาควรมีทำทางเป็นกลางในขณะใช้คำถาม หรือให้ผู้รับการปรึกษาได้คิดออกด้วยตนเอง ไม่ควรแสดงท่าทีที่รู้ดีกว่า ควรตระหนักร่วบบทบาท ของตน คือ การช่วยให้ผู้รับการปรึกษาคืนพบความจริง

1.2 การใช้แบบฟอร์มความคิดอัตโนมัติ แบบฟอร์มนี้แบ่งเป็น 4 ส่วน คือ เหตุการณ์ ที่เกิดขึ้น ความคิดอัตโนมัติทางลบ (Negative automatic thoughts: NATs) ผลทางอารมณ์และพฤติกรรม และความรู้สึกและพฤติกรรมที่เป็นการตอบสนองเพื่อช่วยเหลือตนเอง (Self-helping response) ซึ่งผู้รับการปรึกษาใช้แบบฟอร์มนี้เพื่อบันทึกเหตุการณ์ ความคิดอัตโนมัติ ผล และการตอบสนองที่เขาใช้เพื่อตอบโต้

1.3 การหันเหความสนใจ แบบฝึกหัดการหันเหความสนใจอาจช่วยหยุดความคิด ทางลบของผู้รับการปรึกษาได้ ตัวอย่างเช่น ให้นับเลขโดยหลังครั้งละ 3 เริ่มต้นจากหลัก 100 ให้อ่านหนังสือที่มีความสนใจ หรือพยายามระลึกถึงเหตุการณ์ที่ให้ความเพลิดเพลินใจโดยใส่ใจ กับรายละเอียด เช่น วันหยุดที่ไปเที่ยวมาสนุกอย่างไร พูดอะไรกับคนรัก อาหารที่รับประทาน มีรสชาติและกลิ่นอย่างไร

1.4 การระบุข้อดีข้อเสีย ด้วยความช่วยเหลือของผู้ให้การปรึกษา ให้ผู้รับการปรึกษา ทำการยกย่องบุคคลที่ดีข้อเสียของการรักษาความคิดทางลบไว้

1.5 ทำการทดสอบความสมเหตุสมผลของความคิดใหม่ ให้ผู้รับการปรึกษาทดสอบ ความคิดใหม่โดยทดสอบความคิดใหม่โดยทดลองกระทำดู เช่น ทดสอบความคิดว่า “ฉันสามารถ นั่งรถไฟได้โดยไม่มีอาการกลัว” แบบฝึกหัดคือ การทดลองนั่งรถไฟตามวันที่กำหนด

1.6 ชี้แนะถึงความเป็นไปได้ถึงสาเหตุของปัญหาที่เกิดจากผู้อื่น (หาแนวทางอื่น ในการอธิบายสถานการณ์)

1.7 บอกให้เข้าปรับแนวคิดให้อยู่บนทางสายกลาง เพื่อลดอิทธิพลของความคิดที่สุดโต่ง

- 1.8 กำหนดหรือให้ความหมายของปัญหาใหม่ที่มีโอกาสเปลี่ยนแปลง
- 1.9 พูดให้ผู้รับการปรึกษาเข้าใจว่าเขาไม่ใช่ต้นตอของปัญหา
- 1.10 ฝึกแปลความการรับรู้ใหม่ต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น หากเปลี่ยนมุมมองการรับรู้จะช่วยให้บุคคลมีความคิดเกี่ยวกับคนของที่เปลี่ยนแปลงได้

2. เทคนิคทางพฤติกรรม

- 2.1 กำหนดใหม่กิจกรรม โดยให้ทดลองมีกิจกรรมใหม่อย่างตื่นตัว ถึงแม้ว่าในเวลาที่ผู้รับการปรึกษายังมีความรู้สึกเครียดหรือวิตกกังวล การเรียนรู้สิ่งที่น่าสนใจและรู้สึกสนุกหรือรู้สึกดี สามารถช่วยยกระดับอารมณ์และทำให้ความคิดโล่งขึ้น
- 2.2 สร้างจินตนาการเพื่อกระตุนความคิดและความรู้สึกใหม่ เช่น หลับตาเห็นภาพคนพูดคุยเรื่องราวที่น่าสนใจกันเพื่อนฝูง
- 2.3 ทดลองแสดงพฤติกรรมใหม่โดยการใช้จินตนาการ แสดงให้เห็นว่าตนควรมีพฤติกรรมใหม่อย่างไร หรือฝึกซ้อมพฤติกรรมใหม่ในจินตนาการ
- 2.4 หยุดความคิดด้วยการตะโกนออก声ดังๆ หรือตะโกนในใจทุกครั้งที่รู้ตัวว่ากำลังสร้างความคิดในทางลบ
- 2.5 พูดกับตัวเองหลายครั้งในแต่ละวันถึงความคิดทางบวกหรือความคิดที่มีประโยชน์ต่อตน
- 2.6 ติดข้อความหรือความคิดทางบวกในตำแหน่งที่เห็นชัดเจน เช่น บนผนัง บนตู้เย็น ในห้องน้ำว่า “เรามีศักยภาพ เราต้องเข้าถึงศักยภาพสักวันหนึ่ง”
- 2.7 การทำสมุดบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน บันทึกความคิดและความรู้สึก หรือใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงความก้าวหน้า
- 2.8 เยี่ยนจดหมาย เพราการเขียนจดหมายเป็นหนทางสำรวจและเปิดโอกาสให้แสดงความคิดความรู้สึก ซึ่งจดหมายที่เขียนไม่จำเป็นต้องส่งจริง
- 2.9 ทดลองแสดงบทบาทใหม่เพื่อให้บุคคลประจักษ์ในความคิดใหม่ที่สร้างขึ้น
- 2.10 ทดลองแสดงบทบาทสนทนาร่วมกับผู้ให้การปรึกษา ทั้งนี้ผู้ให้การปรึกษาพูดบทสนทนาที่แสดงความคิด และผู้รับการปรึกษาพูดบทสนทนาที่แสดงอารมณ์
- 2.11 ทดลองแสดงบทบาทสนทนาระหว่างความคิดเก่าและความคิดใหม่ โดยสมมติให้มือขวาและมือซ้ายเป็นตัวแทนของความคิดทั้งสอง หรืออาจใช้วิธีนั่งสลับระหว่างเก้าอี้ 2 ตัวแทนความคิดเก่าและใหม่
- 2.12 ใช้วิธีการฉายสิ่งที่เกิดขึ้นในขณะนี้ไปสู่อนาคตอีก 10 ปีข้างหน้า เพื่อลดความสำคัญของปัญหา

22.13 การอ่านชีวประวัติของผู้อื่นที่ประสบความสำเร็จในการปรับตัวกับปัญหา หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นค้ายกับผู้รับการปรึกษา ซึ่งประวัติสามารถช่วยให้ผู้รับการปรึกษาปรับความคิดได้

2.14 มองหมายการบ้านหรือกิจกรรมให้ทำ โดยเริ่มจากกิจกรรมที่ผู้รับการปรึกษา ประสบความสำเร็จได้ง่าย และค่อยๆ เพิ่มความยากของกิจกรรม ผู้รับการปรึกษาจะค่อยๆ เพิ่มความรู้สึกที่สามารถควบคุมได้

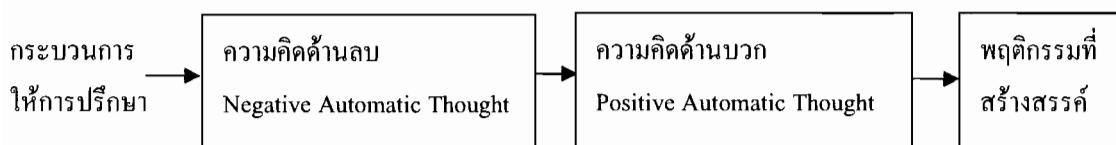
สรุปจากการศึกษาของผู้วิจัย คือทั้งเทคนิคทางความคิดและพฤติกรรม ต่างมีจุดมุ่งหมาย ให้ผู้รับการปรึกษารู้จักจำแนก ประเมิน และปรับเปลี่ยนความคิดอัตโนมัติ สำหรับเทคนิคทาง พฤติกรรมมีจุดมุ่งหมายให้ผู้รับการปรึกษาทดสอบความจริงของความคิดทางลบ เทคนิคการบำบัด นี้เน้นการจัดการกับปัญญาและพฤติกรรม จึงเน้นที่การสอนให้ผู้รับการบำบัดให้มีระบบในการคิด และแก้ปัญหา ได้อย่างมีระบบ

การนำการปรึกษาทฤษฎีปัญญาณิยมมาใช้

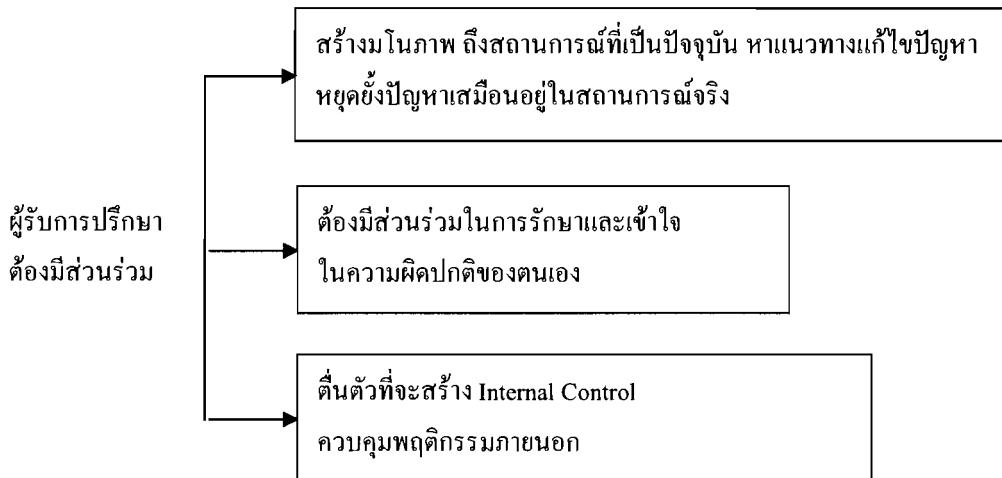
การบำบัดระบบแรกของ Cognitive therapy เป็นที่รู้จักในฐานะที่เป็นวิธีการรักษาภาวะซึมเศร้า แต่ในงานวิจัยต่อๆ มาได้มุ่งไปในการศึกษาและการรักษาความผิดปกติของความวิตกกังวล วิธีบำบัดในแนว CT ได้นำไปประยุกต์ใช้กับเด็กและครอบครัว การฝึกผู้ปกครอง เด็กที่ถูกล่าร้าย การฟื้นฟูสมรรถภาพจากใช้ยาเสพติด คุณสมรส การให้คำปรึกษารื่องการหย่าร้าง ความวิตกกังวล ฝึกทักษะการจัดการกับความเครียดและปัญหาสุขภาพ (Dattilio, 1998; Granvold, 1994; Reinecke, Dattilio, & Freeman, 2002; cited in Corey, 2009, p. 292)

การนำเทคนิคมาประยุกต์ใช้ ไม่ได้คำนึงถึงแต่เฉพาะธรรมชาติของปัญหาที่เฉพาะเจาะจง แต่ผู้บำบัดแนวปัญญาณิยมนั้นจะให้ความสนใจกับวิธีการที่นำมาประยุกต์ใช้ เพื่อที่จะช่วยเหลือ บุคคลให้สามารถแปลความหมายของเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน ที่แตกต่างกันออกไป การประยุกต์เอาหลักการของการบำบัดแนวปัญญาณิยม มาใช้ในชั้นเรียน และการเปลี่ยนแปลง ความรู้สึกที่มีต่อสถานการณ์นั้นๆ (Beck & Weishaar, 2008 cited in Corey, 2009, p. 293)

กระบวนการให้คำปรึกษา

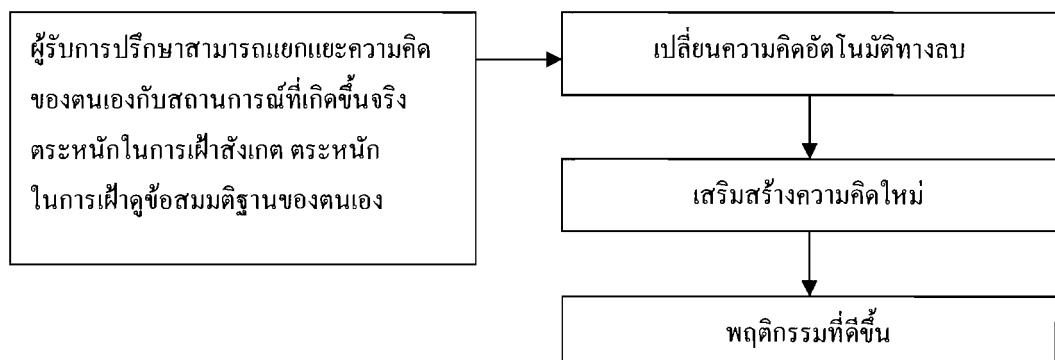

การมีส่วนร่วมของผู้รับการปรึกษาต่อขบวนการให้การปรึกษาทฤษฎีปัญญาаниยม

ภาพที่ 6 กรอบแนวคิดการมีส่วนร่วมของผู้รับการปรึกษาตามแนวทางของเบก (บุญรินทร์ ชั่นพลี,
2551, หน้า 40)

การให้การปรึกษาเกิดผลทางบวกผู้รับการปรึกษา

ภาพที่ 7 กรอบแนวคิดผลที่เกิดจากการให้การปรึกษาต่อผู้รับการปรึกษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการปรึกษาคุณภาพตามทฤษฎีปัญญาаниยม

ทรงวุฒิ อุย়েอี่ยม (2547) ได้ศึกษาผลของการให้คำปรึกษาคุณภาพตามทฤษฎีปัญญาаниยม ต่อความไม่สงบของนักเรียนวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ศึกษาในโรงเรียนเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 75 คน จังหวัดสระบุรี ที่มีคะแนนความไม่สงบกว่า佩อร์เซน ไทยล์ที่ 75 สมัครใจเข้าร่วมทดลอง จำนวน 16 คน แล้วสูงอย่างง่าย เพื่อแบ่งออกเป็น 2 คือกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

ประกอบด้วยแบบวัดความโกรธและโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีปัญญา尼ยม การเก็บข้อมูลดำเนินการตั้งแต่เริ่มวัดผลในระยะก่อนการทดลอง ระยะทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล จากนั้น นำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ ประเภทหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่มและวิธีทดสอบรายคู่แบบนิวเมน-คูลส์ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนวัยรุ่นมีความโกรธในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลต่ำกว่า ระยะก่อนการทดลอง และต่ำกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และนักเรียนวัยรุ่น ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีปัญญา尼ยมมีคะแนนความโกรธในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นานิณี วงศ์ทองสawan (2550) ได้ศึกษาผลที่ได้รับจากการให้คำปรึกษากลุ่มแบบปัญญา尼ยม ต่อความยับยั้งชั่งใจและเวลาในการเล่นเกมออนไลน์ของนิสิตปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ครั้งนี้เป็นนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2548 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา อายุ 18- 20 ปี ที่มีคะแนนความยับยั้งชั่งใจในการเล่นเกมออนไลน์ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย และใช้เวลาในการเล่นเกมออนไลน์สูงกว่าค่าเฉลี่ย จำนวน 14 คน มีผู้สมัครใจเข้าร่วมการทดลอง จำนวน 12 คน ผู้วิจัยทำการสุ่มเพื่อแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 6 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองได้แก่ แบบทดสอบความยับยั้งชั่งใจในการเล่นเกมออนไลน์ แบบสำรวจเวลาที่ใช้ประจำวัน และโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีปัญญา尼ยม นิสิตกลุ่มทดลอง ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีปัญญา尼ยมจำนวน 12 ครั้ง การเก็บข้อมูล แบ่งเป็น 2 ระยะ คือ ระยะก่อนการทดลอง และระยะหลังการทดลอง จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ ความแตกต่างของคะแนนความยับยั้งชั่งใจในการเล่นเกมออนไลน์ และเวลาในการเล่นเกมออนไลน์ ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง และความแตกต่างภายในกลุ่มทดลองก่อน และหลังการทดลอง โดยการทดสอบค่าที่ (*t-test*) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองใช้เวลาในการเล่นเกมออนไลน์ลดลง และใช้เวลาในการเล่นเกมออนไลน์ต่ำกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่กลุ่มทดลองมีคะแนนความยับยั้งชั่งใจเพิ่มขึ้น และมีคะแนนความยับยั้งชั่งใจมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Anke Ehlers et al. (2013) ได้ศึกษาเรื่องการดำเนินการของการบำบัดตามทฤษฎีปัญญา尼ยมสำหรับโรค PTSD ใน การคุ้มครองคลินิกประจำ การผลของประสิทธิภาพและผู้ดูแล ในกลุ่มตัวอย่างต่อเนื่อง วัดคุณประสิทธิภาพของการศึกษา คือ มุ่งเน้นที่การรักษาความเจ็บปวดทางจิต โดยการรักษาทางจิตวิทยาในขั้นแรกของการรักษาสำหรับโรควิตกกังวลที่เกิดภายหลังจากถูกทำรุุน กรรม (PTSD) แต่แพทย์ควรจะต้องคำนึงถึงผลที่ดีที่จะพบในการทดลองแบบสุ่ม (RCT)

อาจจะไม่พูดคุยถึงช่วงที่กว้างของความเจ็บปวดและการนำเสนอที่เห็นในการปฏิบัติทางคลินิก การศึกษาครั้งนี้ตรวจสอบหัวที่เป็นองค์ความรู้การบำบัดสำหรับแบบแผน (CT-PTSD) ที่สามารถดำเนินการได้อ่อนโยน มีประสิทธิภาพในการให้บริการสุขภาพของผู้ป่วยนอกของคลินิก ในเขตพื้นที่ สาธารณาจารที่กำหนดไว้ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยต่อเนื่องจำนวน 330 คน (อายุ 17-83 ปี) ที่มีความหลากหลายของเจ็บปวดทางจิตที่ได้รับการรักษาโดยนักบำบัดจำนวน 34 คน ที่ได้รับการฝึกอบรมและเป็นผู้ที่มีความชำนาญในการรักษาแบบ CT ได้รับข้อมูลในการรักษา ก่อนและหลัง (แบบแผนของความเจ็บปวด วิตกกังวล ซึมเศร้า) มีข้อมูลของผู้ป่วยทั้งหมดที่เก็บรวบรวมสำหรับ การสร้างแบบจำลองเพื่อการรักษา ผลของการศึกษาพบว่า แบบแผนการบำบัดรักษาแบบ CT ได้รับการยอมรับเป็นอย่างดี และนำไปสู่การปรับปรุงครั้งใหญ่ของแบบแผนการรักษาอาการซึมเศร้า และความวิตกกังวล ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีการปรับปรุง/เปลี่ยนแปลงทางคลินิกอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติในที่เชื่อถือได้ มีความตั้งใจที่จะรักษา 78.8% / 57.3% มีรับการบำบัดที่มีความสมมูล ในการรักษา 84.5% / 65.1% สำหรับผู้ที่หยุดกลางคันในการเข้าร่วม มีผลลัพธ์ทาง อาการกำเริบ สถิติที่ได้กับการรักษาพบว่าในเพียง 1.2% ของผู้ป่วย ในระหว่างการติดตามผล ($M = 280$ วัน, $n = 220$) ในบางส่วนของเกณฑ์ของการเลือกใช้ในแบบแผน RCTs ในประชากรบางคน ที่มีการวินิจฉัยลักษณะความบาดเจ็บที่ต่างกัน ผลการตรวจสอบการรักษา ของคนที่มีปัญหา ทางสังคม การรักษาความเจ็บปวดที่เกิดแสดงให้เห็นว่าผลการดำเนินการที่แตกต่างกัน ไม่มีผล การสุ่มจากนักบำบัดในการปรับปรุงอาการที่มี แต่ในนักบำบัดที่มีประสบการณ์น้อยในการใช้ แบบแผน CT มีผู้ที่หยุดการเข้าร่วมกลางคันมากกว่าผู้บำบัดที่มีความชำนาญด้านประสบการณ์มาก สรุปผลการวิจัย ผลการวิจัยสนับสนุนประสิทธิภาพของแบบแผน CT ที่แสดงให้เห็นว่าการรักษา แบบพฤติกรรมนิยมต่อความเจ็บปวดแบบ PTSD สามารถดำเนินการประสบความสำเร็จ ในการให้บริการทางคลินิกประจำกับการรักษาผู้ป่วยที่มีความความเจ็บปวดแบบ PTSD

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ความหมายของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

นักเรียน หมายถึง ผู้ศึกษาเล่าเรียน ผู้รับการศึกษาจากโรงเรียน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542) และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คือระดับ ชั้น ม.4 ถึง ม. 6 (สำนักงานเลขานุการสภาพ การศึกษา, 2558) ดังนั้น นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจึงมีความหมายว่า ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียน ผู้รับการศึกษาจากโรงเรียนในระดับ ชั้น ม. 4 ถึง ม. 6 และเนื่องจากนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย อยู่ในช่วงวัยรุ่น ผู้วัยจึงได้ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับวัยรุ่น ดังนี้

ความหมายของวัยรุ่น

วิทยากร เชียงกูล (2552, หน้า 9) ได้กล่าวว่า วัยรุ่น คือวัยเปลี่ยนผ่านจากเด็ก โตเป็นผู้ใหญ่ โดยทั่วไปมักจะหมายถึงคนวัย 11-19 ปี คำว่า Adolescence มาจากภาษาลาติน หมายถึงการเติบโต ขึ้นเป็นผู้ใหญ่ คำว่า Teenage หมายถึงคนที่อายุ 13-19 ปี ซึ่งเป็นภาษาอังกฤษลงท้ายด้วย Teen ช่วงอายุของวัยรุ่นอาจจะแตกต่างกันแล้วแต่ชาติพันธุ์ วัฒนธรรม พัฒนาการของแต่ละบุคคลและ ยุคสมัย ในปัจจุบันเด็กเป็นวัยรุ่นเร็วขึ้น เช่น 9-10 ปี ก็เริ่มจะเป็นวัยรุ่นแล้วและหลาย คนมีพัฒนาการ วุฒิภาวะทางอารมณ์ช้า คือถึงอายุ 20-22 ปี แล้วก็ยังมีนิสัยเป็นแบบวัยรุ่น ยังเป็นผู้ใหญ่ไม่เต็มที่ ที่เด็กยุคปัจจุบันเป็นวัยรุ่นกันเร็วขึ้น ส่วนหนึ่งอาจจะ เพราะเด็กรุ่นใหม่มีอาหารการกินที่ดีขึ้น เรียนรู้เรื่องเพศจากสื่อและสภาพแวดล้อมเร็วขึ้น และที่พากษา karma ข้ามพื้นช่วงวัยรุ่นช้าลง อาจเป็น เพราะวันรุ่นในโลกทุนนิยมสมัยใหม่ต้องพึ่งพาพ่อแม่และต้องเรียนหนังสือนานขึ้นกว่าสมัยก่อน

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2553, หน้า 329) ได้กล่าวว่า ช่วงความเป็นวัยรุ่น (Adolescent) ในทศวรรษที่ผ่านมา คือประมาณอายุตั้งแต่ 12-18 ปี แต่ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่า ช่วงความ เป็นวัยรุ่น ได้ขยายออกไป โดยประมาณอย่างหลวงฯ ตั้งแต่ 12-25 ปี โดยให้เหตุว่า เนื่องจากเด็ก ทุกวันนี้ต้องอยู่ในสถาบันการศึกษานานขึ้น อีกทั้งรูปแบบชีวิตสมัยใหม่ทำให้เด็กมีวุฒิภาวะ ทางจิตใจ (Maturity) ซ้ำกับยุคสมัยที่ผ่านมา ในช่วงขาวยังคงความเป็นวัยรุ่นนั้น อาจแบ่งช่วงวัยรุ่น เป็น 3 ระยะ โดยใช้เกณฑ์ความเป็นเด็ก-ผู้ใหญ่ตัดสิน คือ ช่วงอายุประมาณ 12-15 ปี เป็นช่วงวัย แรกรุ่น ยังมีพฤติกรรมค่อนไปทางเป็นเด็กอยู่มาก ช่วงอายุ 16-17 ปี เป็นระยะวัยรุ่นตอนกลาง มีพฤติกรรมกำกับระหว่างความเป็นเด็ก-ผู้ใหญ่ ช่วงอายุ 18-25 ปี เป็นระยะวัยรุ่นตอนปลาย กระบวนการพัฒนาระบบที่ต้องการความเป็นเด็ก-ผู้ใหญ่ ช่วงวัยรุ่น โดยทั่วๆ ไปเป็นช่วงระยะเวลาคานเกี่ยว ระหว่างความเป็นเด็กต่อเนื่องกับความเป็นผู้ใหญ่ นับเป็นเวลาหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต ถ้าเด็กวัยรุ่น ผู้ใดได้ดำเนินชีวิตในช่วงเวลานี้ผ่านพ้นไปอย่างราบรื่น มีปัญหาไม่ซับซ้อนมากนัก เด็กวัยรุ่นผู้นั้น ย่อมเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ด้วยดี และมักจัดการกับชีวิตในวัยผู้ใหญ่ได้อย่างราบรื่น แต่ถ้าเป็นไป ในทางตรงข้าม วัยนี้จะเป็นวัยที่ประสบความยุ่งยากมาก จนนักวิชาการในหลายทศวรรษที่ผ่านมา เรียกว่า “วัยวิกฤต”

กุลยา ตันติผลารชีวะ (2553) ได้กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นช่วงชีวิตของการเปลี่ยนผ่านจากเด็ก ไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ เริ่มจากการพัฒนาไปสู่ความสมบูรณ์ทางเพศ จิตใจ และสังคม กำราเว้าสู่ ความเป็นผู้ใหญ่ ช่วงวัยรุ่นนี้นับเป็นวิกฤติหนึ่งของชีวิต เพราะร่างกายมีการเปลี่ยนแปลงสูงความเป็น เพศทุติยภูมิ อย่างเพศปรับขนาด เริ่มทำงาน มีกลไกภาวะเพศเกิดขึ้น เด็กต้องปรับใจเข้าสู่วุฒิภาวะ ของผู้ใหญ่ การเปลี่ยนผ่านนี้มีผลต่อความคิด ความรู้สึก และการกระทำที่แตกต่างไปจากวัยเด็ก

ซึ่งการแสดงออกทางอย่างขัดใจผู้ใหญ่ จะรู้สึกว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่สร้างความหุ่นยงที่สุด น่ากลัวที่สุด และเลว่าจ่ายที่สุด ซึ่งแท้จริงแล้ววัยรุ่นไม่ใช่วัยพูดยากหรือวัยเลว วัยรุ่นไม่ใช่เด็ก และไม่ใช่ผู้ใหญ่ แต่วัยรุ่นเป็นวัยวิกฤติที่ต้องการคำชี้แนะ กำลังใจ และความรัก

สรุปวัยรุ่น คือวัยที่มีอายุประมาณ 13-25 ปี ที่มีการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กไปสู่วัยผู้ใหญ่ มีการพัฒนาด้านร่างกาย เพศ จิตใจ และสังคม การเปลี่ยนแปลงนี้มีผลต่อความคิด ความรู้สึก และการกระทำ เป็นช่วงวัยหัวเลี้ยวหัวต่อ และในความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วนี้ ในเด็กวัยรุ่น ที่ดำเนินชีวิตในช่วงของการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ นี้ผ่านพ้นไปอย่างราบรื่น มีปัญหาไม่ซับซ้อน มากนัก เด็กวัยรุ่นผู้นั้นย่อมจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ด้วยดี แต่ถ้าเป็นไปในทางตรงกันข้ามวัยนี้จะเป็นวัย ที่ประสบความยุ่งยากมาก หรือเรียกได้ว่าเป็นวัยวิกฤต

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่น

จุไรรัตน์ อันทรงบุตร (2553) ได้ศึกษาผลของการใช้โปรแกรมการป้องกันพฤติกรรม การสูบบุหรี่ในวัยรุ่น ตามทฤษฎีการวางแผนพฤติกรรม การเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นแบบเฉพาะเจาะจง จากโรงเรียน 2 แห่ง แบ่งเป็นโรงเรียนกลุ่มควบคุม ทำการสุ่มห้องเรียนมา 2 ห้อง ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 80 คน และโรงเรียนกลุ่มทดลอง ทำการสุ่มห้องเรียนมา 2 ห้อง ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 78 คน โดยกลุ่มควบคุม ได้รับการสอนปกติ และกลุ่มทดลอง ได้รับโปรแกรมการป้องกันพฤติกรรม การสูบบุหรี่ในวัยรุ่น ซึ่งดำเนินการวิจัยในช่วงเดือนกรกฎาคม ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2552 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) สถิติที่ (*t-test*) และสถิติเม้นวิทนีย์ ยู (Mann-Whitney U Test) ผลการวิจัยพบว่า หลังได้รับโปรแกรมกลุ่มทดลองมีคะแนนการรับรู้บรรทัดฐานสังคมที่ถูกต้องต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการสูบบุหรี่ และความตั้งใจที่จะไม่สูบบุหรี่ สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ยกเว้น คะแนนทัศนคติเชิงลบต่อพฤติกรรม การสูบบุหรี่พบว่า หลังได้รับโปรแกรมกลุ่มทดลองมีคะแนนทัศนคติเชิงลบต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$) และกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ น้อยกว่ากลุ่มควบคุมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$) หลังได้รับโปรแกรมกลุ่มทดลองมีคะแนน ทัศนคติเชิงลบต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ การรับรู้บรรทัดฐานสังคมที่ถูกต้องต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการสูบบุหรี่ และความตั้งใจที่จะไม่สูบบุหรี่ สูงกว่าก่อนได้รับโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) และหลังได้รับโปรแกรม กลุ่มทดลอง มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่น้อยกว่าก่อนได้รับโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

ผลการวิจัยนี้เสนอแนะว่า โปรแกรมการป้องกันพฤติกรรมการสูบบุหรี่ในวัยรุ่น ตามทฤษฎี การวางแผนพฤติกรรม สามารถลดและป้องกันพฤติกรรมการสูบบุหรี่ในวัยรุ่นได้ สำหรับการศึกษา ในอนาคตควรมีการพัฒนาโปรแกรมให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันของวัยรุ่น เพื่อให้ โปรแกรมมีประสิทธิภาพมากที่สุด

ชฎีล สมรภูมิ (2554) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุและแนวทางการป้องกันพฤติกรรม การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนวัยรุ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ และแนวทางป้องกันพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนวัยรุ่นในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนวัยรุ่นใน 19 จังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 1,008 คน และผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวน 31 คน ประกอบด้วยคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ 19 จังหวัดอุบลราชธานี ผู้ประกอบการร้านค้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู ผู้ปกครอง และนักเรียนในจังหวัดอุบลราชธานี ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปวิเคราะห์ ค่าสถิติพื้นฐาน และโปรแกรม LISREL 8.72 วิเคราะห์ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนวัยรุ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการดื่ม แอลกอฮอล์แบบเสี่ยงต่อ ร้อยละ 55.4 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มี 4 ปัจจัย ได้แก่ ทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 3.89 การอบรมเลี้ยงคุจาก ครอบครัวมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ -1.17 การไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียนมีขนาดอิทธิพล เท่ากับ 1.15 และตัวแบบการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.85 ที่ระดับนัยสำคัญ ทางสถิติ .01 3) ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มี 5 ปัจจัย ได้แก่ การตลาดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 1.46 และผ่านความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีขนาดอิทธิพล เท่ากับ .99 การสนับสนุนจากเพื่อนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านทัศนคติ ต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 1.88 การอบรมเลี้ยงคุจากครอบครัวมีอิทธิพล ทางอ้อมผ่านทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ .64 การเข้าถึงแหล่งซื้อ ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ .09 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 และความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ระดับ .66 (4) ปัจจัยที่มี อิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ระดับ .66 ได้แก่ การอบรมเลี้ยงคุจากครอบครัวมีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ -1.17 และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่านทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ .64 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 5) แนวทางป้องกันพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนวัยรุ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัด ผู้บริหารสถานศึกษา ครู ผู้ปกครอง เจ้าหน้าที่ ของรัฐ ผู้ประกอบการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และผู้ประกอบการหอพัก ในการป้องกันปัจจัย เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร่วมกับการบังคับใช้กฎหมายควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์และกฎหมายคุ้มครองเด็ก

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวิธีการดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
4. การดำเนินการทดลอง
5. วิธีการดำเนินการทดลอง
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีอายุระหว่าง 15-18 ปี ในโรงเรียนแห่งหนึ่งของจังหวัดชลบุรี จำนวน 1,217 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีคะแนนแบบวัดการติดการใช้งานเฟซบุ๊ก สูงกว่าระดับ佩อร์เซ็นต์ที่ 75 เป็นกลุ่มทดลองจำนวน 10 คน

2.1 ให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายทำแบบวัดการติดการใช้งานเฟซบุ๊ก จำนวน 316 คน โดยใช้ตารางของ Taro Yamane (1970 อ้างถึงใน คิเรก ศรีสุโข, ทวีวรรณ ปิตยานันท์ และศรีชัย กาญจนวารี, 2551)

2.2 นำคะแนนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายแต่ละคนมาเทียบกับค่า佩อร์เซนต์

2.3 จำแนกนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีคะแนนการติดการใช้งานเฟซบุ๊ก สูงกว่าระดับ佩อร์เซ็นต์ที่ 75 ได้จำนวน 27 คน

2.4 สอบถามความสมัครใจให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 27 คน และสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) เพื่อเข้าร่วมการทดลอง ด้วยวิธีจับสลาก จำนวน 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาระบบนี้ ได้แก่

1. แบบวัดการติดการใช้งานเฟซบุ๊ก
2. โปรแกรมการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาภิณย์

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัย โดยดำเนินการแบ่งเป็น 2 ส่วนดังนี้

1. แบบวัดการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก เพื่อให้ได้ข้อมูลองค์ประกอบของการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก

1.2 ผู้วิจัยพัฒนาแบบวัดการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก โดยใช้กรอบแนวคิดของ หลิน (Lin, 2007) สร้างแบบวัดการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก โดยสร้างข้อคำถามให้ครอบคลุมและสอดคล้อง กับจุดมุ่งหมายของการวิจัย

1.3 นำแบบวัดที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไปให้ ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน (ภาคผนวก ค) เพื่อตรวจสอบความตรงเริงเนื้อหา (Content validity)

1.4 ผู้วิจัยนำผลการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิมาคำนวณหาค่าความสอดคล้องระหว่าง คำถามกับวัตถุประสงค์หรือนิยาม (IOC: Item objective congruence index) เลือกเฉพาะข้อคำถาม ที่มีค่าความตรงเริงเนื้อหาตั้งแต่ 0.50-1.00 และถ้าข้อใดมีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ผู้วิจัยจะทำการปรับปรุง ข้อคำถามใหม่ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ และให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกรอบ ซึ่ง

1.5 นำแบบวัดการติดการใช้งานเฟชบุ๊กที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนมัธยมปลายที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ซึ่งแบบวัดการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก มีจำนวน 30 ข้อ จากนั้นนำแบบวัดมาตรวจให้คะแนนเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อได้ค่าเท่ากับ 0.32-0.84 (ภาคผนวก ข) และตรวจหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลfa ของ cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.93 (ภาคผนวก ข) โดยมีจำนวนของข้อคำถามเหลือ 19 ข้อ

1.6 นำแบบวัดที่ผ่านเกณฑ์ตรวจสอบคุณภาพแล้วไปดำเนินการกับกลุ่มตัวอย่าง ในการทดลอง

ลักษณะแบบวัดการติดการใช้งานเฟชบุ๊กเป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยพัฒนากรอบแนวคิด ของ หลิน (Lin, 2007) มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) ของลิเคริท 5 ระดับ คือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วย เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 19 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 1 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้ 2 คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
เห็นด้วย	ให้ 4 คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 5 คะแนน

2. โปรแกรมการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม

ผู้วิจัยศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม และแนวคิดการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก (Lin, 2007) เพื่อทำความเข้าใจในกระบวนการและทำการดำเนินการสร้างโปรแกรมการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยมเพื่อลดการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดครูปแบบของการปรึกษา

2.2 กำหนดโครงสร้างของเนื้อหา และจุดมุ่งหมายของ โปรแกรม เพื่อลดการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.3 สร้างโปรแกรมการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม โดยให้สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ของการวิจัย และกำหนดกิจกรรมที่สอดคล้องกับการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก ผู้วิจัยกำหนดการทดลอง โปรแกรม 12 ครั้ง ครั้งละ 50 ถึง 90 นาที โดยมีรายละเอียดการปรึกษา แต่ละครั้ง แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 โปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยมเพื่อลดการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ครั้งที่	เรื่อง/เวลา	วัตถุประสงค์	ทักษะ/เทคนิคที่ใช้
1 9 ม.ค. 2558	โปรแกรมของฉัน (My profile) เวลา 50-90 นาที	1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีและ ความคุ้นเคยระหว่างผู้นำกลุ่ม กับสมาชิกกลุ่มและทำข้อตกลง ร่วมกันระหว่างสมาชิกกลุ่ม 2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มทราบ วัตถุประสงค์ของการให้การ ปรึกษา บทบาท หน้าที่ของ การเข้ากลุ่ม และข้อตกลง ระยะเวลา สถานที่ในการเข้ากลุ่ม 3. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มทราบถึง ประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้า ร่วมกลุ่มการให้การปรึกษา	เทคนิคการปรึกษากลุ่ม ทฤษฎีปัญญาณิยม - การตั้งคำถาม แบบให้คิด (Socratic questioning) ทักษะการให้ การปรึกษา - การฟังอย่างตั้งใจ - การใช้คำ丹 - การทวนความ - การตีความ - การสรุปความ

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ครั้งที่	เรื่อง/ เวลา	วัตถุประสงค์	ทักษะ/ เทคนิคที่ใช้
2	เห็นอะไรในโปรไฟล์ของฉันกันบ้าง	1. เพื่อรักษาสัมพันธภาพที่ดีและสร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้นำกลุ่ม กับสมาชิกกลุ่มและระหว่าง	เทคนิคการปรึกษากลุ่ม ทฤษฎีปัญญาณิยม - การตั้งคำถาม
12 ม.ค. 2558	เวลา 50-90 นาที	สมาชิกกลุ่ม 2. เพื่อให้สมาชิกได้แสดงความมีเหตุผลของความคิดเห็นเอง	แบบให้คิด (Socratic questioning) ทักษะการให้การปรึกษา - การฟังอย่างตั้งใจ - การใช้คำถาม - การทวนความ - การตีความ - การสรุปความ
3 16 ม.ค. 2558	24 ชั่วโมงกับเพชบุ๊ก	1. เพื่อให้สมาชิกได้สำรวจตนเอง รับรู้ เข้าใจตนเอง ได้แสดงความคิด ความรู้สึก เกี่ยวกับการใช้งาน เพชบุ๊ก 2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้เข้าใจ เรื่องของการบริหารจัดการเวลา ที่เหมาะสม	เทคนิคการปรึกษากลุ่ม ทฤษฎีปัญญาณิยม - การตั้งคำถาม แบบให้คิด (Socratic questioning) ทักษะการให้การปรึกษา - การช่วยให้เข้าใจและมองเห็นปัญหา (Conceptualization) - การเสริมสร้าง ทักษะที่จำเป็น (Building skills) ทักษะการให้การปรึกษา - การฟังอย่างตั้งใจ - การใช้คำถาม - การทวนความ - การตีความ

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ครั้งที่	เรื่อง/เวลา	วัตถุประสงค์	ทักษะ/เทคนิคที่ใช้
4 ความคิด 19 ม.ค. 2558	ภาพปรีบนาบอก ความคิด เวลา 50-90 นาที	1. เพื่อให้สมาชิกได้สำรวจ ตนเอง รับรู้ เข้าใจตนเอง ได้แสดงความคิด ความรู้สึก เกี่ยวกับการใช้งานเฟชบุ๊ก 2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้เข้าใจ ความคิดอัตโนมัติ	เทคนิคการปรึกษากลุ่ม ทฤษฎีปัญญาอนิยม - การตั้งคำถามแบบให้คิด (Socratic questioning) - การช่วยให้เข้าใจและ มองเห็นปัญหา (Conceptualization) ทักษะการให้การปรึกษา - การฟังอย่างตั้งใจ - การใช้คำถาม - การทวนความ
5 23 ม.ค. 2558	ทศนคติของฉันกับ เฟชบุ๊ก เวลา 50-90 นาที	1. เพื่อสำรวจความทศนคติ ความคิดของสมาชิกเกี่ยวกับการ ใช้งานเฟชบุ๊ก 2. เพื่อให้สมาชิกสามารถด้านลบ และสังเกตความคิดอัตโนมัติ ด้านลบ 3. เพื่อให้สมาชิกได้ร่วมแบ่งปัน ประสบการณ์ และมีมุ่งมอง ใหม่ ๆ เกี่ยวกับความคิด อัตโนมัติด้านลบระหว่างสมาชิก ภายในกลุ่ม	เทคนิคการปรึกษากลุ่ม ทฤษฎีปัญญาอนิยม - ชี้ให้เห็นถึงความคิดด้านลบ ที่เกิดขึ้น (Identifying negative automatic thoughts) - การใช้แบบฟอร์มความคิด อัตโนมัติทักษะการให้ การปรึกษา - การฟังอย่างตั้งใจ - การใช้คำถาม - การทวนความ - การเตือนความ - การสรุปความ

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ครั้งที่	เรื่อง/ เวลา	วัตถุประสงค์	ทักษะ/ เทคนิคที่ใช้
6	หยุดความคิด เพื่อก้าวต่อไป	1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มสามารถ ค้นหาและสังเกตความคิด อัตโนมัติด้านลบ	เทคนิคการปรึกษากลุ่ม ทฤษฎีปัญญาอนิยม - การใช้แบบฟอร์มความคิด
26 ม.ค. 2558	เวลา 50-90 นาที	2. เพื่อให้สมาชิกสามารถ ปรับเปลี่ยนความคิดอัตโนมัติ ด้านลบได้ด้วยตนเอง 3. เพื่อให้สมาชิกได้ร่วมแบ่งปัน ประสบการณ์ และมีมุมมอง ใหม่ ๆ เกี่ยวกับความคิดที่ บิดเบือนระหว่างสมาชิก ภายในกลุ่ม	อัตโนมัติ - การหยุดคิด (Thoughts stopping) ทักษะการให้การปรึกษา - การฟังอย่างตั้งใจ - การใช้คำถาม - การทวนความ - การตีความ
7	ความคิดของฉัน ที่บิดเบือน	4. เพื่อตรวจสอบความคิด บิดเบือนของสมาชิกในกลุ่ม สำหรับตนเอง 5. เพื่อให้สามารถแก้ไขความคิด ที่บิดเบือนได้อย่างเหมาะสม	- การสรุปความ เทคนิคการปรึกษากลุ่ม ทฤษฎีปัญญาอนิยม - การดึงความคิดที่เป็นลบ แล้วหันเหไปเรื่องอื่น (Distancing and distraction) ทักษะการให้การปรึกษา - การฟังอย่างตั้งใจ - การใช้คำถาม - การทวนความ - การตีความ - การสรุปความ
30 ม.ค. 2558	เวลา 50-90 นาที		

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ครั้งที่	เรื่อง/เวลา	วัตถุประสงค์	ทักษะ/เทคนิคที่ใช้
		3. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มสามารถนำ ข้อมูลความคิดอัตโนมัติด้านลบ มาด้วยเป้าหมายและวิธีการ 4. เพื่อให้สามารถแก้ไข ความคิดที่อัตโนมัติด้านลบ ได้อย่างเหมาะสม 5. เพื่อตรวจสอบความคิด บิดเบือนของสมาชิกในกลุ่ม	
8	ปรับเปลี่ยน ความคิด เวลา 50-90 นาที 2 ก.พ. 2558	1. เพื่อให้สมาชิกได้ร่วมแบ่งปัน ประสบการณ์ และมีมุ่งมอง ใหม่ ๆ เกี่ยวกับความคิดที่ บิดเบือนระหว่างสมาชิกภายใน กลุ่ม 2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มสามารถ นำข้อมูลความคิดที่บิดเบือน มาด้วยเป้าหมายและวิธีการ ปรับเปลี่ยนสำหรับตนเอง 3. เพื่อให้สามารถแก้ไขความคิด ที่บิดเบือนได้	เทคนิคการปรึกษากลุ่ม ทฤษฎีปัญญาอนิยม - ปรับเปลี่ยนความคิดที่เป็น ลบ (Modifying negative automatic) thoughts ทักษะการให้การปรึกษา - การฟังอย่างตั้งใจ - การใช้คำถาม - การทวนความ - การตีและสรุปความ
9	ความคิดใหม่ ๆ เวลา 50-90 นาที 6 ก.พ. 2558	1. เพื่อให้สมาชิกได้เข้าใจ ความหมายการติดการใช้งาน เพชบุํก และผลกระทบที่จะ เกิดขึ้น 2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้ ตรวจสอบความต้องการในการ ใช้งานเพชรบุํก	เทคนิคการปรึกษากลุ่ม ทฤษฎีปัญญาอนิยม - ท้าทายความคิดที่เกิดขึ้น (Challenging automatic thoughts) - ปรับเปลี่ยนความคิดที่เป็น ลบ (Modifying negative automatic thoughts)

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ครั้งที่	เรื่อง/ เวลา	วัตถุประสงค์	ทักษะ/ เทคนิคที่ใช้
		3. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มสามารถนำตัวเองเป้าหมายและวิธีการปรับเปลี่ยน	ทักษะการให้การปรึกษา - การฟังอย่างตั้งใจ - การใช้คำถาม - การทวนความ - การตีความ
10	เป้าหมายของฉัน	1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้พิจารณาเป้าหมายของตนเอง และค้นวิธีที่จะทำให้เป้าหมายประสบความสำเร็จ	เทคนิคการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม - ปรับเปลี่ยนความคิดที่เป็นลบ(Modifying Negative Automatic Thoughts)
9 ก.พ.	เวลา 50-90 นาที 2558	2. เพื่อให้สมาชิกได้เลือกเป้าหมายความคิดอัตโนมัติที่เป็นไปได้และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง 3. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้จัดตารางการใช้เวลา	ทักษะการให้การปรึกษา - การฟังอย่างตั้งใจ - การใช้คำถาม - การทวนความ - การตีความ
11	ลงมือปฏิบัติเพื่อไปสู่เป้าหมาย	1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มฝึกจัดการกับความคิดที่บิดเบือนจากเรื่องการใช้งานเพชบุ๊กอย่างไม่เหมาะสม	เทคนิคการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม - แสดงบทบาทสมมติ (Role play) - การแก้ปัญหา (Problem solving)
13 ก.พ.	เวลา 50-90 นาที 2558		ทักษะการให้การปรึกษา - การฟังอย่างตั้งใจ - การใช้คำถาม - การทวนความ - การตีความ

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ครั้งที่	เรื่อง/เวลา	วัตถุประสงค์	ทักษะ/เทคนิคที่ใช้
12	การปัจฉินนิเทศ และยุติการปรึกษา	1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มประเมินผล การเปลี่ยนแปลงของตนเอง 2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มอภิปราย ถึงประโยชน์ที่ได้เข้าร่วมกลุ่ม การปรึกษาทฤษฎีปัญญาณิยม และให้กำลังใจซึ่งกันและกัน 3. เพื่อยุติการปรึกษา	ทักษะการให้การปรึกษา - การใช้คำถาม - การฟังอย่างตั้งใจ - การให้กำลังใจ - การให้ข้อมูลข้ออนกลับ - การสรุปความ
16 ก.พ. 2558	เวลา 50-90 นาที	ถึงประโยชน์ที่ได้เข้าร่วมกลุ่ม การปรึกษาทฤษฎีปัญญาณิยม และให้กำลังใจซึ่งกันและกัน	-

2.4 ผู้วิจัยนำโปรแกรมการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยมให้อาชารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา จากนั้นนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน (ภาพนวาก ค) ตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของเนื้อหา วัดดูประสิทธิภาพแบบกิจกรรมที่ใช้ในการปรึกษา

2.5 ผู้วิจัยนำโปรแกรมการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยมไปปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์และผู้ทรงคุณวุฒิ

การดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) โดยใช้รูปแบบการวิเคราะห์วัดชั้นหนึ่งด้วยการเพื่อศึกษาผลการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยมต่อการติดการใช้งานเฟชบุ๊กของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างเข้ารับการทดลอง (Random assignment) ได้แก่กลุ่มทดลองกลุ่ม 10 คน ทำการวิจัยโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Single-Factor Experiment having repeated measures on the same elements (Winner, Brown, & Michels, 1991, p. 222)

ตารางที่ 2 แบบแผนการทดลอง

No.	Interval			Total Score
	Pretest	Posttest	Follow up	
1	X_{11}	X_{12}	X_{13}	P_1
2	X_{21}	X_{22}	X_{23}	P_2
3	X_{31}	X_{32}	X_{33}	P_3
.
.
n	X_{n1}	X_{n2}	X_{n3}	P_n
Total Score	T_1	T_2	T_3	G
Mean	M_1	M_2	M_3	

(Winner, Brown, & Michels, 1991, p. 222)

n แทน กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการทดลอง

X_{n1} แทน ระเบก่อนการทดลอง

X_{n2} แทน ระเบหลังการทดลอง

X_{n3} แทน ระเบติดตามผลการทดลอง

การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง

ก่อนดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยขอรับคำยินยอมจากกลุ่มตัวอย่าง โดยอ่านเอกสารการพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจะอธิบายถึงวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการเข้าร่วมวิจัย การรักษาความลับและการใช้ข้อมูลเฉพาะตามวัตถุประสงค์การวิจัย การใช้ชื่อสมมติ การนำเสนอผลวิจัยในภาพรวม และการปฏิเสธ การเข้าร่วมจะไม่มีผลกระทบต่อกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการเรียน เมื่อกลุ่มตัวอย่างเข้าใจและยินดี จึงลงนามใบยินยอมเข้าร่วมวิจัย

วิธีการดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาผลการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยมต่อการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขั้นเตรียมการทดลอง

1.1 เสนอแบบอนุมัติทำวิทยานิพนธ์ต่อคณะกรรมการจิตรกรรมเพื่อตรวจสอบ
ขั้นตอนในการทดลองมิให้กระทบต่อสิทธิ และเสรีภาพ หรือมีอันตรายใด ๆ แก่กลุ่มตัวอย่าง

1.2 นำหนังสือจากบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหราสา ถึง

ผู้อำนวยการ โรงเรียนมัธยมศึกษาเพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการดำเนินการวิจัย

2. ขั้นดำเนินการทดลอง แบ่งเป็น 4 ระยะ

2.1 ระยะก่อนการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยให้นักเรียนเข้ามาร่วมศึกษา¹
ตอนปลายกลุ่มประชากรทำแบบวัดการติดการใช้งานเฟชบุ๊กเพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยเลือก
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีคะแนนจากการทำแบบวัดการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก
เปอร์เซ็นต์айлที่ 75 ขึ้นไป และถ้าความสมัครใจเพื่อเข้าร่วมในการให้การปรึกษากลุ่ม
ทฤษฎีปัญญาณิยม แล้วสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับสลาก จำนวน 10 คน คะแนนการทำแบบวัดครั้งนี้
เป็นคะแนนในระยะก่อนการทดลอง (Pretest)

2.2 ระยะทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม โดยดำเนินการตามโปรแกรม
การปรึกษาจำนวน 12 ครั้ง แต่ละครั้งใช้เวลา 50-90 นาที สัปดาห์ละ 2 ครั้ง วันจันทร์ และวันศุกร์

2.3 ระยะหลังการทดลอง

เมื่อสิ้นสุดการให้การปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม ให้กลุ่มทดลองทำแบบวัดการติด
การใช้งานเฟชบุ๊กฉบับเดิม เพื่อเป็นการวัดผลหลังการทดลอง (Posttest) จากนั้นนำผลการวัดมา
วิเคราะห์เปรียบเทียบกับการทำแบบวัดก่อนการทดลองด้วยวิธีทางสถิติ

2.4 ระยะติดตามผล

ภายหลังสิ้นสุดโปรแกรมการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม แล้ว 2 สัปดาห์
ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองที่ได้เข้าร่วมการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม ทำแบบวัดการติดการใช้งาน
เฟชบุ๊กซึ่งเป็นฉบับเดียวกันกับที่ใช้ด้วยในระยะก่อนการทดลองและหลังการทดลอง เพื่อเป็นคะแนน
การติดตามผล (Follow-up) โดยนำผลที่ได้มาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับการตอบแบบวัด
ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผลด้วยวิธีทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการติดการใช้งานเฟซบุ๊กในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลองและติดตามผล
4. วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ ประเภทหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม (Repeated measures analysis of variance: within-subjects variable (Howell, 2007, p. 449) และเมื่อพบความแตกต่าง ทำการทดสอบความแตกต่างด้วยวิธีทดสอบรายคู่โดยวิธีบอนเฟอร์โรนี (Bonferroni procedure)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้จัดได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการแปลความหมายของผลการทดลองและการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

<i>Mean</i>	แทน คะแนนเฉลี่ย
<i>SD</i>	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
<i>n</i>	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
<i>SS</i>	แทน พลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนแต่ละตัวอย่างยกกำลังสอง
<i>MS</i>	แทน ค่าความแปรปรวน
<i>F</i>	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการแยกแยะค่าอิฟ
<i>ES</i>	แทน ค่าอิทธิพล
<i>df</i>	แทน ระดับชั้นของความเป็นอิสระ
Error	แทน ความคลาดเคลื่อน
<i>Within Subject</i>	แทน ภายในตัวอย่าง
*	แทน ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยมต่อการติดการใช้งานเฟซบุ๊กของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามรูปแบบตาราง และแผนภูมิประกอบคำบรรยาย ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูล และค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนการติดการใช้งานเฟซบุ๊กของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลายของกลุ่มทดลอง ในระดับก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลการทดลอง

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการติดการใช้งานเฟซบุ๊กของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ได้รับการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยมในระหว่างระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลการทดลอง

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการใช้งานเฟชบุ๊กรายชั่วโมงต่อวันต่อสัปดาห์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ได้รับการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยมในระหว่างระยะเวลาการทดลอง จำแนกรายคน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูล และค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนการติดการใช้งานเฟชบุ๊กของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลายของกลุ่มทดลอง ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลการทดลอง

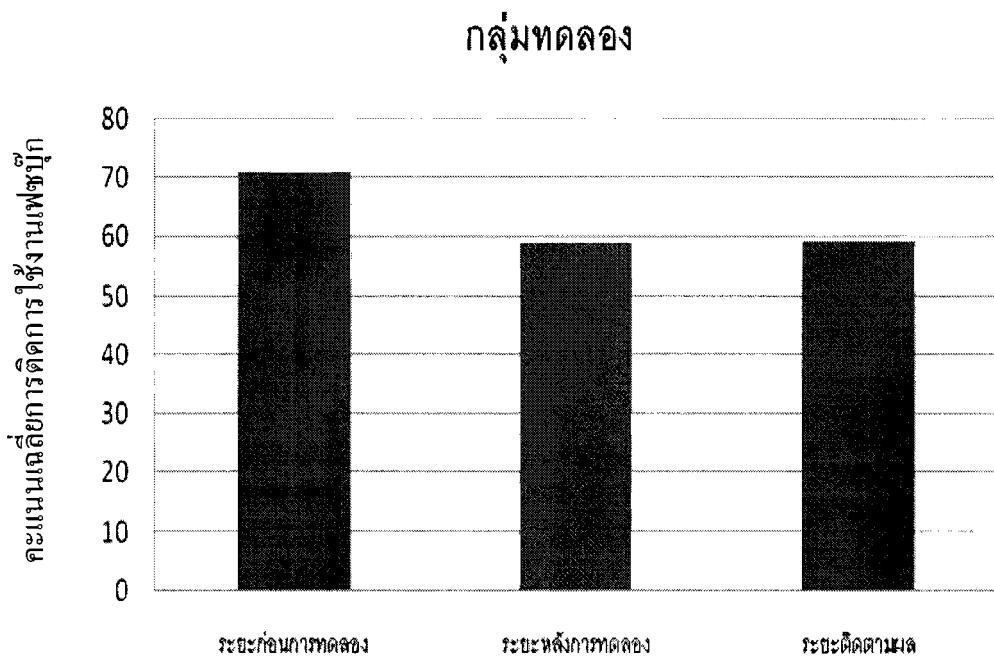
ผู้วิจัยได้ทำการจัดระเบียบข้อมูลคะแนนการติดการใช้งานเฟชบุ๊กของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลายกลุ่มทดลอง จำนวน 10 คน โดยเรียงคะแนนเป็นรายบุคคลตามระยะทดสอบ 3 ระยะคือ ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล จากนั้นทำการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ย และคะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงผลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ข้อมูล และค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนการติดการใช้งานเฟชบุ๊กในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

กลุ่มทดลอง (<i>n</i> = 10)			
คนที่	ระยะก่อนทดลอง	ระยะหลังทดลอง	ระยะติดตามผล
1	71	60	51
2	87	62	57
3	65	64	64
4	65	60	59
5	67	60	53
6	70	53	67
7	66	58	58
8	73	48	51
9	82	73	72
10	65	52	62
Total	711	590	594
Mean	71.10	59.00	59.40
SD	7.68	6.99	6.95

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยของคะแนนการติดการใช้งานเฟชบุ๊กในระดับก่อนการทดลอง ระดับหลังการทดลอง และระดับติดตามผลเป็น 71.10 59.00 และ 59.40 ตามลำดับ

เมื่อนำมาคำนวณเฉลี่ยการติดการใช้งานเฟชบุ๊กของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มาทำเป็นแผนภูมิเพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยในระดับก่อนทดลอง หลังการทดลอง และระดับติดตามผลของกลุ่มทดลอง แสดงผลดังภาพที่ 8

ภาพที่ 8 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการติดการใช้งานเฟชบุ๊กของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกลุ่มทดลอง ในระดับก่อนการทดลอง ระดับหลังการทดลอง และระดับติดตามผลการทดลอง

จากภาพ 8 พบว่า คะแนนเฉลี่ยการติดการใช้งานเฟชบุ๊กของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระดับก่อนการทดลองเป็น 71.10 ระดับหลังการทดลองเป็น 59.00 และระดับติดตามผลการทดลองเป็น 59.40 ซึ่งพบว่า ระดับหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับก่อนการทดลองเท่ากับ 12.10 ส่วนระดับติดตามผลการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับก่อนการทดลองเท่ากับ 11.70 และสูงกว่าระดับหลังการทดลองเท่ากับ 0.40

**ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการติดการใช้งานเฟชบุ๊กของนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ได้รับการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยมในระหว่างระยะเวลา ก่อนการทดลอง
และหลังการทดลอง และระหว่างติดตามผลการทดลอง**

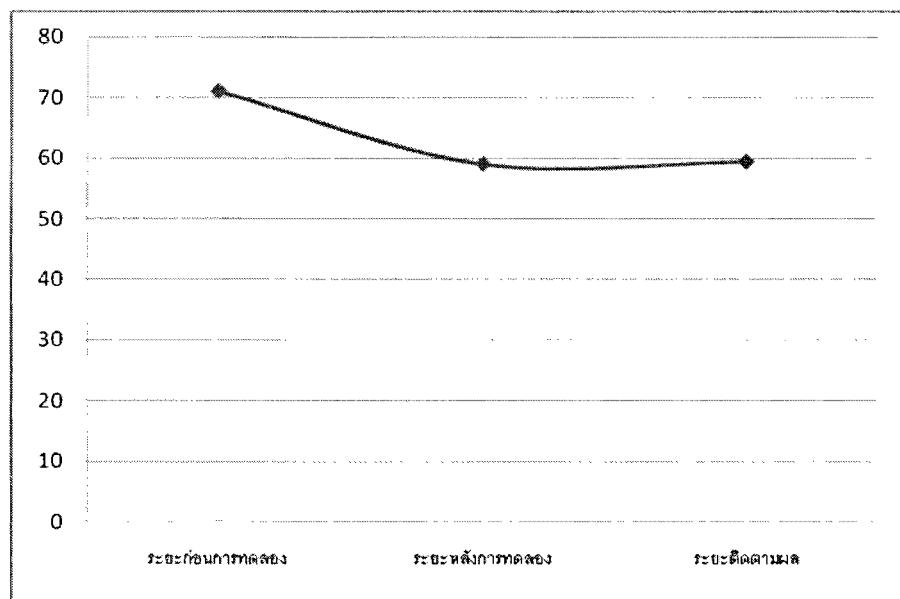
ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบคะแนนการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก
ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของกลุ่มทดลอง ระยะก่อนการทดลอง ระยะติดตามผล
การทดลอง และระยะติดตามผลการทดลอง แสดงผลดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการทดสอบความแปรปรวนของระยะเวลาในการทดลองของกลุ่มทดลอง

Source of variation	df	SS	MS	F	Sig	ES
Between subject	9	780.167				
Interval	2	944.867	472.433	13.603	.000	.994
Error	18	625.133	34.730			
Total	29	2350.167				

จากตารางที่ 4 พบร่วมกัน 3 ช่วง ในระยะก่อนการทดลอง
ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลการทดลอง การติดการใช้งานเฟชบุ๊กของนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนปลาย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

ระยะเวลาการทดลองส่งผลให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการปรึกษากลุ่ม
ทฤษฎีปัญญาณิยมต่อการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก มีการติดการใช้งานเฟชบุ๊กลดลงในระดับมาก
($ES = .994$)

ภาพที่ 9 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการทดลองค่าคะแนนเฉลี่ยการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก

จากการที่ 9 พบว่า ในระยะก่อนการทดลองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม มีคะแนนเฉลี่ยการติดการใช้งานเฟชบุ๊กสูง แต่ในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล พบร่วมกันว่า มีการเปลี่ยนแปลงของคะแนนเฉลี่ยการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก กล่าวคือ ในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม มีคะแนนเฉลี่ยการติดการใช้งานเฟชบุ๊กลดลง แสดงให้เห็นว่า ระยะเวลาของการทดลองส่งผลร่วมกันต่อการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก จึงทำให้ คะแนนเฉลี่ยการติดการใช้งานเฟชบุ๊กของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม มีคะแนนเฉลี่ยลดลง

ตารางที่ 5. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการติดการใช้งานเฟชบุ๊กของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยมเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Bonferroni

เปรียบเทียบรายคู่	Mean Difference	Std. Error	Sig.
หลังทดลอง-ก่อนทดลอง	12.100*	2.549	.003
ติดตามผล-ก่อนทดลอง	11.700*	3.037	.012
ติดตามผล-หลังทดลอง	.400	2.262	1.000

* $p < .05$

จากตารางที่ 5 พบว่า คะแนนเฉลี่ยการติดการใช้งานเฟซบุ๊กของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในระบบหลังทดลอง ต่ำกว่าระยะก่อนการทดลอง อ่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) และระยะติดตามผลการทดลองต่ำกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ขณะที่ไม่พบความแตกต่างในระยะติดตามผลกับระยะหลังการทดลอง

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการใช้งานเฟซบุ๊กรายชั่วโมงต่อวันต่อสัปดาห์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ได้รับการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยมในระหว่างระยะเวลาการทดลอง จำแนกรายคน

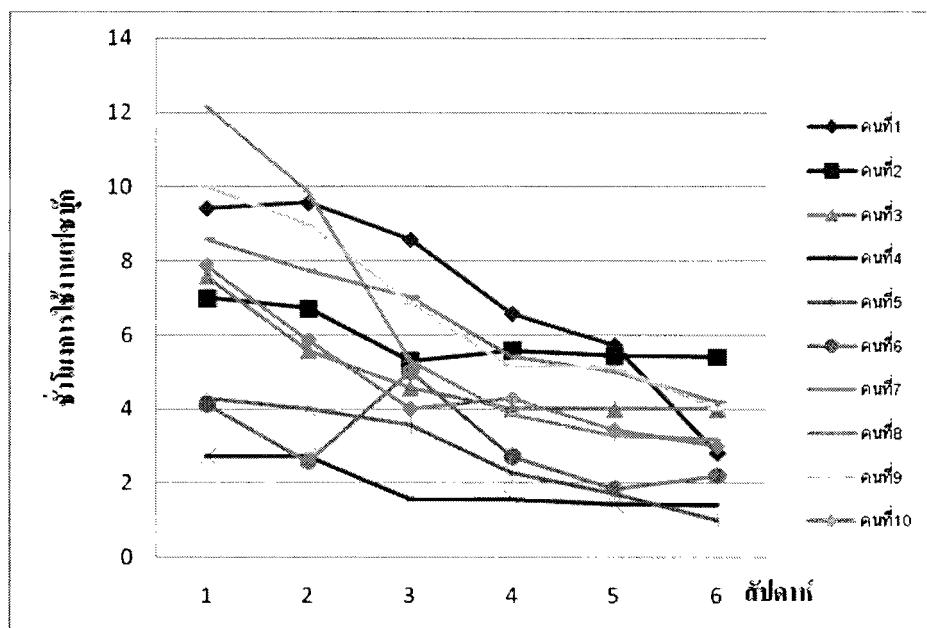
ผู้วิจัยได้ทำการจัดระเบียบข้อมูล จำนวนชั่วโมงการใช้งานเฟซบุ๊กของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลายกลุ่มทดลอง จำนวน 10 คน โดยเรียงคะแนนเป็นรายบุคคลในระหว่างระยะเวลาการทดลอง จากนั้นทำการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยในการใช้งานเฟซบุ๊กรายชั่วโมงต่อวัน ต่อสัปดาห์ ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยการใช้งานเฟซบุ๊กรายชั่วโมงต่อวันต่อสัปดาห์ จำแนกรายคน

คนที่	สัปดาห์ที่					
	1	2	3	4	5	6
1	9.43	9.57	8.57	6.57	5.71	2.8
2	7.00	6.71	5.29	5.57	5.43	5.40
3	7.57	5.57	4.57	4.00	4.00	4.00
4	2.71	2.71	1.57	1.57	1.43	1.40
5	4.29	4.00	3.57	2.29	1.71	1.00
6	4.14	2.57	5.00	2.71	1.85	2.20
7	12.14	9.86	5.29	3.86	3.29	3.20
8	8.57	7.71	7.00	5.43	5.00	4.20
9	10.00	9.00	6.86	5.14	5.14	4.00
10	7.86	5.86	4.00	4.29	3.43	3.00

จากตารางที่ 6 พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของการใช้งานเฟชบุ๊กรายชั่วโมงต่อวันต่อสัปดาห์ จำแนกรายคน ในระยะระหว่างการทดลองลดลงตามลำดับ

เมื่อนำค่าเฉลี่ยการใช้งานเฟชบุ๊กของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกลุ่มทดลองมาทำเป็นกราฟเส้นเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการใช้งานเฟชบุ๊กรายชั่วโมงต่อวันต่อสัปดาห์ จำแนกรายคน ในระยะระหว่างการทดลอง 6 สัปดาห์ แสดงผลดังภาพที่ 10

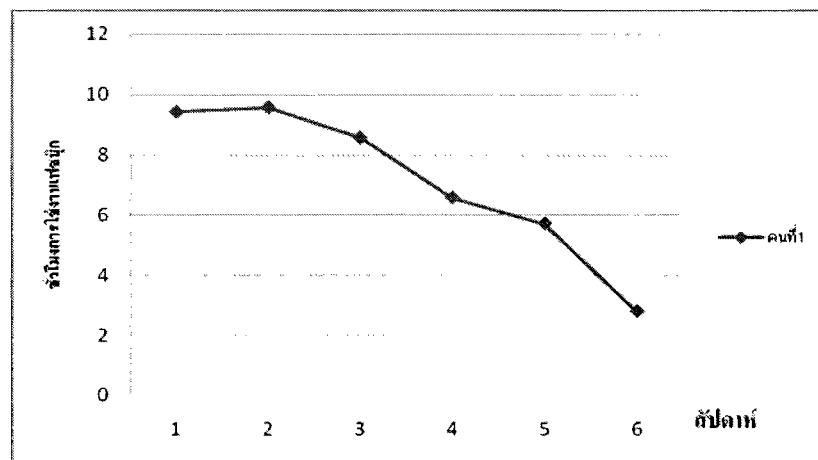

ภาพที่ 10 กราฟเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการใช้งานเฟชบุ๊กรายชั่วโมงต่อวันต่อสัปดาห์ จำแนกรายคน

จากภาพที่ 10 พบว่า ในระยะระหว่างการทดลอง 6 สัปดาห์ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม มีค่าเฉลี่ยการใช้งานเฟชบุ๊กรายชั่วโมงต่อวันต่อสัปดาห์สูงในระยะแรกของการได้รับคำปรึกษา และค่อยๆ ลดลง ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการปรึกษานี้ผลต่อการใช้งานเฟชบุ๊ก จึงทำให้คะแนนเฉลี่ยการติดการใช้งานเฟชบุ๊กรายชั่วโมงต่อวันต่อสัปดาห์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม มีค่าเฉลี่ยการใช้งานเฟชบุ๊กรายชั่วโมงต่อวันต่อสัปดาห์ลดลง

เมื่อนำค่าเฉลี่ยการใช้งานเฟชบุ๊กของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกลุ่มทดลอง มาทำเป็นกราฟเส้นเพื่อแสดงผลของพฤติกรรมการใช้งานเฟชบุ๊ก ในระยะระหว่างการทดลอง 6 สัปดาห์ ของกลุ่มทดลองจำแนกรายคน ดังนี้

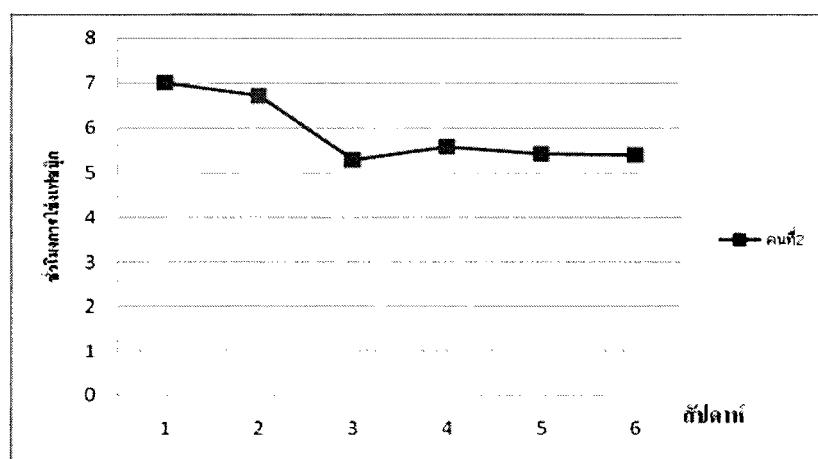
คนที่ 1

ภาพที่ 11 กราฟค่าเฉลี่ยการใช้งานเฟซบุ๊กรายชั่วโมงต่อวันต่อสัปดาห์ จำแนกรายคน คนที่ 1

จากการที่ 11 พบว่า ในระยะระหว่างการทดลอง 6 สัปดาห์ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกลุ่มทดลองที่ได้รับการบริการจากกลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม คนที่ 1 มีค่าเฉลี่ยการใช้งานเฟซบุ๊กรายชั่วโมงต่อวันต่อสัปดาห์เป็น 9.43, 9.57, 8.57, 6.57, 5.71 และ 2.8 ตามลำดับ

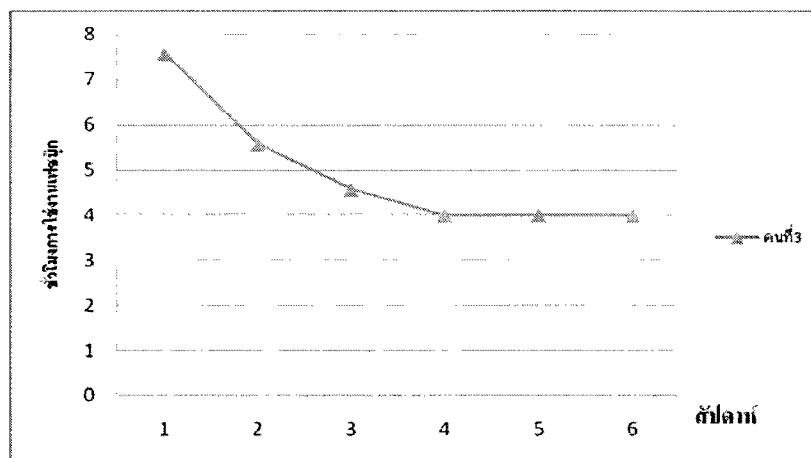
คนที่ 2

ภาพที่ 12 กราฟค่าเฉลี่ยการใช้งานเฟซบุ๊กรายชั่วโมงต่อวันต่อสัปดาห์ จำแนกรายคน คนที่ 2

จากการที่ 12 พบว่า ในระยะระหว่างการทดลอง 6 สัปดาห์ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกลุ่มทดลองที่ได้รับการบริการจากกลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม คนที่ 2 มีค่าเฉลี่ยการใช้งานเฟซบุ๊กรายชั่วโมงต่อวันต่อสัปดาห์เป็น 7.00, 6.71, 5.29, 5.57, 5.43 และ 5.40 ตามลำดับ

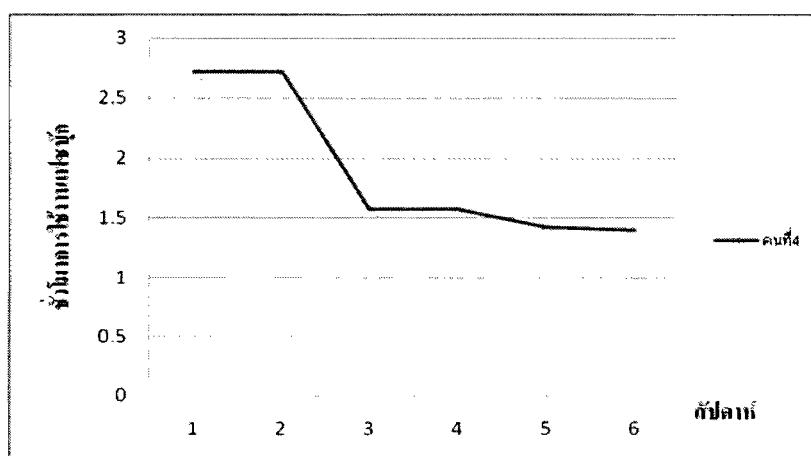
คนที่ 3

ภาพที่ 13 กราฟค่าเฉลี่ยการใช้งานเฟชบุ๊กรายชั่วโมงต่อวันต่อสัปดาห์ จำแนกรายคน คนที่ 3

จากภาพที่ 13 พบว่า ในระยะระหว่างการทดลอง 6 สัปดาห์ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม คนที่ 3 มีค่าเฉลี่ยการใช้งานเฟชบุ๊กรายชั่วโมง ต่อวันต่อสัปดาห์ เป็น 7.57, 5.57, 4.57, 4.00, 4.00 และ 4.00 ตามลำดับ

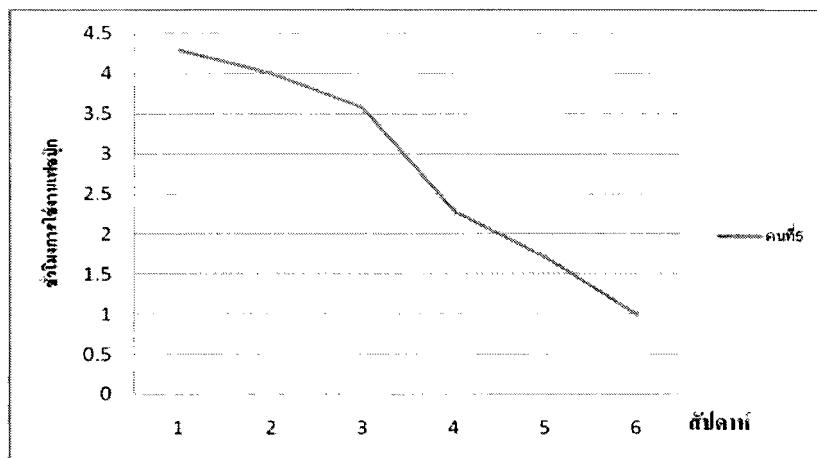
คนที่ 4

ภาพที่ 14 กราฟค่าเฉลี่ยการใช้งานเฟชบุ๊กรายชั่วโมงต่อวันต่อสัปดาห์ จำแนกรายคน คนที่ 4

จากภาพที่ 14 พบว่า ในระยะระหว่างการทดลอง 6 สัปดาห์ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม คนที่ 4 มีค่าเฉลี่ยการใช้งานเฟชบุ๊กรายชั่วโมง ต่อวันต่อสัปดาห์ เป็น 2.71, 2.71, 1.57, 1.57, 1.43 และ 1.40 ตามลำดับ

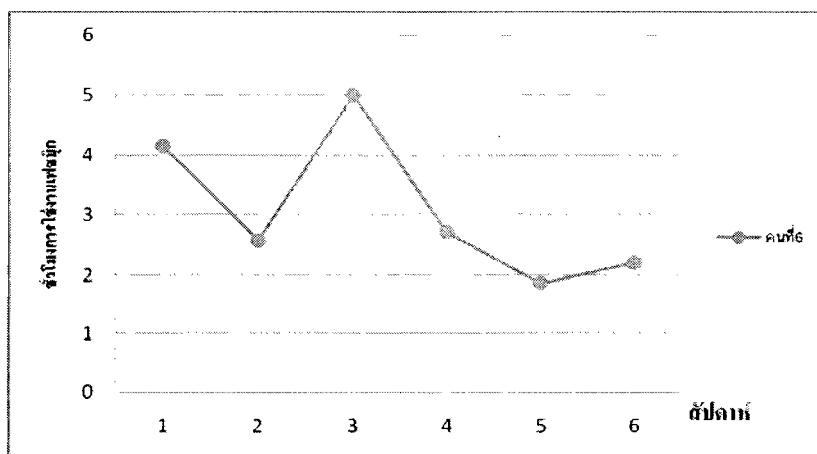
คนที่ 5

ภาพที่ 15 กราฟค่าเฉลี่ยการใช้งานเฟชบุ๊กรายชั่วโมงต่อวันต่อสัปดาห์ จำแนกรายคน คนที่ 5

จากภาพที่ 15 พบว่า ในระยะระหว่างการทดลอง 6 สัปดาห์ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม คนที่ 5 มีค่าเฉลี่ยการใช้งานเฟชบุ๊ก รายชั่วโมงต่อวันต่อสัปดาห์ เป็น 4.29, 4.00, 3.57, 2.29, 1.71 และ 1.00 ตามลำดับ

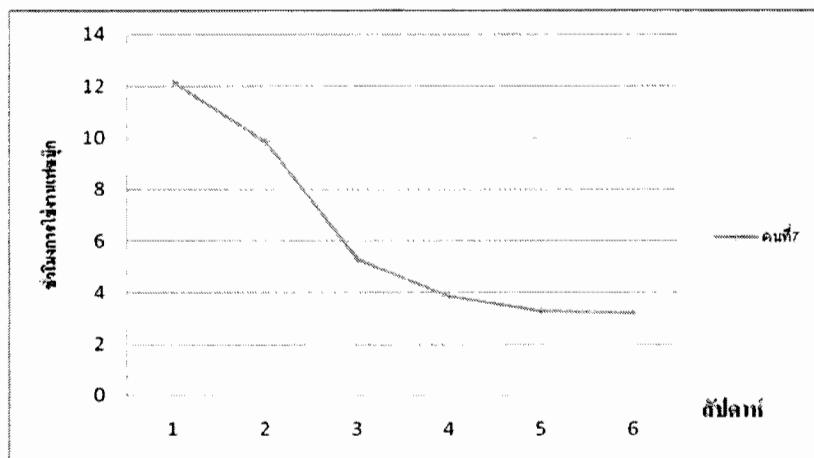
คนที่ 6

ภาพที่ 16 กราฟค่าเฉลี่ยการใช้งานเฟชบุ๊กรายชั่วโมงต่อวันต่อสัปดาห์ จำแนกรายคน คนที่ 6

จากภาพที่ 16 พบว่า ในระยะระหว่างการทดลอง 6 สัปดาห์ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม คนที่ 6 มีค่าเฉลี่ยการใช้งานเฟชบุ๊ก รายชั่วโมงต่อวันต่อสัปดาห์ เป็น 4.14, 2.57, 5.00, 2.71, 1.85 และ 2.20 ตามลำดับ

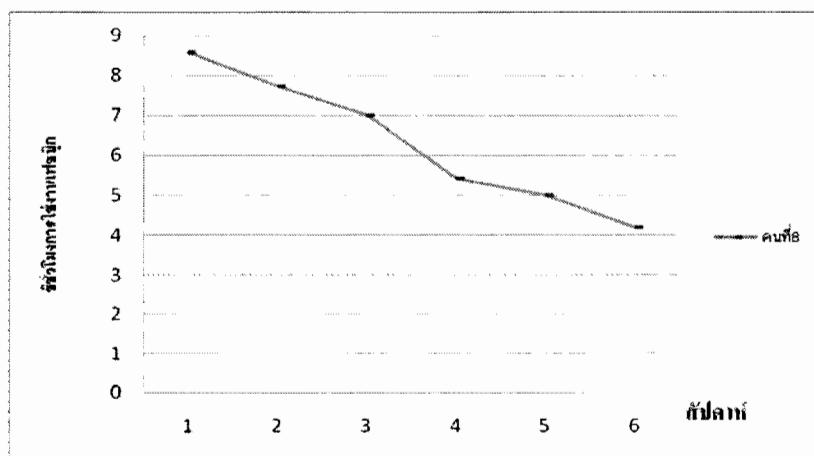
คนที่ 7

ภาพที่ 17 กราฟค่าเฉลี่ยการใช้งานเฟชบุ๊กรายชั่วโมงต่อวันต่อสัปดาห์ จำแนกรายคน คนที่ 7

จากภาพที่ 17 พบว่า ในระยะระหว่างการทดลอง 6 สัปดาห์ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม คนที่ 7 มีค่าเฉลี่ยการใช้งานเฟชบุ๊กรายชั่วโมงต่อวันต่อสัปดาห์ เป็น 12.14, 9.86, 5.29, 3.86, 3.29 และ 3.20 ตามลำดับ

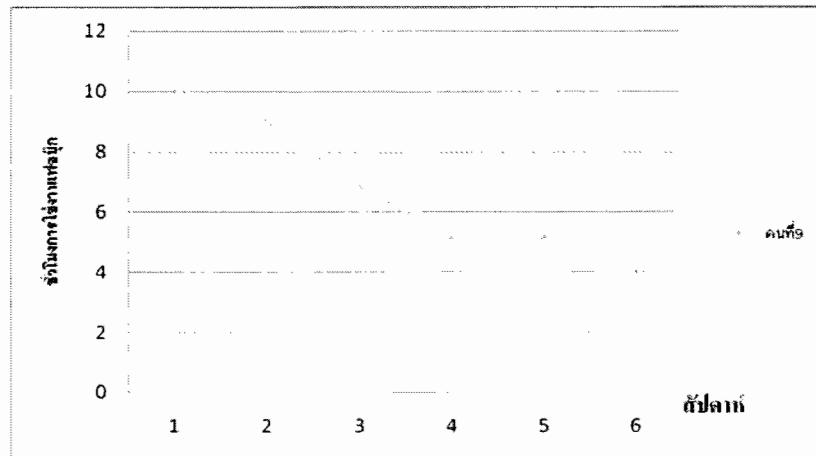
คนที่ 8

ภาพที่ 18 กราฟค่าเฉลี่ยการใช้งานเฟชบุ๊กรายชั่วโมงต่อวันต่อสัปดาห์ จำแนกรายคน คนที่ 8

จากภาพที่ 18 พบว่า ในระยะระหว่างการทดลอง 6 สัปดาห์ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม คนที่ 8 มีค่าเฉลี่ยการใช้งานเฟชบุ๊กรายชั่วโมงต่อวันต่อสัปดาห์ เป็น 8.57, 7.71, 7.00, 5.43, 5.00 และ 4.20 ตามลำดับ

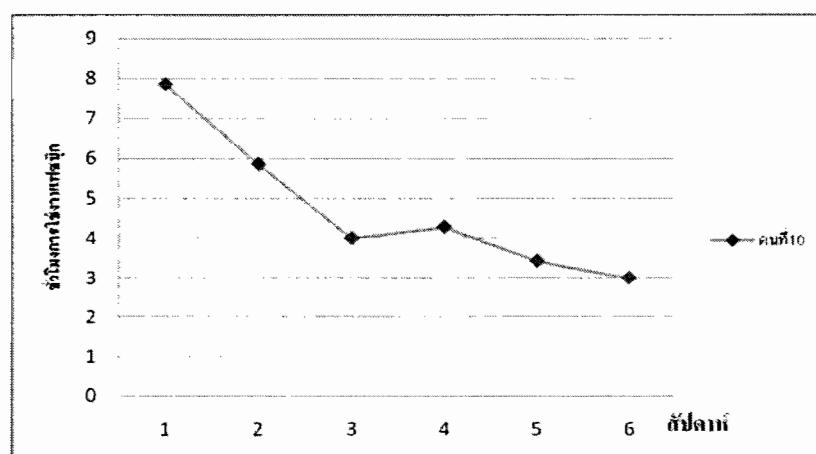
คนที่ 9

ภาพที่ 19 กราฟค่าเฉลี่ยการใช้งานเฟซบุ๊กรายชั่วโมงต่อวันต่อสัปดาห์ จำแนกรายคน คนที่ 9

จากการที่ 19 พบว่า ในระยะระหว่างการทดลอง 6 สัปดาห์ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม คนที่ 9 มีค่าเฉลี่ยการใช้งานเฟซบุ๊ก รายชั่วโมงต่อวันต่อสัปดาห์ เป็น 10.00, 9.00, 6.86, 5.14, 5.14 และ 4.00 ตามลำดับ

คนที่ 10

ภาพที่ 20 กราฟค่าเฉลี่ยการใช้งานเฟซบุ๊กรายชั่วโมงต่อวันต่อสัปดาห์ จำแนกรายคน คนที่ 10

จากการที่ 20 พบว่า ในระยะระหว่างการทดลอง 6 สัปดาห์ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม คนที่ 10 มีค่าเฉลี่ยการใช้งานเฟซบุ๊ก รายชั่วโมงต่อวันต่อสัปดาห์ เป็น 7.86, 5.86, 4.00, 4.29, 3.43 และ 3.00 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาในครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยมต่อการติดการใช้งานเฟชบุ๊กของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อายุระหว่าง 15-18 ปี โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี ที่มีคะแนนการติดการใช้งานเฟชบุ๊กสูงกว่าපอร์เซ็นต์ 75 โดยสอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วมวิจัย เข้ากลุ่มทดลองจำนวน 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองประกอบด้วย แบบวัดการติดการใช้งานเฟชบุ๊กและโปรแกรมการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม การเก็บข้อมูลดำเนินการตั้งแต่วัดผลคะแนนในระยะก่อนการทดลอง ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ไว้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง ในระยะทดลองกลุ่มทดลอง ได้รับการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยมตามโปรแกรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 12 ครั้ง สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 50-90 นาที รวมระยะเวลาการให้การปรึกษาทั้งสิ้น 6 สัปดาห์ ระยะหลังการทดลอง คือระยะหลังการให้การปรึกษารอบตาม โปรแกรมที่กำหนด จากนั้นให้กลุ่มทดลองทำแบบวัดการติดการใช้งานเฟชบุ๊กตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อเก็บเป็นคะแนนระยะหลังการทดลองภายหลังเสร็จสิ้นการทดลองทั้งช่วงเวลา 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองทำแบบวัดการติดการใช้งานเฟชบุ๊กในระยะติดตามผล จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ผลการทดลองแบบ 1 กลุ่ม วัดซ้ำในกลุ่มเดียวกัน (Single-factor experimental having repeated measures on the same elements) (Winner, Brown & Michels, 1991, p. 222)

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม มีการติดการใช้งานเฟชบุ๊กในระยะหลังการทดลองต่ำกว่าก่อนทดลอง
2. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม มีการติดการใช้งานเฟชบุ๊กในระยะติดตามผลต่ำกว่าก่อนทดลอง

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการให้การปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญา尼ยม มีคะแนนการติดการใช้งานเฟชบุ๊กต่ำกว่าระดับก่อนการทดลองในระยะหลังการทดลอง อายุยังมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการให้การปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญา尼ยม มีคะแนนการติดการใช้งานเฟชบุ๊กต่ำกว่าระดับก่อนการทดลองในระยะติดตามผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ผู้วิจัยอภิปรายผลการศึกษาตามสมนติฐาน ดังนี้

สมนติฐานที่ 1 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญา尼ยม มีการติดการใช้งานเฟชบุ๊กในระยะหลังการทดลองต่ำกว่าระดับก่อนการทดลอง

จากการวิจัยพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญา尼ยมต่อการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก มีคะแนนการติดการใช้งานเฟชบุ๊กต่ำกว่าก่อนการทดลอง ในระยะหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากหลังจากการได้รับ การปรึกษาแล้ว นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีคะแนนเฉลี่ยการติดการใช้งานเฟชบุ๊กลดลงกว่า ก่อนได้รับการปรึกษา แสดงให้เห็นว่าวิธีการทดลองส่งผลต่อการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทรงวุฒิ อุย่อง (2547) ซึ่งได้ศึกษาผลของการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีปัญญา尼ยมต่อความโกรธของนักเรียนวัยรุ่น ซึ่งผลการวิจัยพบว่า มีนักเรียนวัยรุ่นมีความโกรธในระยะหลังการทดลอง ต่ำกว่าระดับก่อนการทดลอง อายุยังมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงให้เห็นว่า การให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีปัญญา尼ยมส่งผลทางบวก ต่อการลดการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก

โปรแกรมการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญา尼ยมนั้นทำให้สมาชิกกลุ่มได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ ในการใช้กระบวนการทางปัญญา และมีการเลือกรับรู้มีการไตร่ตรองทางปัญญา สามารถแยกแยะความคิดที่บิดเบือนของตนและรู้เท่าทันความคิดอัตโนมัติของตน จากการปรึกษากลุ่ม ภาพปริศนาของความคิด (ครั้ง 4) สมาชิกกลุ่มให้ความร่วมมือและมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วม เมื่อสมาชิกแต่ละคนมองเห็นภาพในครั้งแรกซึ่งเป็นเวลาเพียง 5 วินาที สมาชิกแต่ละคนมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน หลังจากนั้นให้สมาชิกได้มองภาพอีกครั้ง ซึ่งครั้งนี้ให้เวลาในการมองภาพนานขึ้น ซึ่งคำตอบที่ได้จากสมาชิกนั้นก็ยังคงมีความแตกต่างกันอยู่ เต่านองค์ก็ตอบเหมือนกัน จากนั้นผู้วิจัยได้เชื่อมโยงการมองภาพกับความคิดอัตโนมัติค่านลบในเรื่องของการติดการใช้งานเฟชบุ๊กกว่า

คนเรานักจะมองภาพได้ไม่เหมือนกัน คิดไม่เหมือนกัน รู้สึกไม่เหมือนกัน การโพสต์ภาพโพสต์ข้อความในเฟซบุ๊กที่เช่นกัน ข้อความเดียวกันภาพเดียวกันแต่คนอ่านคนมองก็สามารถเข้าใจเป็นอย่างอื่นได้ กรณีของพลอย (นามสมมติ) ได้เล่าถึงเหตุการณ์ของตนที่เคยเกิดขึ้นว่า “เคยนะที่พอลอยโพสต์ล้อๆ แบบพอลอยไม่ได้ว่าใครนะ แต่ก็มีรุ่นพี่มาถามแล้วก็มีเรื่องจะมาตอบพลอย” ในขั้นตอนนี้อาจทำให้สมาชิกได้เกิดความตระหนักถึงการคิดก่อนทำ กล่าวคือ ได้มีการไตร่ตรองก่อนที่จะโพสภาพหรือโพสต์ข้อความต่างๆ ลงเฟซบุ๊ก ในการปรึกษากลุ่มครั้งต่อมา (ครั้งที่ 5) ได้สำรวจถึงทัศนคติของสมาชิกกลุ่มนี้ว่า “ใช้เฟซบุ๊ก สำรวจในเรื่องของเหตุผลที่ใช้เฟซบุ๊ก ข้อดี ข้อเสีย และประสบการณ์ที่คนรอบข้างเคยได้รับจากการใช้งานเฟซบุ๊ก ซึ่งในกระบวนการปรึกษา กลุ่มครั้งนี้ ได้ทราบถึงทัศนคติของสมาชิกกลุ่ม กรณีของอิริน (นามสมมติ) ได้เล่าว่า “เหตุผลที่หนูใช้เฟซบุ๊ก ก็ เพราะว่า หนูใช้ติดต่อเพื่อนเก่าๆ ที่โรงเรียนเดิม เพราะหนูย้ายมาจากโรงเรียนอื่น และนี่คือข้อดีของเฟซบุ๊กที่หนูคิดนะ ส่วนข้อเสียก็คงแบบว่าเล่นเยอะแล้วไม่ทำไรเลย โดยนั้นแม่ค่าส่วนประสบการณ์ที่เคยเจอก็ของพอลอยเลย จะโคนตบเอา โพสล้อๆ แล้วรุ่นพี่ก็คิดว่าพอลอยไปดำเนินเรื่องเลย “ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Skues (2012) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบของลักษณะบุคลิกภาพ การเห็นคุณค่าในตนเอง ความเหงา และความหลงตนเองของนักศึกษาที่ใช้เฟซบุ๊ก ซึ่งผลการศึกษาสรุปได้ว่า นักศึกษาที่มีการใช้เฟซบุ๊กสูงนั้น ใช้เฟซบุ๊กเพื่อเชื่อมต่อกับผู้อื่น ในการสนทนาระหว่างกันอย่างมากและเรื่องที่สนใจ ในขณะที่นักศึกษาที่มีความเหงาสูงใช้เฟซบุ๊กเพื่อชดเชยการขาดในเรื่องการสร้างสัมพันธภาพ

จากนี้ ให้สมาชิกร่วมกันแสดงความคิดเห็นกรณีของพลอย (นามสมมติ) ที่เกิดขึ้นว่า เหตุการณ์นี้จะไม่เกิดขึ้นกับพลอยถ้าหากพลอยมีการคิด ไตร่ตรองก่อนที่จะโพสข้อความต่างๆ ลงในเฟซบุ๊ก สมาชิกทุกคน ได้รับมอบหมายแบบบันทึกความคิดอัตโนมัติค้านลบ เป็นการบันทึกบันทึกสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ความคิดในขณะนั้น และสิ่งที่แสดงออกต่อจากนั้น แบบบันทึกนี้ ให้สมาชิกกลุ่มนี้บันทึกเพื่อรู้เท่าทันความคิดอัตโนมัติค้านลบของตนเอง ว่ามีสิ่งไหนที่กระตุ้นให้เกิดความคิดที่ต้องการจะใช้งานเฟซบุ๊ก สมาชิกกลุ่ม ได้ให้ความสนใจและร่วมมือกันในการค้นหา ความคิดอัตโนมัติค้านลบ (ครั้งที่ 6 และ 7) จากกรณีของกาย (นามสมมติ) เหตุการณ์ที่เกิดคือ ยอดไลค์ตก ทำให้กายเครียด สิ่งที่ทำคือลบแล้วลงใหม่ จากการสำรวจความคิดอัตโนมัติค้านลบนี้ นำไปสู่ความคิดที่บิดเบือน กรณีของกาย (นามสมมติ) กายคิดว่าตนของหน้าตาไม่ดี (ซึ่งในความเป็นจริง กายเป็นคนหน้าตาดี ผิวขาวและดูสะอาดสะอ้าน) จึงได้ยอดไลค์น้อย และทำให้กายดี ต้องจับสมาร์ทโฟนตลอดเวลาเพื่อดูยอดไลค์ ยอดคล้องกับงานวิจัยของบุญรินทร์ ชื่นพลี (2551) ที่ได้กล่าวว่า ความคิดอัตโนมัติค้านลบที่นำไปสู่ความคิดที่บิดเบือนจะเกิดจากการของ

ความคิดที่เกินจริงและดูหมิ่นตนเองซึ่งเป็นการตีความเหตุการณ์เกินความเป็นจริง ดูหมิ่นตนเองในการปรึกษาครั้งนี้เพื่อนสมาชิกในกลุ่มต่างให้กำลังใจและร่วมกันแสดงความคิดเห็น

ในการพัฒนาเรื่อง การทำความเข้าใจและการรู้เท่าทันความคิดอัตโนมัติค้านลบ ได้มอบหมายแบบบันทึกมีอะไรที่ฉันเปลี่ยนไปเป็นการบันทึกสมาชิกกลุ่มแต่ละคน โดยให้ สมาชิกได้บันทึกสถานการณ์ที่มากระตุ้นให้เกิดการใช้งานเฟชบุ๊กความคิดความรู้สึกที่เกิดขึ้น แบบเดิม และเมื่อมีการรู้เท่าทันความคิดอัตโนมัติแล้วความคิดความรู้สึกที่เปลี่ยนไปคืออะไร จากกรณีของนาย (นามสมมติ) จากเดิมสถานการณ์ยอดไลค์ตกล ความคิดความรู้สึก คือ คงเป็น เพราะหน้าตาไม่ดี มีเพื่อนน้อย จากการได้เข้าใจความคิดที่บิดเบือนและรู้เท่าทันความคิดอัตโนมัติค้านลบ ความคิดความรู้สึกที่เปลี่ยนไปคือ “จริงๆแล้วเพื่อนกายก็เยอะนะ เพื่อนในเฟชก็ชั่งเนอะ ถึงเค้าไม่ไลค์ แต่เพื่อนในชีวิตจริงที่นั่งค่านั่งเม้ากันอยู่นี่ก็พอแระ”

ในการพัฒนา ในเรื่องของการสร้างความคิดใหม่ๆ กระบวนการปรึกษาครั้งนี้สมาชิก กลุ่มได้ให้ความร่วมมืออย่างตั้งใจที่จะค้นหาความคิดอัตโนมัติค้านลบและสร้างความคิดใหม่ เพื่อให้เกิดการใช้งานเฟชบุ๊กที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อตนเอง ซึ่งในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ท้าทาย ความคิดที่เกิดขึ้นเพื่อเป็นการช่วยเหลือให้สมาชิกได้เปลี่ยนแปลงความคิด โดยการท้าทายว่าสิ่งที่ ตนคิดนั้นเป็นความจริงเพียงใด สามารถหาหลักฐานมาอธิบายได้หรือไม่ จากกรณีของปาน (นาม สมมติ) มีความคิดว่าถ้าไม่ใช้งานเฟชบุ๊กจะทำให้เหงาไม่มีเพื่อน และเพื่อนในเฟชบุ๊กนั้นตนเอง สามารถพูดคุยกับทุกเรื่อง จากความคิดของปานนี้ สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มได้มีความคิดเห็นเหมือน และต่างกันไป สมาชิกกลุ่มคนที่มีความคิดเห็นที่ต่างไปให้เหตุผลโดยแบ่งว่า เพื่อนที่อยู่ข้างๆ กัน บางทีก็ควรคุยกันบ้าง เพื่อนในเฟชบุ๊ก ความจริงไม่มีหรือเปล่าไม่มีกรุ๊ป ควรให้ความสำคัญกับ เพื่อนที่อยู่ข้างตัวคึกคว่า จากนั้นผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการตรวจสอบความจริงเพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้ ตรวจสอบความคิดและหาหลักฐานมาอธิบายความคิดของตน ว่าสิ่งที่คิดนั้นถูกต้องจริงหรือไม่ พร้อมทั้งใช้เทคนิคให้มองทางเลือกอื่น จากการที่ได้ใช้เทคนิคการตรวจสอบความจริงในกรณี ของปานพบว่ามีความคิดใหม่เกิดขึ้น “ความจริงถ้าหากคุยกับเพื่อน ๆ เค้าก็คุยกับหนูนะ และหนู ก็ไม่เหงา เวลาคุยกันแบบเห็นหน้าปรึกษากันแบบนี้คุ้มจริงใจดี ถ้าหากไม่แซทหนูก็คงนั่งเม้ากัน แบบนี้แหละ” ซึ่งสอดคล้องกับ Hayeon Song, (2014) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ เฟชบุ๊กและความเหงา โดยวัดจากปริมาณการใช้เฟชบุ๊กและระดับความเหงา จากการทดสอบ ความเหงาที่มีผลต่อการใช้เฟชบุ๊ก และการทดสอบการใช้เฟชบุ๊กที่มีผลต่อความเหงา จากการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างเฟชบุ๊กและความเหงา พบร่วมกันของการใช้เฟชบุ๊กไม่ได้ทำให้ความเหงาเพิ่มขึ้น แต่พบว่าความเหงามีผลต่อการใช้เฟชบุ๊กเพิ่มขึ้น

สมมติฐานที่ 2 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการปรึกษาคุณทฤษฎีปัญญาณิยม มีการติดการใช้งานเฟชบุ๊กในระยะติดตามผลต่ำกว่าระยะก่อนทดลอง

จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการปรึกษาคุณทฤษฎีปัญญาณิยมต่อการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก มีคะแนนการติดการใช้งานเฟชบุ๊กต่ำกว่าก่อนการทดลอง ในระยะติดตามผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากระยะติดตามผล นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีคะแนนเฉลี่ยการติดการใช้งานเฟชบุ๊กลดลงกว่าก่อนได้รับการปรึกษา แสดงให้เห็นว่า ผลของการให้การปรึกษาโดยใช้ทฤษฎีปัญญาณิยมส่งผลให้เกิดความคงทนของพฤติกรรม ความคิด จนถึงระยะติดตามผลที่ผ่านมาแล้ว 2 สัปดาห์ สอดคล้องกับงานวิจัยของอรสา อุ่ยมรัศมีโชติ (2556) ได้ศึกษาผลการให้การปรึกษาคุณทฤษฎีพฤติกรรมปัญญาณิยมต่อความเข้มแข็งอุดหน ของนิสิตหญิงชั้นปีที่ 1 ในหอพักประจำมหาวิทยาลัย พบร่วมกับนิสิตหญิงชั้นปีที่ 1 ในหอพักประจำมหาวิทยาลัยที่ได้รับการปรึกษาคุณทฤษฎีพฤติกรรมปัญญาณิยมมีคะแนนความเข้มแข็งอุดหน ในระยะติดตามผลเพิ่มขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งการให้ การปรึกษาระบบนี้ประสบผลที่ดีนั้นมาจากความร่วมมือและความตั้งใจของกลุ่มทดลอง เกิดกระบวนการเรียนรู้ มีความเข้าใจถึงผลดีที่จะเกิดกับตนเอง และมีความตระหนักรถึงผลกระทบที่จะเกิดจากการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก

ในการพัฒนาการตั้งเป้าหมาย ผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มได้การตั้งเป้าหมาย เพื่อการใช้งานเฟชบุ๊กที่เหมาะสมและจะเป็นประโยชน์ต่อตนเองมากที่สุดและเป้าหมายนี้สามารถปฏิบัติได้จริง สมาชิกในกลุ่มแต่ละคนต่างตั้งเป้าหมายลดชั่วโมงในการใช้งานเฟชบุ๊ก ตัวอย่างกรณีของโน๊ต (นามสมมติ) จากที่มีการใช้งานเฟชบุ๊กวันละ 8 ชั่วโมง โน๊ตได้ตั้งเป้าหมายลดการใช้งานเฟชบุ๊กเหลือวันละ 5 ชั่วโมง ผู้วิจัยใช้เทคนิคสอนทางเลือกอื่น เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้มีทางเลือกของ กิจกรรมที่จะนำมาใช้แทนช่วงเวลาที่ไม่ใช้เฟชบุ๊กในช่วงเวลานั้น จากรูปแบบการตัวอย่าง โน๊ตได้เลือก การออกกำลังกาย แทนการใช้งานเฟชบุ๊กในช่วงเวลา หลังเลิกเรียนเป็นเวลา 2 ชั่วโมง และอีก 1 คือ การนอนให้เร็วขึ้น สอดคล้องกับสมโภชน์ อุ่ยมสุวायิต (2553) การปรับเปลี่ยนความคิดเป็น กระบวนการทางปัญญา ความคิดคือตัวแปรทางปัญญาที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ดังนั้นถ้าสามารถปรับเปลี่ยนความคิดได้ พฤติกรรมของบุคคลย่อมเปลี่ยนแปลงตาม

การฝึกการจัดการความคิดอัตโนมัตินั้น ผู้วิจัยให้สมาชิกในกลุ่มได้พูดคุยและดึงประเด็น ปัญหา ซึ่งเป็นปัญหาที่หลายคนเคยเจอ และเลือกมา 1 ปัญหา แล้วใช้กระบวนการกลุ่มใน การแก้ปัญหานั้น โดยปัญหาที่สมาชิกกลุ่มเลือกมาเป็นประเด็นที่ช่วยกันแก้คือ ปัญหาของกิง (นามสมมติ) เป็นปัญหาจากการเล่นเฟชบุ๊กที่เกิดมาจากการไปติดตามแฟนเก่าเพราวยังตัวใจไม่ได้ถึงแม้ตนจะมีแฟนใหม่ไปแล้วและเมื่อไปติดตามก็เกิดความไม่สบายใจ ไม่พอใจ จากการที่แฟนเก่า

พูดคุยกับผู้หลงคิดอื่น จึงเกิดความหึงหวงไม่พอใจ และไม่สามารถควบคุมความคิดอัตโนมัติ ด้านลบของตนเอง ได้ จึงทำให้ก็จะแสดงพฤติกรรมอ่อนโยน การไปแสดงความคิดเห็น ไตรัปภาพ ของแฟนเก่า จึงทำให้ผู้หลงคิดใหม่ไม่พอใจ และมาแสดงความคิดเห็นด่าทอ ว่าร้าย โต้ตอบกัน ไปมา จนสุดท้ายถึงขั้นทั้งสองฝ่ายนัดกันมาเพื่อทะเลาะวิวาทกัน และผลที่ได้รับคือ โคนเรียก เข้าห้องปักครอง โคนอาจารย์ทำไทย เสียชื่อเสียง ซึ่งจากเหตุการณ์ครั้งนี้ สมาชิกในกลุ่มได้พูดคุยถึง ความคิดอัตโนมัติ ด้านลบที่ไม่สามารถควบคุมได้ซึ่งส่งผลกระทบต่อตนเอง จากนั้น สมาชิกกลุ่ม ได้ร่วมกันแสดงบทบาทสมมติเพื่อให้เห็นว่าเมื่อเจอเหตุการณ์แบบนี้ ทุกคนจะมีแนวทางในการจัด การความคิดอัตโนมัติ ด้านลบอย่างไรบ้าง

การยุติการปรึกษา สอดคล้องกับสุรินทร์ สุทธิราธิพย์ (2545) กล่าวถึง การยุติการปรึกษา จะใช้ในสถานการณ์ที่ผู้รับการปรึกษาตัดสินใจเลือกแนวทางการแก้ปัญหา ซึ่งการยุติการปรึกษา มีขั้นตอนดังต่อไปนี้ การสรุปความ การใช้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ให้โอกาสซักถาม ผู้ให้ การปรึกษาแสดงความประณดาดีที่จะช่วยเหลือผู้รับการปรึกษา และกล่าวคำอำลา และทำแบบวัด การติดการใช้งานเฟชบุ๊กบันเดิม เพื่อเป็นคะแนนหลังการทดลอง รวมถึงการประเมินวัดพฤติกรรม การติดการใช้งานเฟชบุ๊กจากใบกิจกรรมช่วงเวลา 1 วันของฉันกับเฟชบุ๊ก โดยใบกิจกรรมนี้จะมี ช่วงเวลาแบ่งตามชั่วโมงใน 1 วัน จำนวน 24 ช่อง และเมื่อใดที่สมาชิกได้ใช้งานเฟชบุ๊ก ให้สมาชิก ติดสติกเกอร์ลงในช่องของเวลาหนึ่ง ซึ่งผลที่ได้คือจะแสดงให้เห็นถึงจำนวนการใช้งานเฟชบุ๊กต่อวัน ซึ่งผลจากใบกิจกรรมนี้จะเป็นแบบประเมินอีกตัวหนึ่งที่ใช้ในการทำนายพฤติกรรมการติดการใช้งาน เฟชบุ๊กของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยการที่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกลุ่มทดลองได้รับ การปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม ในแต่ละครั้งจะมีจำนวนชั่วโมงที่ใช้งานเฟชบุ๊กลดลง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. โปรแกรมการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยมต่อการติดการใช้งานเฟชบุ๊กของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งผลของการปรึกษามาสามารถปรับเปลี่ยนความคิดเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมได้เป็นอย่างดี ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งที่จะนำไปประยุกต์ใช้กับนักเรียนในกลุ่มนี้ ที่มีการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก และยังสามารถนำไปปรับใช้กับการติดการใช้งานอย่างอื่น เช่น ติดเกมส์ออนไลน์ ติดอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

2. ในขั้นตอนการปรึกษาผู้วิจัยพบว่า กลุ่มทดลองจะมีพฤติกรรมลดลงอย่างต่อเนื่อง และมีความคงทนของพฤติกรรมเมื่อมีผู้ดูแลและค่อยควบคุม ซึ่งเพื่อน ผู้ปักครอง ครูประจำชั้น และบุคคลใกล้ชิดนั้นมีส่วนในการช่วยให้พฤติกรรมการติดการใช้งานเฟชบุ๊กของกลุ่มทดลอง

ลดลง หากนำบุคคลเหล่านี้ร่วมในการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาฯนิยมต่อการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก จะทำให้เกิดประสิทธิภาพของการปรึกษาที่ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. แบบวัดการติดการใช้งานเฟชบุ๊กสามารถนำไปปรับใช้กับกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เช่น นิสิต นักศึกษา บุคคลในวัยทำงาน ซึ่งแบบบัดนี้จะช่วยคัดกรองบุคคลที่มีความเสี่ยงในการติดการใช้งานเฟชบุ๊กได้
2. สามารถพัฒนาโปรแกรมการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาฯนิยมต่อการติด การใช้งานเฟชบุ๊กในกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ ได้ เช่น นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียน โรงเรียนประจำ เป็นต้น และสามารถนำไปโปรแกรมการปรึกษากลุ่ม ไปพัฒนาเป็นแนวทางในการให้การปรึกษา รายบุคคลได้

บรรณานุกรม

- กมครัตน์ กรีทอง. (2551). ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ การให้การปรึกษาคุ้ม ใน ประมวลสาระชุดวิชา ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ การให้การปรึกษา หน่วยที่ 13 (พิมพ์ครั้งที่ 3). นนทบุรี: สุโขทัยธรรมธิราช
- กุลยา ตันติพาลache. (2553). เช้าใจสู่กรักวัยรุ่น (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: เรือนปัญญา.
- จุไรรัตน์ อันทรงบุตร. (2553). ผลของการใช้โปรแกรมป้องกันพฤติกรรมการสูบบุหรี่ในวัยรุ่น ตามทฤษฎีการวางแผนพฤติกรรม. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา การพยาบาลเด็ก, บัณฑิตมหาวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชัยล สมรภูมิ. (2554). ปัจจัยเชิงสาเหตุและแนวทางการป้องกันพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนวัยรุ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. คุณภูนิพนธ์ปรัชญาดุษฎี บัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาและพัฒนาสังคม, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ไชยรัตน์ บุตรพรหม. (2545). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเตอร์เน็ตของวัยรุ่นในเขต กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยามหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมวิทยา, คณะรัฐศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐยาน์ ช่วยนานี. (2550). ปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับสุขภาวะของเด็กวัยรุ่นตอนต้นที่ติด อินเทอร์เน็ต. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์, คณะพยาบาลศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงมณี จรงก์. (2556). ทฤษฎีการให้การปรึกษาและจิตบำบัด (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ ส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- ดาวณี พานทอง และสุรเสกข์ พงษ์หาญยุทธ, (2545). ทฤษฎีแรงจูงใจ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ดิเรก ศรีสุโข, ทวีวนัน พิตยานนท์ และศรีชัย กาญจนวงศ์. (2551). การเลือกใช้สติที่เหมาะสม สำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ตะวันเศรษฐี เน็นนันท์. (2549). พฤติกรรมและผลกระทบของการเสพติดเกมออนไลน์ของกลุ่ม ผู้เล่นเกมในระดับนักเรียน นักศึกษา. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา สารสนเทศ, คณะนิเทศศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทรงกุล อยู่อี้ยม. (2547). ผลของการให้คำปรึกษาคุ้มตามทฤษฎีปัญญา尼ยมต่อความโกรธของ นักเรียนวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชิตวิทยาการให้คำปรึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ธนสัตถ์ เกมนไชยานันท์. (2544). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ (Web sites) ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต ในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ราม เข็มสถาปนศิริ. (2556). *Facebook Depression ซึ่มเศร้าใน (ໂຣຄ) ອອນໄລນ໌*. เข้าถึงได้จาก https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=454391781313934&id=322508141168966
- นุชนาภรณ์ ulatoryeru. (2550). ผลการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวการปรับพฤติกรรมทางปัญญาต่อพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บุญรินทร์ ชื่นพลี. (2551). ผลของการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีปัญญานิยมต่อภาวะซึ่มเศร้าของหญิงตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปณิชา นิติพรมคง. (2554). พฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญานิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาประชาสัมพันธ์, คณะนิเทศศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ปรัตน์ เลาะหวีร์. (2554). ชนะคู่แข่งด้วยการตลาดกับ Facebook + Twitter Marketing (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: วิตตี้กรุ๊ป.
- พงษ์จิต พากumi. (2546). การติดคอมพิวเตอร์/ อินเทอร์เน็ตและแนวทางการป้องกัน แก้ไข. สารสารสุขภาพจิตแห่งประเทศไทย, 11(1), 41.
- ผ่องพร摊 เกิดพิทักษ์. (2534). ทักษะการให้บริการปรึกษาการผ่อนคลายและการลดความวิตกก oy่างเป็นระบบ เทคนิคการปรึกษานมือต้น. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.
- ภาณุวัฒน์ กองราช. (2554). การศึกษาพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของวัยรุ่นในประเทศไทย: กรณีศึกษา Facebook. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารเทคโนโลยี, วิทยาลัยนวัตกรรม, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. (2551). ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการให้การปรึกษา หน่วยที่ 9-10 (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.
- มนันดา วงศ์ทองส่วน. (2550). ผลของการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีปัญญานิยมต่อการยับยั้งชั่งใจและเวลาในการเล่นเกมออนไลน์ของนิสิตปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

วนิชชา แม่นยำ, วิลาวัลย์ สมยารон, ศรัณยู หมื่นเดช และไนพร ศรีสุราษ. (2555). ศึกษา พฤติกรรม การใช้เฟซบุ๊ก (*Facebook*) ของผู้ใช้ที่มีช่วงอายุและเพศต่างกัน. คุณภูนิพนธ์การศึกษา คุณภูนิพนธ์, สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเรศวร.

วัชรี ทรัพย์มี. (2520). การแนะนำในโรงเรียน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพาณิช.

วัชรี ทรัพย์มี. (2550). กระบวนการปรึกษา ขั้นตอน สัมพันธภาพ ทักษะ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊ค พับบลิเคชั่น.

วิทยากร เชียงกุล. (2552). จิตวิทยาวัยรุ่น: ก้าวข้ามปัญหาและพัฒนาศักยภาพด้านบวก. กรุงเทพฯ: สายสาร

วิมลพรรณ อาภาเวท, สาวิตรี ชีวะสารน์ และชาญ เดชะอัศวนง. (2554). พฤติกรรมการสื่อสาร ในเฟซบุ๊ก (*Facebook*) ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

กรุงเทพฯ: คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน, มหาวิทยาลัยราชมงคลพระนคร.

วีระศักดิ์ พัทบุรี. (2554). เด็กเล่น *Facebook* นานไปอาจทำให้ผลการเรียนแย่ลง. เข้าถึงได้จาก <http://www.weeonline.in.th/wee4life/?p=536>.

ศรีบูรณ์ สายโภสุ. (2553). จิตวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ศรีเรือน แก้วกังวลด. (2553). จิตวิทยาพัฒนาการทุกช่วงวัย (เล่ม 2) วัยรุ่น-วัยสูงอายุ (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ศุทธิชา ชวนวัน. (2555). สถิติการใช้ *Facebook*. เข้าถึงได้จาก <http://www.socialbakers.com/facebook-statistics/>.

สมโภชน์ เอี่ยมสุภायิต. (2553). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ลิริพรรณ แซ่ดิม, แสงนภา หริษฐุตราภรณ์, สุพัฒนา สุขรัตน์ และอรชnak ช่องสมบัติ. (2552).

ผลกระทบของพฤติกรรมการสเปดดิค่อนเทอร์เน็ตและกิจกรรมบนอินเทอร์เน็ต ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง, วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, 17(4), 596-605.

สุรินทร์ สุทธิชาทิพย์. (2545). ทักษะการปรึกษา. ชลบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

สำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา. (2558). นิยามทางการศึกษา. เข้าถึงได้จาก [http://www.onc.go.th/onc_web/page.php?mod=Category&categoryID=_CNT0000145](http://www.onec.go.th/onc_web/page.php?mod=Category&categoryID=_CNT0000145)

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2556). สรุปผลที่สำคัญสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในครัวเรือน พ.ศ.2556. กรุงเทพฯ: สำนักงานสถิติแห่งชาติกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร.

อรสา เอี่ยมรัตน์. (2556). ผลการให้การปรึกษาคุณตามทฤษฎีพฤติกรรมปัญญาอนิยมต่อความเข้มแข็งองค์กรของนิสิตหญิงชั้นปีที่ 1 ประจำมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์บัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

Anke Ehlers, Grey, N., Wild, J., Stott, R., Liness, S., Deale, A., Handley, A., Albert, I., Cullen, D., Hackmann, A., Manley, A., McManus, F., Brady, F., Salkovskis, P. & Clark, M. D. (2013). *Behaviour research and therapy*, 51(11), 742-752.

Corey, G. (2009). *Theory & practice of group counseling* (8th ed.). Belmont, CA: Thomson Brooks/Cole.

Lin, Judy C.C., (2007). Online stickiness: its antecedents and effect on purchasing intention. *Behaviors & Information technology*, 4(10), 1-10.

Zhu, G. (2011). What factors affect people's stickiness on the social network site? the case of facebook in Taiwan. *Key Engineering Materials*, 14(474-476), 1573-1577.

Griffiths, M. D. (1998). *Internet addiction: Does it really exist?*. Retrieved from http://www.academia.edu/780572/Griffiths_M.D._1998

Hayeon, Song. (2014). Does facebook make you lonely?. *Computers in Human Behavior*, 10(14), 446–452.

Howell, D. C. (2007). *Statistical methods for psychology* (6th ed.). Belmont, CA: Thomson Brooks-Cole/Wadsworth.

Reichheld, F., & Schefter, P. (2000). *E-Loyalty: Your Secret Weapon on the Web*. Retrieved from http://www.pearsoned.ca/highered/divisions/text/cyr/readings/Reichheld_SchefterT2P1R1.pdf

Skues, J. L. (2012). The effects of personality traits, self-esteem, loneliness, and narcissism on Facebook use among university students. *Computers in Human Behavior*, 10(28), 2414-2419.

Orzack, M. H. (2003). *Computer Addiction Services*. Retrieved from <http://www.computeraddiction.com>

Winner, J. B., Brown, R. D., & Michels, M. K. (1991). *Statistic principles in experimental design* (3rd ed.) USA: McGraw-Hill.

Zott et al. (2000). *Online consumer behavior theory and research in social media advertising and e-tail*. Retrieved from https://books.google.co.th/books?id=A5etA_tm0iUC&pg=PA24&lpg=PA241&dq=stickiness+Zott+2000&source=bl&ots=sFCWC8yQPD&sig=veHOcC61nOJxbeIkOvSSrmryZhs&hl=th&sa=X&ei=M58sVZnmD8efugSz24CwDA&ved=0CCYQ6AEwAg#v=onepage&q=stickiness%20Zott%202000&f=false.

ภาคผนวก

แบบวัดการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก

คำชี้แจงในการตอบแบบวัด

1. แบบวัดนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น
2. คำตอบของนักเรียนจะเป็นประโยชน์และมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษาและการวิจัย
3. คำตอบที่นักเรียนตอบไม่มีถูกหรือผิด ผู้วิจัยจึงขอความกรุณาให้นักเรียนตอบแบบวัดตามความเป็นจริง และตรงกับความคิด ความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด
4. ข้อมูลที่ได้จากแบบวัดการติดการใช้งานเฟชบุ๊กจะถูกเก็บเป็นความลับ ไม่มีการเผยแพร่เป็นรายบุคคล จะรายงานเป็นภาพรวม และไม่มีผลเสียต่อตัวนักเรียนหรือบุคคลใด ๆ
5. แบบวัดแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่
 ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบวัด
 ตอนที่ 2 แบบวัดการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก
 คำถามมีทั้งหมด 19 ข้อ โปรดตอบคำถามให้ครบถ้วนข้อ เพราะถ้าตอบไม่ครบถ้วนข้อจะไม่สามารถนำไปใช้ในการประมวลผลการวิจัยได้
 ผู้วิจัยขอขอบคุณนักเรียนที่ได้ให้ความร่วมมือ ในการตอบแบบวัดการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก และให้ความช่วยเหลือในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

นางสาวกุลวดี ตนะทิพย์
 นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิชาการปรึกษา
 ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

แบบวัดการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรแกรมออกข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด

1. ชื่อ..... นามสกุล..... เบอร์โทรศัพท์.....

2. เพศ ชาย หญิง

3. อายุ ปี

4. ความถี่ในการใช้งานเฟชบุ๊ก น้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อวัน
 1 ชั่วโมงต่อวัน
 1-2 ชั่วโมงต่อวัน
 2-3 ชั่วโมงต่อวัน
 多 กว่า 3 ชั่วโมงต่อวัน

ตอนที่ 2 แบบวัดการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแต่ละข้อ และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่งเพียงช่องเดียว โดยให้นักเรียนพิจารณาซ่องใดที่ตรงกับตัวนักเรียนมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ไม่ เห็น ด้วย	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1.	ฉันคิดว่าเฟชบุ๊กเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน					
2.	ฉันจะเลือกใช้เฟชบุ๊กมากกว่าทำอย่างอื่น ในช่วงเวลาว่าง					
3.	ฉันใช้เฟชบุ๊กทุกครั้งที่มีเวลาว่าง					
4.	ฉันคิดว่าเฟชบุ๊กมีผลดีกับฉันมากกว่าผลเสีย					
5.	ฉันคิดว่าการเล่นเฟชบุ๊กเป็นเวลานาน เป็นสิ่งดี					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ไม่ เห็น ด้วย	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
6.	ฉันรู้สึกว่าเฟซบุ๊กทำให้ฉันเป็นคนทันสมัย					
7.	ฉันคิดว่าเฟซบุ๊กจะทำให้ฉันรู้สึกผ่อนคลาย					
8.	ฉันเชื่อว่าเพื่อนในเฟซบุ๊กมีความจริงใจ กับฉันมาก					
9.	ฉันเชื่อว่าการโพสต์ข้อความในเฟซบุ๊ก จะทำให้ฉันรู้สึกสนับสนุน					
10.	ฉันคิดว่าเฟซบุ๊กจะทำให้ฉันรู้สึกสนุก					
11.	ฉันสามารถโพสต์อะไรก็ได้ในเฟซบุ๊ก					
12.	ฉันสามารถแสดงออกถึงความเป็นตัวตน ของฉันผ่านทางเฟซบุ๊ก					
13.	ฉันคิดว่าเฟซบุ๊กทำให้ฉันเกิดความมั่นใจ ในการกล้าแสดงออก					
14.	เฟซบุ๊กทำให้ฉันไม่ตกข่าวสารต่างๆ					
15.	เรื่องราวต่างๆ ในเฟซบุ๊กทำให้ฉันรู้สึก ตื่นเต้น					
16.	ฉันเชื่อดือข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในเฟซบุ๊กได้					
17.	ฉันมีความชื่นชอบที่จะแสดงข้อมูลที่ หลากหลายให้ผู้อื่นได้รู้ผ่านเฟซบุ๊ก					
18.	ฉันคิดว่าข่าวสารที่ได้รับในเฟซบุ๊ก รวดเร็ว ทันสมัย					
19.	ฉันคิดว่าเฟซบุ๊กเป็นแหล่งความรู้ที่ดี					

**รายละเอียดโปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญา尼ยม
เพื่อลดการติดการใช้งานเฟซบุ๊กของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ครั้งที่ 1**

เรื่อง โปรไฟล์ของฉัน (My profile)

ระยะเวลา 50-90 นาที

แนวคิดที่สำคัญ (Key concepts)

การปฐมนิเทศเป็นการพบกันครั้งแรกของผู้วิจัยและผู้รับการปรึกษาเพื่อให้ผู้รับการปรึกษาได้ทราบถึงวัตถุประสงค์ ข้อตกลง กฎกติกา และเงื่อนไขต่างๆ ในการปรึกษา วัน เวลา สถานที่ อธิบายกระบวนการให้การปรึกษา เน้นถึงการพูดคุยกันในการปรึกษานี้ว่าเป็นความลับ เพื่อให้เกิดความสนับสนุนใจที่จะพูดถึงเรื่องราวของตนเอง ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้ให้การปรึกษาจะต้องสร้างสัมพันธภาพ กับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่เป็นผู้รับการปรึกษา ให้เกิดความไว้วางใจ โดยผู้วิจัยจะสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง อบอุ่น มีความจริงใจ แก่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สัมพันธภาพที่เกิดขึ้นผู้วิจัยจะต้องรักษาไว้ตลอดการปรึกษา (วัชรี ทรัพย์นี, 2550, หน้า 6)

เทคนิคการตั้งคำถามแบบให้คิด (Socratic questioning) เป็นการตั้งคำถามให้ผู้รับการปรึกษาได้พูดถึง หรืออธิบายเพื่อยืนยันความคิดของตนมีความจริงเป็นอย่างไร หรือเพื่อโต้แย้งความคิดผิดๆ เหล่านั้นของผู้รับการปรึกษา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีและความทุ่นเครียระหว่างผู้นำกลุ่มกับสมาชิกกลุ่มและทำข้อตกลงร่วมกันระหว่างสมาชิกกลุ่ม
2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มทราบวัตถุประสงค์ของการให้การปรึกษา บทบาท หน้าที่ของ การเข้ากลุ่ม และข้อตกลง ระยะเวลา สถานที่ในการเข้ากลุ่ม
3. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มทราบถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมการให้กำปรึกษา อุปกรณ์

1. ดินสอ
2. ยางลบ
3. สีไม้
4. ใบกิจกรรมที่ 1 โปรไฟล์ของฉัน
5. ใบกิจกรรม ช่วงเวลา 1 วันของฉันกับการใช้เฟซบุ๊ก
6. สมุดบันทึก

วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยกล่าวทักษะภาษาอังกฤษลุ่มและแนะนำตัวตนเอง
2. ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์การปรึกษา บทบาทหน้าที่ของการเข้ากลุ่ม วัน ระยะเวลา

สถานที่ในการเข้ากลุ่ม ข้อปฏิบัติของการเข้ากลุ่ม เสนอข้อตกลง และพันธสัญญาร่วมกัน การรักษาความลับและขออนุญาตบันทึกภาพและเสียง

3. ผู้วิจัยสร้างความคุ้นเคยด้วยการให้สมาชิกทำกิจกรรม “โปรไฟล์ของฉัน”

ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยชี้แจงข้อปฏิบัติและข้อตกลงร่วมกันกับสมาชิกในการเข้ากลุ่ม ซึ่งการเข้ากลุ่มครั้งนี้จะเข้ากลุ่มทั้งหมด 12 ครั้ง และซักถาม

2. ผู้วิจัยแจกใบกิจกรรมที่ 1 โปรไฟล์ของฉันให้สมาชิกแนะนำตัวตนเองเพื่อทำความรู้จักกัน และสร้างความคุ้นเคยโดยกิจกรรม “โปรไฟล์ของฉัน” จะให้สมาชิกหารูปหน้าโปรไฟล์เฟซบุ๊กของตนเอง พร้อมตอกแต่งให้สวยงามผู้วิจัยให้เวลา 10 นาที เมื่อสมาชิกหารูปโปรไฟล์ของฉันเรียบร้อยแล้วให้สมาชิกคืนกระดาษที่ว่าครูปให้ผู้วิจัย จากนั้นผู้วิจัยจะแจกกระดาษที่ว่าครูปแล้ว และที่มีข้อมูลของสมาชิกให้กับสมาชิกอีกครั้ง โดยที่รูปวิดีโอนี้จะต้องไม่อุ้ยกับเจ้าของรูป

3. สมาชิกได้รับรูปวิดีโอด้วย ให้อาสาสมัครเริ่มแนะนำตัวของตัวเอง ชื่อเล่นและระดับชั้นของเพื่อนสมาชิก จากรูปวิดีโอด้วยที่ตนเองได้รับมา เมื่อพูดแนะนำเรียบร้อยแล้วสมาชิกคนที่ถูกเอ่ยชื่อจะรับรูปของตนเองจากเพื่อนและแนะนำตัวเองอีกครั้ง แล้วจึงเริ่มเล่าเกี่ยวกับรูปที่ตนเองวาด เมื่อเล่าเรื่องเสร็จแล้วจึงเปิดโอกาสให้เพื่อนสมาชิกซักถามเพื่อทำความรู้จักกันให้มากขึ้น จากนั้นจึงให้สมาชิกคนต่อไปแนะนำตัวตนเองโดยคนที่เล่าเรื่องตนเองเสร็จแล้วจะเป็นคนแนะนำเพื่อนคนต่อไปและทำเช่นนี้จนครบทุกคน

4. เมื่อสมาชิกแนะนำตัวครบทุกคนแล้ว ผู้วิจัยใช้เทคนิคการตั้งคำถามแบบให้คิด (Socratic questioning) เพื่อทดสอบความมีเหตุมีผลของสมาชิก จากนั้นผู้วิจัยสรุปโดยให้สมาชิกพูดชื่อเพื่อนให้ครบทุกคนอีกครั้ง

ขั้นสรุป

1. ผู้วิจัยและสมาชิกร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้จากการเข้ากลุ่มการปรึกษาในครั้งนี้จากการพูดชื่อเพื่อนให้ถูกต้องครบถ้วน
2. เปิดโอกาสให้สมาชิกได้ซักถามและนัดหมายการพบกันในครั้งต่อไป

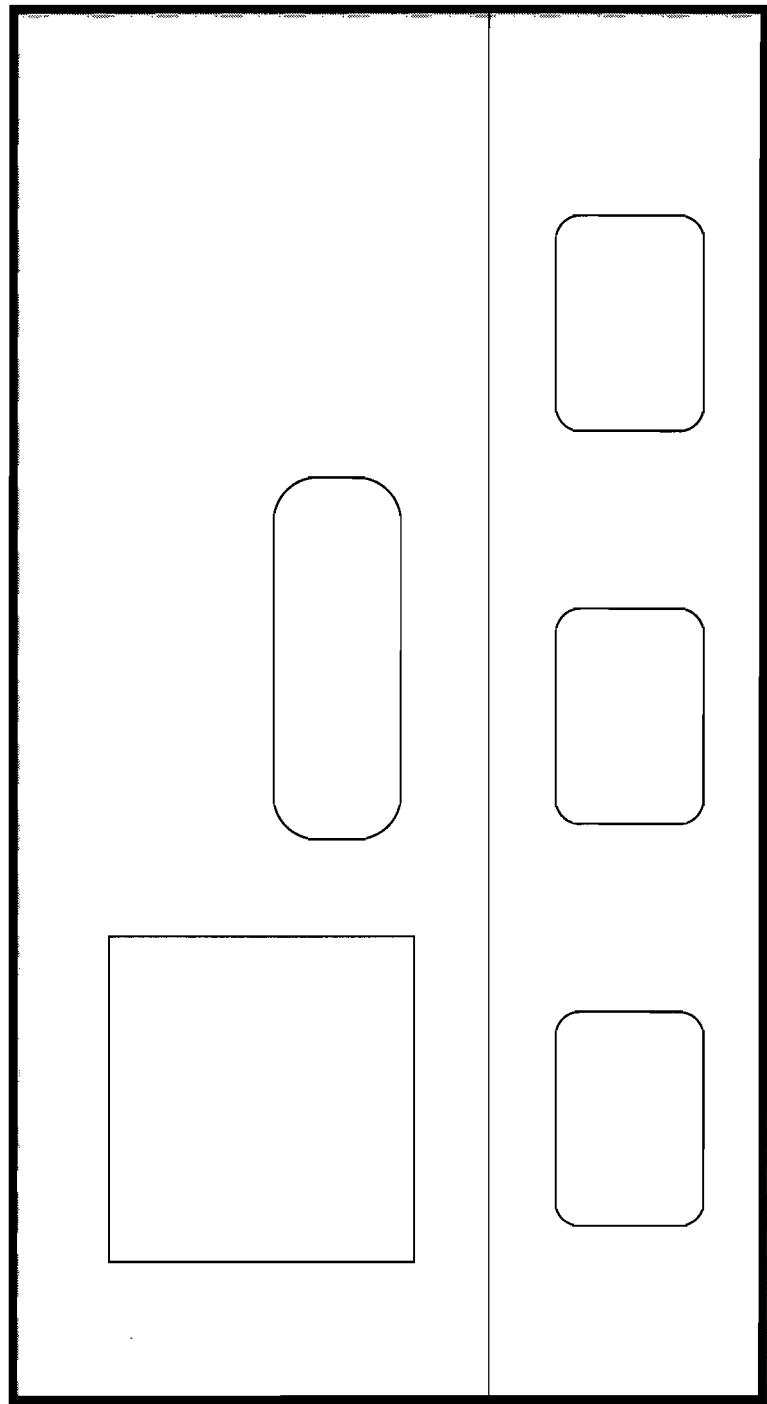
3. ผู้วิจัยแยกใบกิจกรรมช่วงเวลา 1 วันของฉันกับการใช้เฟซบุ๊กให้ทำเป็นการบ้าน
พร้อมชีวิตร่องน้ำ โดยผู้วิจัยชี้แจงว่า ใบกิจกรรมนี้จะมีช่วงเวลาแบ่งตามชั่วโมง
ใน 1 วัน จำนวน 24 ช่อง และเมื่อใดที่สามารถได้ใช้งานเฟซบุ๊กให้สามารถติดต่อร่องในช่อง
ของเวลาหนึ่ง

4. ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณสมาชิกที่ให้ความร่วมมือและยุติการปรึกษาครั้งที่ 1

การประเมินผล

1. สังเกตจาก ความตั้งใจ ความกระตือรือร้น การรับฟังข้อปฏิบัติในการทำกิจกรรม
และการมีส่วนร่วมในกิจกรรม
2. การซักถามข้อสงสัย การตอบคำถาม และการแสดงความคิดเห็น

ใบกิจกรรมที่ 1
แบบรีฟลีชั่น (My profile)

**รายละเอียดโปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่มทฤษฎีบัญญานิยม
เพื่อลดการติดการใช้งานเฟซบุ๊กของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ครั้งที่ 2**

เรื่อง เห็นอะไรในໂປຣໄຟລ໌ຂອງຜັນກັນບ້າງ

ระยะเวลา 50-90 นาที

แนวคิดที่สำคัญ (Key concepts)

สัมพันธภาพระหว่างผู้ให้การปรึกษาและผู้รับการปรึกษาเป็นสิ่งสำคัญต่อกระบวนการปรึกษา สัมพันธภาพที่ดีจะเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้รับการปรึกษาสำรวจความคิด ความรู้สึก ทัศนคติ ค่านิยม พฤติกรรมต่างๆ ของตน ซึ่งผลจากการสำรวจตนเองนี้จะนำไปสู่การพัฒนาและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การรักษาสัมพันธภาพจึงเป็นสิ่งจำเป็น (วชิร ทรัพย์มี, 2550, หน้า 32)

เทคนิคการตั้งคำถามแบบให้คิด (Socratic questioning) เป็นการตั้งคำถามให้ผู้รับการปรึกษาได้พูดถึง หรืออธิบายเพื่อยืนยันความคิดของตน มีความจริงเป็นอย่างไร หรือเพื่อไต่夷่ความคิด ผิด ๆ เหล่านั้นของผู้รับการปรึกษา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อรักษาสัมพันธภาพที่ดีและสร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้นำกลุ่มกับสมาชิกกลุ่ม และระหว่างสมาชิกกลุ่ม

2. เพื่อให้สมาชิกได้แสดงความมีเหตุผลของความคิดตนเอง

อุปกรณ์

1. ดินสอคนละ
2. ยางลบ
3. ใบกิจกรรมที่ 2 เห็นอะไรในໂປຣໄຟລ໌ຂອງຜັນກັນບ້າງนะ
4. ใบกิจกรรมช่วงเวลา 1 วันของຜັນກັນการใช้เฟซบุ๊ก
5. สติ๊กเกอร์ดาว

วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยกล่าวทักษะภาษาไทยสมาชิกกลุ่มและแนะนำตนเอง
2. ผู้วิจัยบททวนหัวข้อของการสนทนาระบบทามข้อความเข้ากกลุ่มครั้งที่แล้วและเขื่อน โียงเข้าสู่

ใบกิจกรรมที่ 2

ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยให้สماชิกทบทวนกิจกรรมครั้งที่แล้ว และนำใบกิจกรรมที่ 2 แจกสมาชิกพร้อมด้วยอธิบายใบกิจกรรมที่ 2
2. ผู้วิจัยอธิบายใบกิจกรรมที่ 2 ให้ในไฟล์ของผู้เข้าร่วม โดยให้สماชิกแต่ละคนเขียนสิ่งที่เห็นจากไฟล์ของเพื่อนสมาชิกในกลุ่มแต่ละคน จนครบทุกคน จากนั้นนำใบกิจกรรมคืนให้กับเจ้าของ
3. ผู้วิจัยให้สماชิกแต่ละคนอ่านสิ่งที่เพื่อนมองในตนผ่านไฟล์แล้วนำมารวบรายร่วมกัน
4. เมื่อสماชิกกลุ่มอภิปรายเสร็จสิ้น ผู้วิจัยใช้เทคนิคการตั้งคำถามแบบให้คิด (Socratic questioning) เพื่อทดสอบความมีเหตุมีผลของสماชิก ในเรื่องของการประเมินเพื่อนสมาชิกจากไฟล์ที่เพื่อนนำเสนอและสิ่งที่เพื่อสมาชิกอยากรู้เห็น ว่าตรงกับความเป็นจริงหรือไม่ จากนั้นผู้วิจัยสรุปเรื่องการนำเสนอตอนผ่านไฟล์เฟชบุ๊กอีกครั้ง

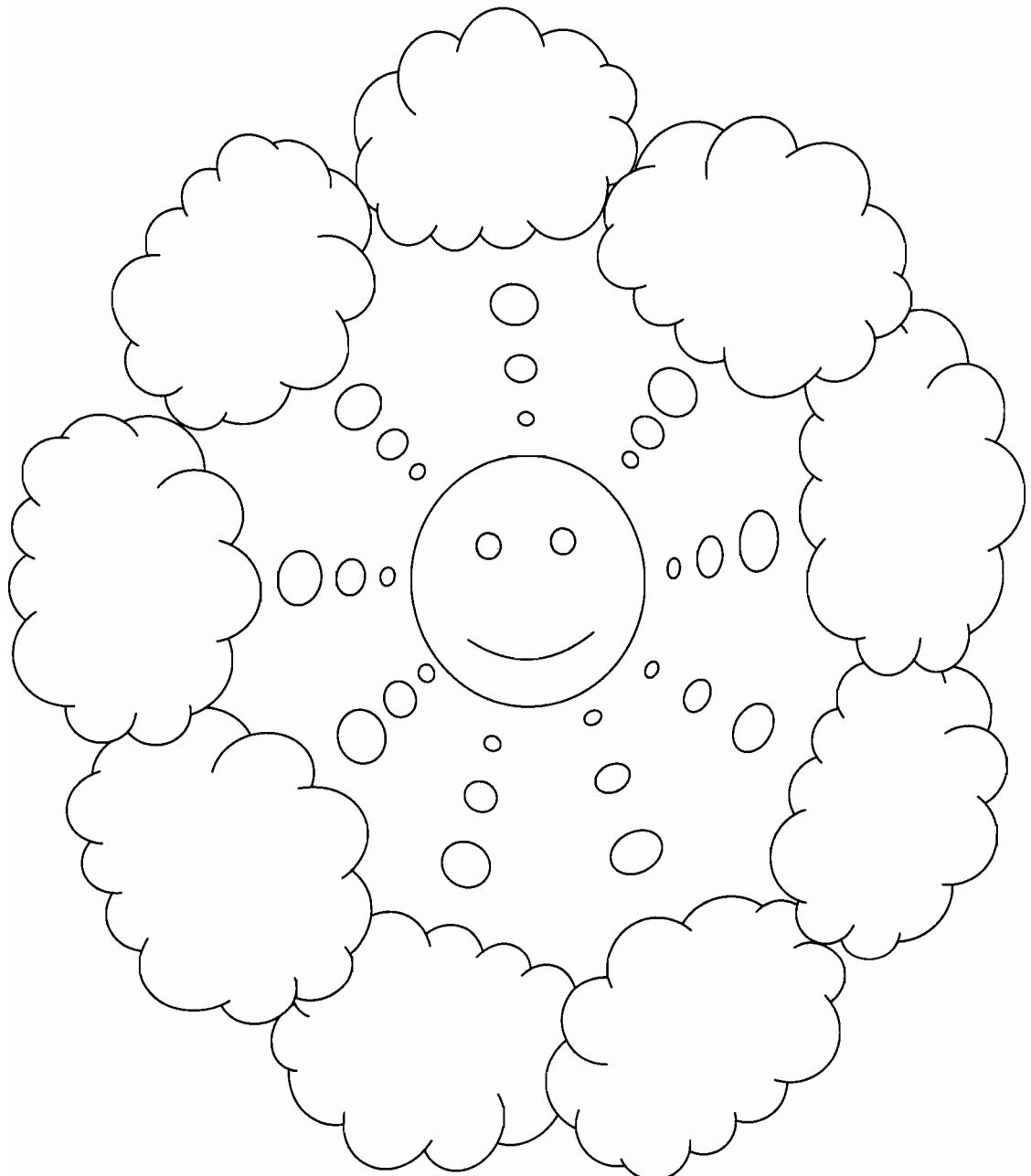
ขั้นสรุป

1. ผู้วิจัยและสماชิกร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้จากการเข้ากับการปรึกษาในครั้งนี้จากการมองตนผ่านไฟล์เฟชบุ๊ก
2. ผู้วิจัยแจกใบกิจกรรมช่วงเวลา 1 วันของผู้เข้ากับการใช้เฟชบุ๊กให้ทำเป็นการบ้านพร้อมชี้แจงการใช้ใบกิจกรรม โดยผู้วิจัยชี้แจงว่า ใบกิจกรรมนี้จะมีช่วงเวลาแบ่งตามชั่วโมงใน 1 วัน จำนวน 24 ช่อง และเมื่อใดที่สماชิกได้ใช้งานเฟชบุ๊กให้สماชิกติดสติ๊กเกอร์ลงในช่องของเวลาหนึ่ง
3. เปิดโอกาสให้สماชิกได้ซักถามและนัดหมายการพบกันในครั้งต่อไป
4. ผู้วิจัยกล่าวขอขอบคุณสماชิกที่ให้ความร่วมมือและยุติการปรึกษากลุ่มครั้งที่ 2

การประเมินผล

1. สังเกตจาก ความตั้งใจ ความกระตือรือร้น การรับฟังข้อปฏิบัติในการทำกิจกรรม และการมีส่วนร่วมในกิจกรรม
2. การซักถามข้อสงสัย การตอบคำถาม และการแสดงความคิดเห็น
3. ในกิจกรรมช่วงเวลา 1 วันของผู้เข้ากับการใช้เฟชบุ๊ก

ใบกิจกรรมที่ 2
เห็นอะไรในป่าไฟล์ของฉันกันบ้างนะ

**รายละเอียดโปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม
เพื่อลดการติดการใช้งานเฟชบุ๊กของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ครั้งที่ 3**

เรื่อง 24 ชั่วโมงกับเฟชบุ๊ก

ระยะเวลา 50-90 นาที

แนวคิดที่สำคัญ (Key concepts)

สร้างให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหา และการแก้ปัญหา ซึ่งผู้ให้การปรึกษานั้นจะต้องทำให้ผู้รับการปรึกษาเข้าใจว่า เป็นความจำเป็นอย่างมากที่จะต้องแยกแยะประเด็นของปัญหาได้เนื่องจากปัญหานางอย่างเกิดขึ้นแล้วสามารถแก้ได้ ทำให้ผู้รับการปรึกษายอมรับได้ว่าปัญหาที่แท้จริงนั้นอยู่ที่ไหน นอกจากนี้ผู้ให้การปรึกษาจะต้องชี้แนะให้ผู้รับการปรึกษาเข้าใจวิธีการแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องคิดและประเมินการแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด (สม โภชน์ เอี่ยมสุกามิตร, 2553, หน้า 323)

การสำรวจปัญหา ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ทักษะการปรึกษานึ่งตัว ได้แก่ การตั้งใจฟัง การใช้คำถาม การทวนความ การตีความ และเทคนิคการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม คือ

1. เทคนิคการตั้งคำถามแบบให้คิด (Socratic questioning) เป็นการตั้งคำถามให้ผู้รับการปรึกษาได้พูดถึง หรืออธิบายเพื่อยืนยันความคิดของตนมีความจริงเป็นอย่างไร หรือเพื่อโต้แย้งความคิดผิด ๆ เหล่านั้นของผู้รับการปรึกษา
2. เทคนิคให้เข้าใจและมองเห็นปัญหา (Conceptualization) โดยการรับฟังและให้ผู้รับการปรึกษาได้มองเห็นว่าปัญหานั้นเกิดจากความคิดอัตโนมัตินั้นอย่างไร
3. เทคนิคการเสริมสร้างทักษะที่จำเป็น (Building skills) เนื่องจากบางปัญหาจำเป็นต้องมีการฝึกทักษะร่วมด้วย คือ การบริหารเวลา (Time management)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกได้สำรวจตนเอง รับรู้ เข้าใจตนเอง ได้แสดงความคิด ความรู้สึก เกี่ยวกับการใช้งานเฟชบุ๊ก

2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้เข้าใจเรื่องของการบริหารจัดการเวลาที่เหมาะสม

อุปกรณ์

1. ดินสอ
2. ยางลบ
3. สีไม้

4. ใบกิจกรรมที่ 3 “24 ชั่วโมงกับเฟชบุ๊ก”
5. ใบกิจกรรมช่วงเวลา 1 วันของผู้สอนกับการใช้เฟชบุ๊ก
6. สติกเกอร์ดาว

วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยกล่าวทักษะภาษาสามาชิก ด้วยทำทีที่เป็นมิตร อบอุ่นเป็นกันเอง สร้างความคุ้นเคยระหว่างสามาชิกในกลุ่ม

2. ผู้วิจัยให้สามาชิกทบทวนสาระสำคัญของการเข้ากลุ่มในครั้งที่แล้ว

ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยแจกใบกิจกรรมที่ 3 ให้สามาชิก จากนั้นอธิบายให้สามาชิกถึงรายละเอียดของใบกิจกรรมที่ 3 คือให้สามาชิกใช้คืนสอดและสีไม้เขียนและระบายลงในใบกิจกรรมที่ 3

“24 ชั่วโมงกับ เฟชบุ๊ก” ซึ่งใบกิจกรรมจะเป็นรูปวงกลมใหญ่เพื่อให้สามาชิกได้แบ่งเป็นช่วงเวลา ใน 1 วัน ว่าช่วงเวลาไหนทำอะไร และมีการใช้งานเฟชบุ๊กช่วงเวลาไหนบ้าง ให้เวลาในการทำใบกิจกรรมที่ 3 เป็นเวลา 10 นาที

2. ผู้วิจัยให้แต่ละคนนำเสนอใบกิจกรรมของตนเอง และกำหนดให้สามาชิกแสดงความคิดเห็นพร้อมทั้งให้สามาชิกอภิปรายร่วมกัน ถึงช่วงเวลาที่มีการใช้งานเฟชบุ๊ก โดยเน้นที่ความรู้สึกที่มีต่อการใช้งานเฟชบุ๊กที่ทำให้สามาชิกรู้สึกอยากใช้งานเฟชบุ๊กในช่วงเวลานั้น จากนั้นผู้วิจัยใช้เทคนิคการตั้งคำถามแบบให้คิด (Socratic Questioning) เพื่อทดสอบความมีเหตุมีผลของสามาชิกในเรื่องของการใช้งานเฟชบุ๊ก

3. ผู้วิจัยให้สามาชิกร่วมกันอภิปรายถึงช่วงเวลาและผลกระทบที่เกิดจากการใช้งานเฟชบุ๊กของตนเอง โดยผู้วิจัยใช้เทคนิคให้เข้าใจและมองเห็นปัญหา (Conceptualization) โดยการรับฟังและให้ผู้รับการปรึกษาได้มองเห็นว่าปัญหานั้นเกิดจากความคิดอัตโนมัติในช่วงเวลานั้น

4. ผู้วิจัยและสามาชิกร่วมกันคิดเรื่องของการจัดการเวลาที่เหมาะสมและหาแนวทางในการปฏิบัติร่วมกัน โดยผู้วิจัยใช้เทคนิคการบริหารเวลา (Time management) มาช่วยในการหาแนวทางที่จะแบ่งเวลาในการใช้งานเฟชบุ๊กของสามาชิก

ขั้นสรุป

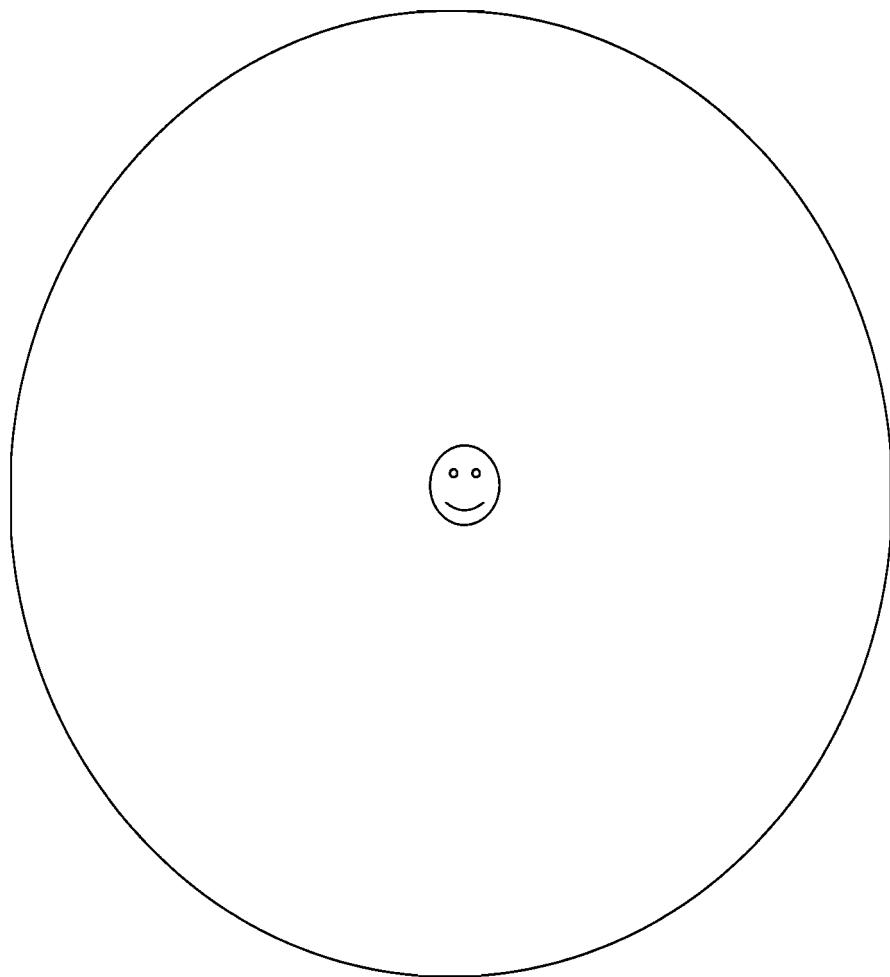
1. ผู้วิจัยและสามาชิกร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้จากการเข้ากลุ่มการปรึกษาในครั้งนี้จากใบกิจกรรมที่ 3 “24 ชั่วโมงกับเฟชบุ๊ก” และสรุปแนวทางในการปฏิบัติร่วมกันในการบริหารจัดการเวลาในการใช้งานเฟชบุ๊ก

2. ผู้วิจัยแจกใบกิจกรรมช่วงเวลา 1 วันของฉันกับการใช้เฟชบุ๊กให้ทำเป็นการบ้าน พร้อมชี้แจงการใช้ใบกิจกรรม โดยผู้วิจัยชี้แจงว่า ใบกิจกรรมนี้จะมีช่วงเวลาแบ่งตามชั่วโมงใน 1 วันจำนวน 24 ช่อง และเมื่อใดที่สามารถใช้งานเฟชบุ๊กให้สามารถติดสติกเกอร์ลงในช่องของเวลานั้น
3. เปิดโอกาสให้สามารถและนัดหมายการพบกันในครั้งต่อไป
4. ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณสมาชิกที่ให้ความร่วมมือและยุติการปรึกษากลุ่มครั้งที่ 3

การประเมินผล

1. สังเกตจาก ความตั้งใจ ความกระตือรือร้น การรับฟังข้อปฏิบัติในการทำกิจกรรม และการมีส่วนร่วมในกิจกรรม
2. การซักถามข้อสงสัย การตอบคำถาม และการแสดงความคิดเห็น
3. ใบกิจกรรมที่ 3 “24 ชั่วโมงกับเฟชบุ๊ก”
4. ข้อสรุปของแนวทางการบริหารจัดการเวลาในการใช้งานเฟชบุ๊กของสมาชิก
5. ใบกิจกรรมช่วงเวลา 1 วันของฉันกับการใช้เฟชบุ๊ก

ใบกิจกรรมที่ 3
24 ชั่วโมงกับเพชบุ๊ก

ชื่อ..... ชั้น....

**รายละเอียดโปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม
เพื่อลดการติดการใช้งานเฟชบุ๊กของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ครั้งที่ 4**

เรื่อง ภาพปริศนาบอกความคิด

ระยะเวลา 50-90 นาที

แนวคิดที่สำคัญ (Key concepts)

ความคิดอัตโนมัติ (Automatic thought) เป็นความคิดที่เกิดขึ้นทันทีที่มีสิ่งเร้ามากระตุ้น และนำไปสู่การตอบสนองทางอารมณ์ มักจะบิดเบือนทางความคิด ลักษณะบิดเบือนนั้นอาจมีลักษณะต่อไปนี้ คือ การอ้างอิงตามใจชอบ การเลือกสรุปข้อมูล การแผลงยาวยความคิดเกินกว่าที่ควรจะเป็นการขยายความเกินเหตุ และการสรุปความมากเกินกว่าความเป็นจริง ซึ่งลักษณะของ การบิดเบือนจะเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ (สมโภชน์ เอี่ยมสุภायิต, 2553, หน้า 316) การสำรวจปัญหาผู้วัยจัยได้ประยุกต์ใช้ทักษะการปรึกษาเบื้องต้น ได้แก่ การตั้งใจฟัง การใช้คำถาม การทวนความการตีความ และเทคนิคการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม คือ

1. เทคนิคการตั้งคำถามแบบให้คิด (Socratic questioning) เป็นการตั้งคำถามให้ผู้รับการปรึกษาได้พูดถึง หรืออธิบายเพื่อยืนยันความคิดของตนมีความจริงเป็นอย่างไร หรือเพื่อได้แจ้งความคิดคิด ๆ เหล่านั้นของผู้รับการปรึกษา

2. เทคนิคให้เข้าใจและมองเห็นปัญหา (Conceptualization) โดยการรับฟังและให้ผู้รับการปรึกษาได้มองเห็นว่าปัญหานั้นเกิดจากความคิดอัตโนมัติอย่างไร

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้สามารถให้สำรวจตนเอง รับรู้ เข้าใจตนเอง ได้แสดงความคิด ความรู้สึก เกี่ยวกับการใช้งานเฟชบุ๊ก
2. เพื่อให้สามารถกลุ่ม ได้เข้าใจความคิดอัตโนมัติ

อุปกรณ์

1. กระดาษคนละ 1 แผ่น ดินสอคนละ 1 ด้าม
2. ใบกิจกรรมที่ 4 ภาพปริศนาบอกความคิด
3. ใบกิจกรรมช่วงเวลา 1 วันของฉันกับการใช้เฟชบุ๊ก
4. สติ๊กเกอร์ดาว

วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยกล่าวทักษะสมাচิก ด้วยทำทีที่ที่เป็นมิตร อบอุ่นเป็นกันเอง สร้างความคุ้นเคยระหว่างสมาชิกในกลุ่ม

2. ผู้วิจัยให้สมาชิกทบทวนสาระสำคัญของการเข้ากลุ่มในครั้งที่แล้ว

ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยให้สมาชิกครุยปูภาพของความคิดที่เตรียมมา แล้วให้สมาชิกแต่ละคนดู แล้วให้บรรยายรูปภาพปริศนานี้ ว่าภาพที่เห็นนั้นคือภาพอะไร และเพื่อนสมาชิกคนอื่น ๆ เห็นและคิดเหมือนหรือแตกต่างกัน ซึ่งรูปภาพปริศนาของความคิด เป็นรูปภาพที่สามารถตีความหมายได้หลากหลาย ตามประสบการณ์ของแต่ละบุคคล เพื่อเป็นสื่อที่จะให้สมาชิกได้เรียนรู้และทำความเข้าใจความคิดอัตโนมัติ โดยผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการตั้งคำถามแบบให้คิด เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้ยืนยันสิ่งที่เห็นจากภาพปริศนาว่ามีความเป็นจริงอย่างไร

2. ผู้วิจัยใช้เทคนิคให้เข้าใจและมองเห็นปัญหา โดยการรับฟังและให้สมาชิกได้มองเห็นว่าปัญหานั้นเกิดจากความคิดอัตโนมัติอย่างไร ซึ่งผู้วิจัยจะทำให้สมาชิกเข้าใจว่า เป็นความจำเป็นอย่างมากที่จะต้องแยกแยะประเด็นของปัญหาให้ได้ เนื่องจากปัญหานางอย่างเกิดขึ้นแล้วสามารถแก้ไขได้

ขั้นสรุป

1. ผู้วิจัยใช้เทคนิคการตั้งคำถามแบบให้คิด เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้ยืนยันสิ่งที่เห็นจากภาพปริศนาว่ามีความเป็นจริงอย่างไร

2. ผู้วิจัยใช้เทคนิคให้เข้าใจและมองเห็นปัญหา โดยการรับฟังและให้สมาชิกได้มองเห็นว่าปัญหานั้นเกิดจากความคิดอัตโนมัติที่บิดเบือนอย่างไร

3. ผู้วิจัยแจกใบกิจกรรมช่วงเวลา 1 วันของฉันกับการใช้เฟชบุ๊กให้ทำเป็นการบ้านพร้อมชี้แจงการใช้ในกิจกรรม โดยผู้วิจัยชี้แจงว่า ในกิจกรรมนี้จะมีช่วงเวลาแบ่งตามชั่วโมงใน 1 วันจำนวน 24 ช่อง และเมื่อใดที่สมาชิกได้ใช้งานเฟชบุ๊กให้สมาชิกติดติก蛾ร์ลงในช่องของเวลานั้น

4. เปิดโอกาสให้สมาชิกได้ซักถามและนัดหมายการพบกันในครั้งต่อไป

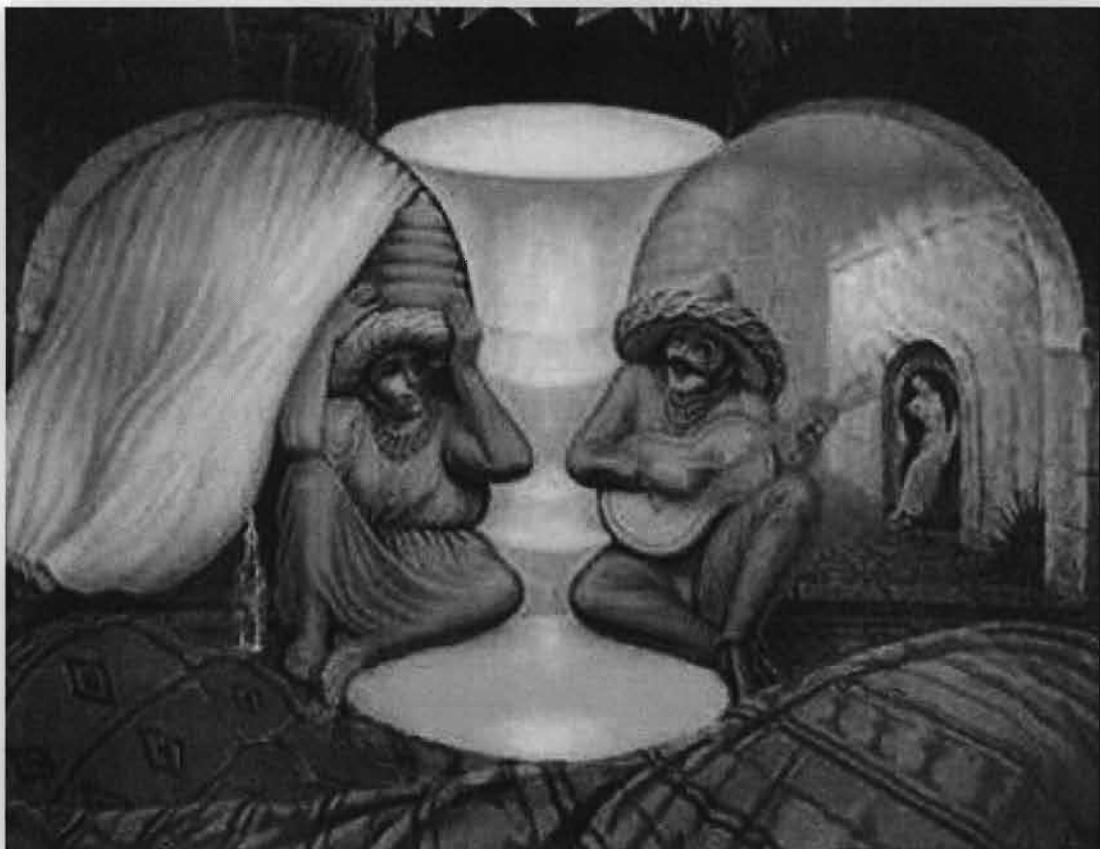
5. ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณสมาชิกที่ให้ความร่วมมือและยุติการปรึกษากลุ่มครั้งที่ 4

การประเมินผล

1. สังเกตจาก ความตั้งใจ ความกระตือรือร้น การรับฟังข้อปฏิบัติในการทำกิจกรรม และการมีส่วนร่วมในกิจกรรม การซักถามข้อสงสัย การตอบคำถาม และการแสดงความคิดเห็น

2. ใบกิจกรรมช่วงเวลา 1 วันของฉันกับการใช้เฟชบุ๊ก

ในกิจกรรมที่ 4
ภาพปรีศนานอกความคิด

ที่มาของภาพ http://debookbug.blogspot.com/2013_07_01_archive.html

**รายละเอียดโปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาаниยม
เพื่อลดการติดการใช้งานเฟชบุ๊กของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ครั้งที่ 5**

เรื่อง ทศนคติของลับกับเฟชบุ๊ก

ระยะเวลา 50-90 นาที

แนวคิดที่สำคัญ (Key concepts)

ทศนคติเป็นระบบการประเมินค่าต่อสิ่งต่าง ๆ ในสังคม ทั้งทางบวกและทางลบ ความรู้สึกทางอารมณ์ และแนวโน้มแห่งพฤติกรรมทั้งในทางที่ดีและทางที่ร้าย ทศนคตินี้ เป็นปฏิกริยาที่คนปฏิกริยาที่คนเรามีต่อสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดในสังคม ซึ่งจะเป็นไปในทิศทางใดก็ได้ โดยอาศัยการประเมินของแต่ละบุคคล ไม่ว่าจะมีการให้นิยามต่อทศนคติไว้อย่างไรก็ตาม ทศนคติ เป็นปฏิกริยาที่คนแต่ละคนที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ในสังคม ซึ่งหมายความว่าเป็นความเกี่ยวข้องของคนเรา ที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ไม่ว่าสิ่งนั้นจะเป็นอะไรก็ตาม เช่น สถานการณ์บุคคล สิ่งของ ทศนคติ เป็นผลของการประเมินค่าที่คนเรามีต่อวัตถุ ซึ่งการประเมินค่านี้ จะออกมาในทิศทางใดก็ได้ คือ สอดคล้องกับความโอนอิยงของบุคคลนั้น ๆ ที่มีอยู่เดิม หรือตรงกันข้ามกับแนวโน้มที่จะ ตอบสนองของแต่ละบุคคล ออกมาในรูปแบบของการเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ดี เบา บาก ลบ ทศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ในสังคมนี้จะเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยเปลี่ยนไป ตามสถานการณ์ การเรียนรู้จากประสบการณ์ของบุคคล ซึ่งไม่หยุดนิ่ง เมื่อสถานการณ์ต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไป แนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงทางทศนคติก็มีความเป็นไปได้ แต่มีทศนคติ บางอย่างที่มีความมั่นคง (Intensity) คือ ความแน่นอนของทศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในระดับสูง และมากที่จะเปลี่ยนแปลง (สารณ์ พานทอง และ สุรเสกษ พงษ์หาญอุทธ, 2545 หน้า 37)

การสำรวจทศนคติ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ทักษะการปรึกษาเบื้องต้น ได้แก่ การตั้งใจฟัง การใช้คำ丹 การทวนความ การตีความ และเทคนิคการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาаниยม คือ

1. ชี้ให้เห็นถึงความคิดด้านลบที่เกิดขึ้น (Identifying negative automatic thoughts) เป็นการที่ให้ผู้รับการปรึกษาได้สังเกตและจดบันทึกความคิดอัตโนมัติด้านลบที่เกิดขึ้นหลังจาก อธิบายให้ผู้รับการปรึกษาเข้าใจรูปแบบ คือ เหตุการณ์ที่เกิด → ความคิดอัตโนมัติด้านลบ → ผล ของอารมณ์หรือพฤติกรรม ซึ่งวิธีนี้จะช่วยให้เข้าใจปัญหาได้ชัดเจนขึ้น

2. การใช้แบบฟอร์มความคิดอัตโนมัติ ผู้รับการปรึกษาจะใช้แบบฟอร์มนี้เพื่อบันทึก เหตุการณ์ ความคิดอัตโนมัติ ผล และการตอบสนองที่ตนใช้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสำรวจความทัศนคติ ความคิดของสมาชิกเกี่ยวกับการใช้งานเฟชบุ๊ก
2. เพื่อให้สมาชิกสามารถค้นหาและสังเกตความคิดอัตโนมัติด้านลบ
3. เพื่อให้สมาชิกได้ร่วมแบ่งปันประสบการณ์ และมีมนุษย์ใหม่ ๆ เกี่ยวกับความคิด อัตโนมัติด้านลบระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม

อุปกรณ์

1. คินสอ
2. ยางลบ
3. กระดาษ
4. ในกิจกรรมที่ 5 ทัศนคติของฉันกับเฟชบุ๊ก
5. แบบบันทึกความคิดอัตโนมัติด้านลบ
6. ในกิจกรรมช่วงเวลา 1 วันของฉันกับการใช้เฟชบุ๊ก
7. สติ๊กเกอร์ดาว

วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

1. ผู้จัดยกล่าวทักษะสมาชิกด้วยใบหน้าที่ยิ้มเย้มและทำทีที่ยินดีที่ได้พบกันอีกครั้ง เพื่อให้เกิดบรรยากาศที่อบอุ่น เป็นกันเอง

2. ผู้จัดให้สมาชิกร่วมกันทบทวนสาระสำคัญของการเข้ากลุ่มครั้งที่แล้ว

ขั้นดำเนินการ

1. ผู้จัดให้สมาชิกแบ่งกลุ่มย่อยเป็น 2 กลุ่ม จากนั้นให้สมาชิกกันร่วมເเบี่ยນความคิด ความรู้สึกเกี่ยวกับการใช้งานเฟชบุ๊ก ในใบกิจกรรมที่ 5 “ทัศนคติของฉันกับเฟชบุ๊ก” โดยให้ระดม ความคิดช่วยกันเขียน ซึ่งมีหัวข้อดังนี้ เหตุผลที่ใช้งานเฟชบุ๊ก ข้อดีข้อเสียของการใช้งานเฟชบุ๊ก และประสบการณ์ที่คนรอบข้างเคยได้รับจากการใช้งานเฟชบุ๊ก

2. ผู้จัดให้สมาชิกในกลุ่มย่อยอภิปรายสิ่งที่เขียน และนำเสนอ นำมาอภิปรายร่วมกันอีก ครั้ง พร้อมให้สมาชิกร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้น

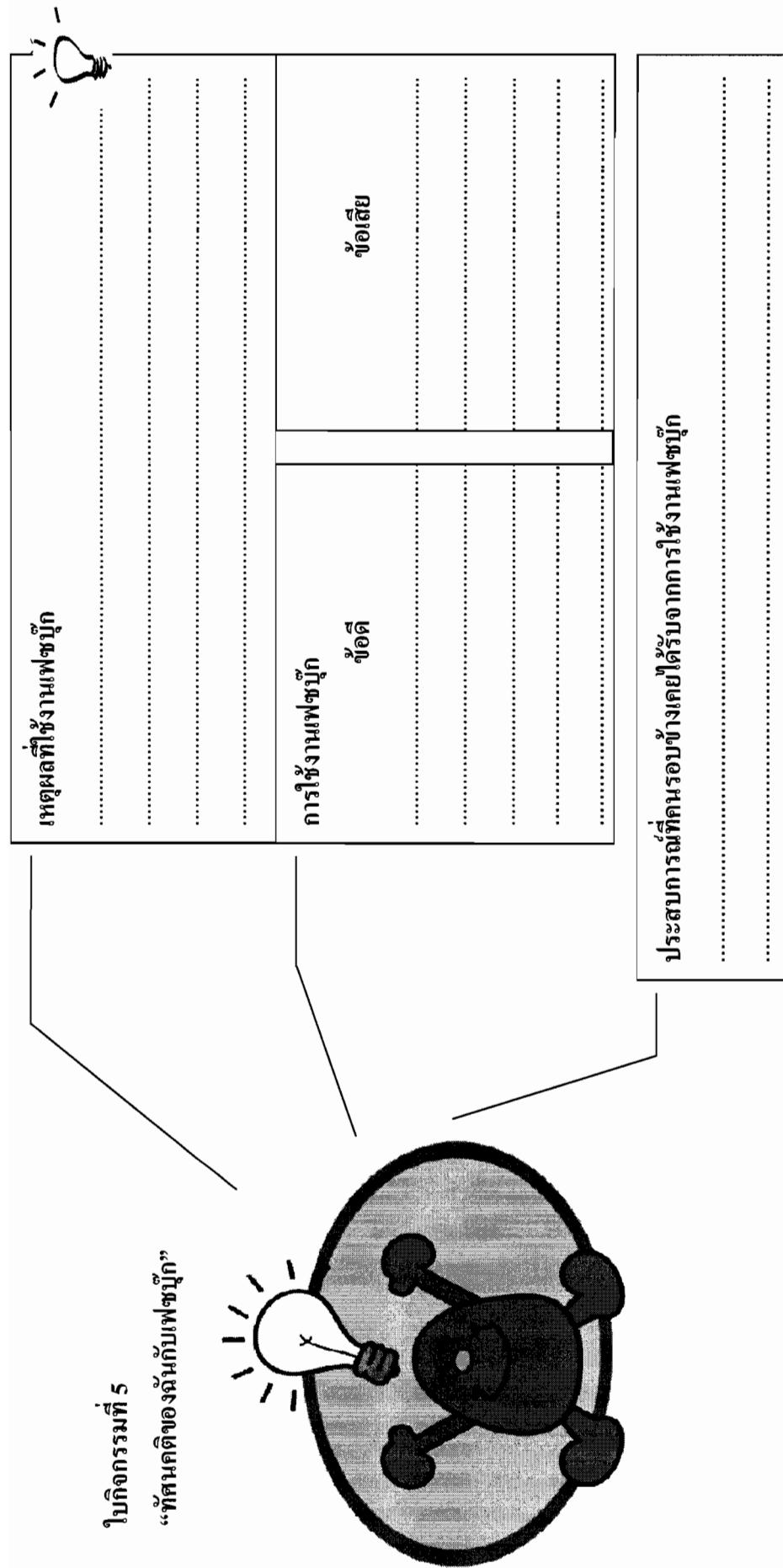
3. ผู้จัดแจกแบบบันทึกความคิดอัตโนมัติด้านลบ พร้อมอธิบายการใช้ประโยชน์ จากแบบบันทึก ซึ่งจะทำให้รู้เท่าทันความคิดอัตโนมัติด้านลบเมื่อเจอสถานการณ์ที่ไม่กระทุ่นให้ เกิดความรู้สึกอย่างใช้งานเฟชบุ๊ก โดยให้ทำเป็นการบ้าน

ขั้นสรุป

1. ผู้วิจัยให้スマชิกร่วมกันสรุป ในกิจกรรมที่ 5 “ทัศนคติของผู้คนกับเฟซบุ๊ก”
2. ผู้วิจัยให้การบ้านแก่สมาชิก โดยการให้สมาชิกบันทึกความคิดอัตโนมัติค้านลบพื้นที่เกิดแล้วส่งผลให้มีความรู้สึกอย่างใช้งานเฟซบุ๊ก
3. ผู้วิจัยแจกใบกิจกรรมช่วงเวลา 1 วันของผู้คนกับการใช้เฟซบุ๊กให้ทำเป็นการบ้านพร้อมชี้แจงการใช้ใบกิจกรรม โดยผู้วิจัยชี้แจงว่า ใบกิจกรรมนี้จะมีช่วงเวลาแบ่งตามช่วงโถงใน 1 วันจำนวน 24 ช่อง และเมื่อใดที่สมาชิกได้ใช้งานเฟซบุ๊กให้สมาชิกติดสติกเกอร์ลงในช่องของเวลาหนึ่ง
4. เปิดโอกาสให้สมาชิกได้ซักถามและนัดหมายการพบกันในครั้งต่อไป
5. ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณสมาชิกที่ให้ความร่วมมือและยุติการปรึกษากลุ่มครั้งที่ 5

การประเมินผล

1. สังเกตจาก ความตั้งใจ ความกระตือรือร้น การรับฟังข้อปฏิบัติในการทำกิจกรรม และการมีส่วนร่วมในกิจกรรม
2. การซักถามข้อสงสัย การตอบคำถาม และการแสดงความคิดเห็น
3. ในกิจกรรมที่ 5 “ทัศนคติของผู้คนกับเฟซบุ๊ก”
4. ในกิจกรรมช่วงเวลา 1 วันของผู้คนกับการใช้เฟซบุ๊ก

แบบบันทึกความคิดอัตโนมัติด้านลบ

ครั้งที่	เหตุการณ์ที่เกิด	ความคิดของฉันที่เกิด เกิดขึ้นในทันที	อารมณ์/ พฤติกรรม ของฉัน

ที่..... ชื่อ..... ชั้น.....

**รายละเอียดโปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญา尼ยม
เพื่อลดการติดการใช้งานเฟชบุ๊กของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ครั้งที่ 6**

เรื่อง หยุดความคิดพิจารณาตนเอง

ระยะเวลา 50-90 นาที

แนวคิดที่สำคัญ (Key concepts)

การหยุดความคิด (Thoughts stopping) เป็นเทคนิคของการเปลี่ยนโครงสร้างทางปัญญา การหยุดความคิดนั้นใช้มีอปัญหานั้นอยู่ระบบความคิดของบุคคลเป็นหลัก การที่คนเราคิดที่นำไปสู่ อารมณ์ที่ไม่เป็นสุข เกิดความต้องการที่มากเกินไป การเข้าใจถึงความคิดมีผลต่ออารมณ์และ ความรู้สึก ถ้าพบว่าความคิดของตนเองในขณะนั้นก่อให้เกิดการรบกวนที่มากเกิน เกิดผลกระทบ ความคิดดังกล่าวจึงควรทำให้หยุดลง (สม โภชน์ เอี่ยมสุภายิต, 2553, หน้า 317)

การสำรวจและรู้เท่าทันความคิดอัตโนมัติของตนเองเพื่อความคิดอัตโนมัตินั้นจะไม่ไปสู่ ความคิดที่บิดเบือน ผู้วัยรุ่น ผู้วัยรุ่น ได้ประยุกต์ใช้ทักษะการปรึกษาเบื้องต้น ได้แก่ การตั้งใจฟัง การใช้คำถาม การทวนความ การตีความ และเทคนิคการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญา尼ยม คือ 1) การใช้แบบฟอร์ม ความคิดอัตโนมัติ ผู้รับการปรึกษาจะใช้แบบฟอร์มนี้เพื่อบันทึกเหตุการณ์ ความคิดอัตโนมัติ ผล และการตอบสนองที่ตนใช้ 2) การหยุดความคิด (Thoughts stopping)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้สามารถกลุ่มสามารถค้นหาและสังเกตความคิดอัตโนมัติด้านลบ
2. เพื่อให้สามารถปรับเปลี่ยนความคิดอัตโนมัติด้านลบ ได้ด้วยตนเอง
3. เพื่อให้สามารถได้ร่วมแบ่งปันประสบการณ์ และมีมุมมองใหม่ ๆ เกี่ยวกับความคิด ที่บิดเบือนระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม
4. เพื่อตรวจสอบความคิดบิดเบือนของสมาชิกในกลุ่ม

อุปกรณ์

1. ดินสอ
2. ยางลบ
3. กระดาษ
4. แบบบันทึกความคิดอัตโนมัติด้านลบ
5. ใบกิจกรรมช่วงเวลา 1 วันของผู้นักการใช้เฟชบุ๊ก
6. สติ๊กเกอร์ดาว

วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยกล่าวทักษะภาษาอังกฤษด้วยใบหน้าที่ยิ้มเย้มและทำทีที่ยินดีที่ได้พบกันอีกครั้ง เพื่อให้เกิดบรรยากาศที่อบอุ่น เป็นกันเอง

2. ผู้วิจัยให้สมาชิกร่วมกันทบทวนสาระสำคัญของการเข้ากลุ่มครั้งที่แล้ว

ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยให้สมาชิกแต่ละคนนำแบบบันทึกความคิดอัตโนมัติด้านลบที่ให้ทำเป็นการบ้านครั้งที่แล้วมาอภิปรายร่วมกับสมาชิกในกลุ่ม

2. ผู้วิจัยให้สมาชิกเลือกความคิดอัตโนมัติด้านลบของตนเอง 1 ข้อ ที่สมาชิกเห็นว่า เป็นความคิดอัตโนมัติด้านลบที่รบกวนความคิดของตนเองมากที่สุด จากนั้นเขียนลงกระดาษ

3. ผู้วิจัยให้สมาชิกย้ำกระดาษที่เขียนเสร็จแล้วจากนั้นให้สมาชิกโอนกระดาษที่เขียนลงในกลางวงกลมที่นั่งอยู่

4. ผู้วิจัยให้สมาชิกส่งตัวแทนหยิบกระดาษที่โอนขึ้นมา 1 อัน และอ่านความคิดอัตโนมัติ ด้านลบในกระดาษแผ่นนั้น ถ้าข้อความนั้นเป็นของสมาชิกคนใด ให้สมาชิกคนนั้นพูดแสดง ความคิดของตนเองเกี่ยวกับความคิดอัตโนมัติ ด้านลบของตนเองว่า เมื่อเกิดความคิดอัตโนมัติ ด้านลบขึ้น แล้วส่งผลต่อตนเองอย่างไรบ้าง จากนั้นให้หยิบกระดาษที่โอนขึ้นมาอีก 1 อัน แล้วส่งเวียนกันไป ตามเข็มนาฬิกาจนครบสมาชิกทุกคน

ขั้นสรุป

1. ผู้วิจัยให้สมาชิกร่วมกันสรุปความคิดอัตโนมัติ ด้านลบว่า เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะส่งผลอย่างไร

2. ผู้วิจัยแจกใบกิจกรรมช่วงเวลา 1 วันของฉันกับการใช้เฟซบุ๊กให้ทำเป็นการบ้านพร้อม ชี้แจงการใช้ใบกิจกรรม โดยผู้วิจัยชี้แจงว่า ใบกิจกรรมนี้จะมีช่วงเวลาแบ่งตามชั่วโมงใน 1 วัน จำนวน 24 ช่อง และเมื่อได้ที่สมาชิกได้ใช้งานเฟซบุ๊กให้สมาชิกติดสติกเกอร์ลงในช่องของเวลาหนึ่ง

3. เปิดโอกาสให้สมาชิกได้ซักถามและนัดหมายการพบกันในครั้งต่อไป

4. ผู้วิจัยกล่าวลาของคุณสมาชิกที่ให้ความร่วมมือและยุติการปรึกษาครั้งที่ 6

การประเมินผล

1. สังเกตจาก ความตั้งใจ ความกระตือรือร้น การรับฟังข้อปฏิบัติในการทำกิจกรรม และการมีส่วนร่วมในกิจกรรม

2. การซักถามข้อสงสัย การตอบคำถาม และการแสดงความคิดเห็น

3. แบบบันทึกความคิดอัตโนมัติ ด้านลบ

4. ใบกิจกรรมช่วงเวลา 1 วันของฉันกับการใช้เฟซบุ๊ก

**รายละเอียดโปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญา尼ยม
เพื่อสอดการติดการใช้งานเฟชบุ๊กของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ครั้งที่ 7**

เรื่อง ความคิดของคนที่บิดเบือน

ระยะเวลา 50-90 นาที

แนวคิดที่สำคัญ (Key concepts)

ความคิดที่บิดเบือน เกิดจากความผิดพลาดของการคิด โดยที่บุคคลเกิดความคิดอัตโนมัติ แล้ว มีการค่วนสรุป/ การเดาใจ เป็นการสรุปทางลบโดยปราศจากข้อมูลที่เกี่ยวข้อง การสรุปเหตุการณ์เข้าหาตนเอง การสรุปแบบหมายรวม การคาดคะเนแบบหมองคุญ การให้เหตุผลโดยอิง อารมณ์ การขยายความจนเกินจริง และการคิดแบบสุดโต่ง (ดวงษี จังรักษ์, 2549, หน้า 235)

การสำรวจและวิเคราะห์เท่านั้นความคิดอัตโนมัติของตนเองเพื่อความคิดอัตโนมัตินั่นจะ ไม่ไปสู่ความคิดที่บิดเบือน ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ทักษะการปรึกษาเบื้องต้น ได้แก่ การตั้งใจฟัง การใช้คำ丹 การทวนความ การตีความ และเทคนิคการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญา尼ยม คือ การดึง ความคิดที่เป็นลบแล้วหันหน้าไปเรื่องอื่น (Distancing and distraction) เป็นการช่วยเหลือให้ผู้รับ การปรึกษาดึงตนเองออกจากความคิดที่เป็นลบนั้น แล้วให้สังเกตตนเอง โดยการนับจำนวนครั้ง ที่เกิดความคิดด้านลบ แล้วหาเหตุผลมาอธิบายและกำหนดสิ่งที่เป็นปัญหา จากนั้นหาสิ่งอื่นทำ หรือหันเหตนเองไปเรื่องอื่น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกสามารถปรับเปลี่ยนความคิดอัตโนมัติด้านลบได้ด้วยตนเอง
2. เพื่อให้สมาชิกได้ร่วมแบ่งปันประสบการณ์ และมีมุ่งมองใหม่ ๆ เกี่ยวกับความคิด อัตโนมัติด้านลบระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม
3. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มสามารถนำข้อมูลความคิดอัตโนมัติด้านลบมาตั้งเป้าหมาย และวิธีการปรับเปลี่ยนสำหรับตนเอง
4. เพื่อให้สามารถแก้ไขความคิดที่อัตโนมัติด้านลบได้อย่างเหมาะสม
5. เพื่อตรวจสอบความคิดบิดเบือนของสมาชิกในกลุ่ม

อุปกรณ์

1. ดินสอ
2. ปากกา
3. กระดาษ

4. ใบกิจกรรมที่ 6 มีอะไรน่าสนใจในหนึ่งวัน
5. แบบบันทึกมีอะไรที่ผันเปลี่ยนไป
6. ใบกิจกรรมช่วงเวลา 1 วันของฉันกับการใช้เฟซบุ๊ก
7. สติกเกอร์ดาว

วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยกล่าวทักษะสมาร์ทด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้มและท่าทีอ่อนดีที่ได้พบกันอีกครั้ง เพื่อให้เกิดบรรยากาศที่อบอุ่น เป็นกันเอง
2. ผู้วิจัยให้สมาชิกร่วมกันทบทวนสาระสำคัญของการเข้ากลุ่มครั้งที่แล้ว

ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยแจกใบกิจกรรมที่ 6 “มีอะไรน่าสนใจในหนึ่งวัน” ให้สมาชิคแต่ละคน ขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยใช้เทคนิคการดึงความคิดที่เป็นลบแล้วหันไปเรื่องอื่น (Distancing and distraction) โดยใช้ กิจกรรม มีอะไรน่าสนใจในหนึ่งวัน เพื่อให้สมาชิกได้ทบทวนกิจกรรมในหนึ่งวันที่สามารถทำได้ ในเวลาที่เคยใช้งานเฟซบุ๊ก
2. ผู้วิจัยให้สมาชิกเขียนกิจกรรมที่น่าสนใจ โดยให้เวลา 5 นาที จากนั้นให้สมาชิกกลุ่มนี้ นำเสนอ กิจกรรมที่น่าสนใจของตนเองให้เพื่อนสมาชิกได้ฟัง จนครบทุกคน
3. ผู้วิจัยและสมาชิกแสดงความคิดเห็นร่วมกันในเรื่องของกิจกรรมที่น่าสนใจ และเลือก กิจกรรมนั้นไปปฏิบัติแทนช่วงเวลาของการอ yak ใช้งานเฟซบุ๊ก
4. ผู้วิจัยแจกสมาร์ทบันทึกมีอะไรที่ผันเปลี่ยนไปให้สมาชิก พร้อมอธิบายวิธีการใช้ และให้ทำเป็นการบ้าน

ขั้นสรุป

1. ผู้วิจัยให้สมาชิกร่วมกันสรุป กิจกรรมที่น่าสนใจและประโยชน์ที่จะได้รับจากการ นั้น เมื่อได้นำไปปฏิบัติจะส่งผลอย่างไรบ้าง
2. ผู้วิจัยแจกใบกิจกรรมช่วงเวลา 1 วันของฉันกับการใช้เฟซบุ๊กให้ทำเป็นการบ้าน พร้อมชี้แจงการใช้ใบกิจกรรม โดยผู้วิจัยชี้แจงว่า ใบกิจกรรมนี้จะมีช่วงเวลาแบ่งตามชั่วโมงใน 1 วัน จำนวน 24 ช่อง และเมื่อใดที่สมาชิกได้ใช้งานเฟซบุ๊กให้สมาชิกติดสติกเกอร์ลงในช่อง ของเวลา นั้น
3. เปิดโอกาสให้สมาชิกได้ซักถามและนัดหมายการพบกันในครั้งต่อไป
4. ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณสมาชิกที่ให้ความร่วมมือและยุติการปรึกษากลุ่มครั้งที่ 6

การประเมินผล

1. สังเกตจาก ความตั้งใจ ความกระตือรือร้น การรับฟังข้อปฏิบัติในการทำกิจกรรม และการมีส่วนร่วมในกิจกรรม
2. การซักถามข้อสงสัย การตอบคำถาม และการแสดงความคิดเห็น
3. ใบกิจกรรมที่ 6 “เมืองไวน่าสนใจหนึ่งวัน”
4. ใบกิจกรรมช่วงเวลา 1 วันของฉันกับการใช้เฟชบุ๊ก

ใบกิจกรรมที่ 6
มีอะไรน่าสนใจในหนึ่งวัน

• • • • • • • • •

• • • • • • • • •

• • • • • • • • •

ชื่อ..... ชั้น.....

แบบบันทึกมีอะไรที่คันเปลี่ยนไป

ชื่อ	ขั้นมัธยมศึกษาปีที่			
	ปฏิกริยาเดิม		การเปลี่ยนแปลง	
สถานการณ์	ความคิด	ความรู้สึก	ความคิด	ความรู้สึก

**รายละเอียดโปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาаниยม
เพื่อลดการติดการใช้งานเฟซบุ๊กของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ครั้งที่ 8**

เรื่อง ปรับเปลี่ยนความคิด

ระยะเวลา 50-90 นาที

แนวคิดที่สำคัญ (Key concepts)

การปรับเปลี่ยนความคิดเป็นกระบวนการการทางปัญญา ความคิดคือตัวแปรทางปัญญา ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ดังนั้นถ้าสามารถปรับเปลี่ยนความคิดได้ พฤติกรรมของบุคคลย่อมเปลี่ยนแปลงตาม สิ่งที่แตกต่างกันคือ ต่างคนก็ต่างกำหนดตัวแปรทางปัญญา อีกทั้งต่างคนก็หาวิธีการดำเนินการเปลี่ยนแปลงตัวแปรทางปัญญาตามพื้นฐานความรู้เดิมที่ตนมีอยู่ ตัวแปรทางปัญญาอีกนัยหนึ่งคือพฤติกรรมทางปัญญานั้น ประกอบด้วย ความคิด ความเชื่อ ความรู้ ทัศนคติ ค่านิยม ความคาดหวัง อารมณ์และความรู้สึก สิ่งเหล่านี้ไม่สามารถที่จะรู้ได้จนกว่าจะมีการแสดงออก แต่พฤติกรรมที่แสดงออกอาจไม่ใช่สิ่งที่สะท้อนถึงตัวแปรทางปัญญาที่แท้จริง (สมโภชน์ อุ่ยมสุภายิตร, 2553, หน้า 311)

การสำรวจและรู้เท่าทันความคิดอัตโนมัติของตนเอง เพื่อความคิดอัตโนมัตินั้นจะไม่ไปสู่ความคิดที่บิดเบือน ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ทักษะการปรึกษาเบื้องต้น ได้แก่ การตั้งใจฟัง การใช้คำถาม การทวนความ การตีความ และเทคนิคการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาаниยม คือ

1. ปรับเปลี่ยนความคิดที่เป็นลบ (Modifying negative automatic thoughts) เมื่อผู้รับการปรึกษาได้เข้าใจความคิดที่ไม่ถูกต้องของตนเองแล้ว ต่อไปก็จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้วิธีทำนายความคิดเหล่านั้นด้วยการหัดตั้งคำถามให้คิดแบบเป็นเหตุเป็นผลและฝึกปฏิบัติทำด้วยตนเอง วิธีที่จะช่วยปรับความคิดด้านลบ

1.1 การตรวจสอบความจริง (Reality testing) เป็นวิธีที่นำไปในการปรับโครงสร้างความคิด โดยสอนให้รู้จักคำถามหาข้อมูลพิสูจน์สิ่งที่ตนมองคิด

1.2 ให้มองทางเลือกอื่น (Looking for alternatives) เมื่อเผชิญกับปัญหาใด ๆ คนเราจะกังวลของทางออกเพียงด้านเดียว จึงต้องช่วยมองทางทางเลือกอื่นที่เป็นไปได้ แล้วหัดให้ผู้รับการปรึกษาได้เริ่มต้นด้วยตนเอง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกได้ร่วมแบ่งปันประสบการณ์ และมีนุ่มนองใหม่ ๆ เกี่ยวกับความคิด อัตโนมัติด้านลบระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม
2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มสามารถนำข้อมูลความคิดอัตโนมัติด้านลบมาตั้งเป้าหมาย และวิธีการปรับเปลี่ยนสำหรับตนเอง
3. เพื่อให้สามารถแก้ไขความคิดอัตโนมัติด้านลบได้

อุปกรณ์

1. ดินสอ
2. ยางลบ
3. กระดาษ
4. แบบบันทึกมีazoleที่ผันเปลี่ยนไป
5. ใบกิจกรรมที่ 7 เข้ากลุ่มครั้งนี้ผันได้อะไร
6. ใบกิจกรรมช่วงเวลา 1 วันของผันกับการใช้เฟซบุ๊ก
7. สติ๊กเกอร์ดาว

วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

1. ผู้จัดกล่าวทักษะสมาชิกด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้มและทำทีที่ยินดีที่ได้พบกันอีกครั้ง เพื่อให้เกิดบรรยากาศที่อบอุ่น เป็นกันเอง

2. ผู้จัดให้สมาชิกร่วมกันทบทวนสาระสำคัญของการเข้ากลุ่มครั้งที่แล้ว

ขั้นดำเนินการ

1. ผู้จัดให้สมาชิกนำแบบบันทึกมีazoleที่ผันเปลี่ยนไปของตนเอง มานำเสนอทีละคน โดยสมาชิกในกลุ่มคนอื่นตั้งใจฟังและให้กำลังด้วยการปรบมือเมื่อเพื่อนสมาชิกนำเสนอจบ
2. ผู้จัดและสมาชิกสมาชิกร่วมกันวิเคราะห์สิ่งที่ได้จากแบบบันทึกมีazoleที่ผันเปลี่ยนไป โดยอภิปรายและร่วมแสดงความคิดเห็น ร่วมกันประเมินความคิดด้านลบที่มีผลต่อ การใช้งานเฟซบุ๊กที่ควรแก้การแก้ไข

3. ผู้จัดแจกใบกิจกรรมที่ 7 เข้ากลุ่มครั้งนี้ผันได้อะไร ให้สมาชิก และให้สมาชิก เที่ยงประมวลความคิดที่ได้จากการเข้ากลุ่ม

ขั้นสรุป

1. ผู้จัดให้สมาชิกร่วมกันสรุปใบกิจกรรมที่ 7 เข้ากลุ่มครั้งนี้ผันได้อะไร
2. ผู้จัดแจกใบกิจกรรมช่วงเวลา 1 วันของผันกับการใช้เฟซบุ๊กให้ทำเป็นการบ้าน

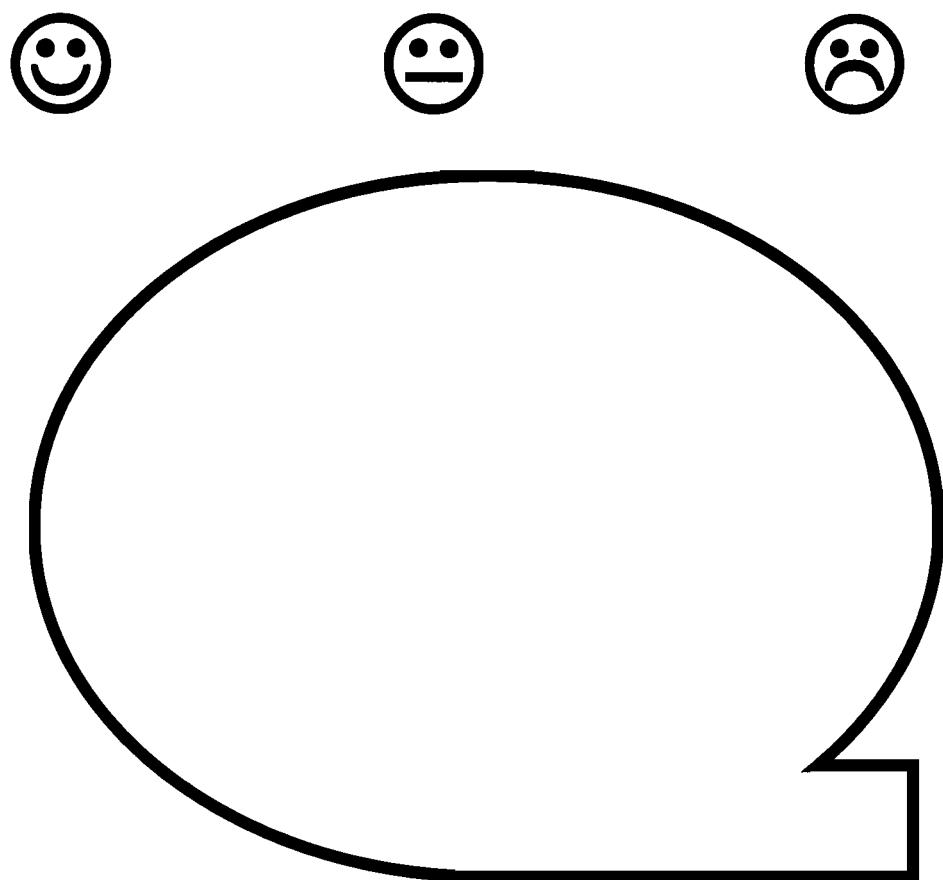
พร้อมซึ่งการใช้ใบกิจกรรม โดยผู้วิจัยซึ่งแจ้งว่า ใบกิจกรรมนี้จะมีช่วงเวลาแบ่งตามชั่วโมงใน 1 วัน จำนวน 24 ช่อง และเมื่อได้ที่สมาชิกได้ใช้งานเฟชบุ๊กให้สมาชิกติดสติกเกอร์ลงในช่องของเวลา นั้น

3. เปิดโอกาสให้สมาชิกได้ซักถามและนัดหมายการพบกันในครั้งต่อไป
4. ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณสมาชิกที่ให้ความร่วมมือและยุติการปรึกษากลุ่มครั้งที่ 8

การประเมินผล

1. สังเกตจาก ความตั้งใจ ความกระตือรือร้น การรับฟังข้อปฏิบัติในการทำกิจกรรม และการมีส่วนร่วมในกิจกรรม
2. การซักถามข้อสงสัย การตอบคำถาม และการแสดงความคิดเห็น
3. แบบบันทึกมีอะไรที่ฉันเปลี่ยนไป
4. ในกิจกรรมที่ 7 เข้ากลุ่มครั้งนี้ฉันได้อะไร
5. ในกิจกรรมช่วงเวลา 1 วันของฉันกับการใช้เฟชบุ๊ก

ใบกิจกรรมที่ 7
เข้ากลุ่มครั้งนี้ฉันได้อะไร

ชื่อ..... ชั้น.....

**รายละเอียดโปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม
เพื่อลดการติดการใช้งานเฟชบุ๊กของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ครั้งที่ 9**

เรื่อง ความคิดใหม่ๆ

ระยะเวลา 50-90 นาที

แนวคิดที่สำคัญ (Key Concepts)

การปรับเปลี่ยนความคิดเป็นกระบวนการทางปัญญา ความคิดคือตัวแปรทางปัญญา ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ดังนั้นถ้าสามารถปรับเปลี่ยนความคิดได้ พฤติกรรมของบุคคลย่อมเปลี่ยนแปลงตาม (สมโภชน์ เอี่ยมสุภायิต, 2553, หน้า 311) การสำรวจและรู้เท่าทันความคิดอัตโนมัติของตนเองเพื่อความคิดอัตโนมัตินั้นจะไม่ไปสู่ความคิดที่บิดเบือน ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ทักษะการปรึกษางานนี้ ได้แก่ การตั้งใจฟัง การใช้คำถาม การทวนความ การตีความ และเทคนิคการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม คือ

1. ท้าทายความคิดที่เกิดขึ้น (Challenging automatic thoughts) เป็นการช่วยให้ผู้รับการปรึกษาได้เปลี่ยนแปลงความคิด โดยการท้าทายว่าสิ่งที่คิดนั้นเป็นความจริงเพียงใด สามารถหาหลักฐานยืนยันได้หรือไม่

2. ปรับเปลี่ยนความคิดที่เป็นลบ (Modifying negative automatic thoughts) เมื่อผู้รับการปรึกษาได้เข้าใจความคิดที่ไม่ถูกต้องของตนเองแล้ว ต่อไปก็จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้วิธีทำนายความคิดเหล่านั้นด้วยการหัดตั้งคำถามให้คิดแบบเป็นเหตุเป็นผลและฝึกปฏิบัติทำด้วยตนเอง วิธีที่จะช่วยปรับความคิดด้านลบ

2.1 การตรวจสอบความจริง (Reality testing) เป็นวิธีที่นำไปในการปรับโครงสร้างความคิด โดยสอนให้รู้จักคำถามหาข้อมูลพิสูจน์สิ่งที่ตนเองคิด

2.2 ให้มองทางเลือกอื่น (Looking for alternatives) เมื่อเผชิญกับปัญหาใด ๆ คนเรามักจะมองหาทางออกเพียงด้านเดียว จึงต้องช่วยมองหาทางเลือกอื่นที่เป็นไปได้แล้วหัดให้ผู้รับการปรึกษาได้เรียนด้านด้วยตนเอง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้สามารถให้เข้าใจความหมายการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก และผลกระทบที่จะเกิดขึ้น
2. เพื่อให้สามารถกลุ่มได้ตรวจสอบความต้องการในการใช้งานเฟชบุ๊ก
3. เพื่อให้สามารถนำตั้งเป้าหมายและวิธีการปรับเปลี่ยน

อุปกรณ์

1. ดินสอ
2. ยางลบ
3. กระดาษ
4. ใบกิจกรรมที่ 7 เข้ากลุ่มครั้งนี้นั้นได้อย่างไร
5. ใบกิจกรรมช่วงเวลา 1 วันของผู้สอนกับการใช้เฟซบุ๊ก
6. สติ๊กเกอร์ดาว

วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยกล่าวทักษะสามารถด้วยใบหน้าที่ยิ้มเย้มและท่าทีที่ยินดีที่ได้พบกันอีกครั้ง เพื่อให้เกิดบรรยากาศที่อบอุ่น เป็นกันเอง

2. ผู้วิจัยให้สมาชิกร่วมกันทบทวนสาระสำคัญของการเข้ากลุ่มครั้งที่แล้ว

ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยให้สมาชิกร่วมกันให้ความหมายการติดการใช้งานเฟซบุ๊ก ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยใช้เทคนิคท้าทายความคิดที่เกิดขึ้น (Challenging automatic thoughts) เพื่อเป็นการช่วยเหลือให้สมาชิกได้เปลี่ยนแปลงความคิด โดยการท้าทายว่าสิ่งที่ตนคิดนั้นเป็นความจริงเพียงใด สามารถหาหลักฐานมาอ้างอิงได้หรือไม่

2. ผู้วิจัยให้สมาชิกแต่ละคนค้นหาสาเหตุที่สำคัญสำหรับตนเองที่ทำให้เกิดการติดการใช้งานเฟซบุ๊ก ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคปรับเปลี่ยนความคิดที่เป็นลบ (Modifying negative automatic thoughts) เพื่อให้สมาชิกได้เข้าใจความคิดที่ไม่ถูกต้องของตนเอง ซึ่งจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้วิธีท่านายความคิดเหล่านั้นด้วยการหัดตั้งคำถามให้คิดแบบเป็นเหตุเป็นผลและฝึกปฏิบัติทำด้วยตนเอง

3. ผู้วิจัยให้สมาชิกร่วมกันเขียนกิจกรรมที่เห็นว่าทำแล้วจะเป็นประโยชน์แล้วเรียงลำดับความสำคัญของกิจกรรมนั้น แล้วนำมาอภิปรายร่วมกัน โดยผู้วิจัยใช้เทคนิคการตรวจสอบความจริง (Reality testing) และให้มองทางเลือกอื่น (Looking for alternatives) ซึ่งจะช่วยให้สมาชิกเกิดการปรับโครงสร้างความคิด โดยสอนให้รู้จักคำถามหาข้อมูลพิสูจน์ความคิดของตนเอง

ขั้นสรุป

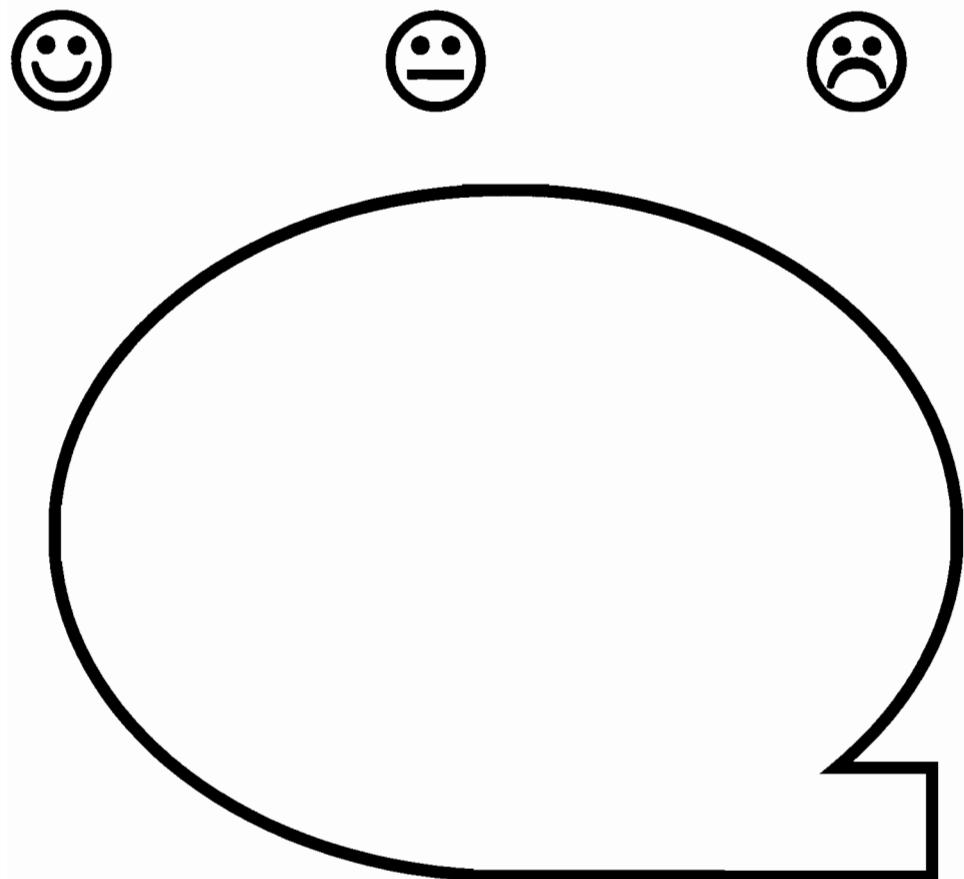
1. ผู้วิจัยให้สมาชิกร่วมกันสรุปใบกิจกรรมที่ 7 เข้ากลุ่มครั้งนี้นั้นได้อย่างไร

2. ผู้วิจัยแจกใบกิจกรรมช่วงเวลา 1 วันของฉันกับการใช้เฟชบุ๊กให้ทำเป็นการบ้านพร้อมนี้ เจงการใช้ใบกิจกรรม โดยผู้วิจัยนี้ เจงว่า ใบกิจกรรมนีจะมีช่วงเวลาแบ่งตามชั้วโมงใน 1 วัน จำนวน 24 ช่อง และเมื่อใดที่สมาชิกได้ใช้งานเฟชบุ๊กให้สมาชิกติดสติกเกอร์ลงในช่องของเวลาหนึ่น
3. เปิดโอกาสให้สมาชิกได้ซักถามและนัดหมายการพบกันในครั้งต่อไป
4. ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณสมาชิกที่ให้ความร่วมมือและยุติการปรึกษากลุ่มครั้งที่ 9

การประเมินผล

1. สังเกตจาก ความตั้งใจ ความกระตือรือร้น การรับฟังข้อปฏิบัติในการทำกิจกรรม และการมีส่วนร่วมในกิจกรรม
2. การซักถามข้อสงสัย การตอบคำถาม และการแสดงความคิดเห็น
3. ใบกิจกรรมที่ 7 เข้ากลุ่มครั้งนีฉันได้อะไร
4. ใบกิจกรรมช่วงเวลา 1 วันของฉันกับการใช้เฟชบุ๊ก

ใบกิจกรรมที่ 7
เข้ากลุ่มครั้งนี้ฉันได้อะไร

ชื่อ..... ชั้น.....

**รายละเอียดโปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม
เพื่อลดการติดการใช้งานเฟชบุ๊กของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ครั้งที่ 10**

เรื่อง เป้าหมายของฉัน

ระยะเวลา 50-90 นาที

แนวคิดที่สำคัญ (Key Concepts)

การเลือกและการตั้งเป้าหมาย โดยให้ผู้รับการปรึกษาคิดวิธีการแก้ปัญหาหลาย ๆ วิธี ให้มากที่สุดเท่าที่จะคิดได้ ผู้ให้การปรึกษาสนับสนุนให้ผู้รับการปรึกษาได้คิดถึงวิธีการ และเลือกวิธีการแก้ปัญหาจากที่คิดได้ โดยพิจารณาจากผลที่จะเกิดขึ้นจากการแก้ไขในแต่ละวิธี ซึ่งพิจารณาทั้งด้านบวกและด้านลบ ผู้รับการปรึกษาเลือกวิธีที่ตนเองรู้สึกว่าทำได้ดี ซึ่งจะเป็นวิธีการที่จะใช้ในการแก้ปัญหา

การสำรวจและรู้เท่าทันความคิดอัตโนมัติของตนเองเพื่อความคิดอัตโนมัตินั้นจะไม่ไปสู่ความคิดที่บิดเบือน ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ทักษะการปรึกษาเบื้องต้น ได้แก่ การตั้งใจฟัง การใช้คำน้ำเสียง การทวนความ การตีความ และเทคนิคการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม คือ

1. ปรับเปลี่ยนความคิดที่เป็นลบ (Modifying negative automatic thoughts) เมื่อผู้รับการปรึกษาได้เข้าใจความคิดที่ไม่ถูกต้องของตนเองแล้ว ต่อไปก็จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้วิธีทำนายความคิดเหล่านั้นด้วยการหัดตั้งคำถามให้คิดแบบเป็นเหตุเป็นผลและฝึกปฏิบัติทำด้วยตนเอง วิธีที่จะช่วยปรับความคิดด้านลบ

1.1 การตรวจสอบความจริง (Reality testing) เป็นวิธีทั่วไปในการปรับโครงสร้างความคิด โดยสอนให้รู้จักคำถามหาข้อมูลพิสูจน์ลิ้งที่ตนเองคิด

1.2 ให้มองทางเลือกอื่น (Looking for alternatives) เมื่อเผชิญกับปัญหาใด ๆ คนเรานักจะมองหาทางออกเพียงด้านเดียว จึงต้องช่วยมองหาทางเลือกอื่นที่เป็นไปได้แล้วหัดให้ผู้รับการปรึกษาได้เริ่มต้นด้วยตนเอง

1.3 การพิจารณาสาเหตุอื่น (Reattribution) เป็นการให้มองหาสิ่งที่เป็นเหตุอื่นนอกเหนือจากความคิดที่ตนเองเข้าใจ เพราะการที่เกิดเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งอาจเป็นผลมาจากการพยายามสาเหตุไม่ใช่เป็นตามที่ตนคิดไว้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้พิจารณาเป้าหมายของตนเอง และค้นวิธีที่จะทำให้เป้าหมายประสบความสำเร็จ
2. เพื่อให้สมาชิกได้เลือกเป้าหมายความคิดอัตโนมัติที่เป็นไปได้และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง
3. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้จัดตารางการใช้เวลา

อุปกรณ์

1. ดินสอ
2. ยางลบ
3. กระดาษ
4. สีไม้
5. ใบกิจกรรมที่ 8 My status
6. ใบกิจกรรมช่วงเวลา 1 วันของฉันกับการใช้เฟซบุ๊ก
7. สมุด

วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

1. ผู้จัดกล่าวทักษะสมาชิกด้วยใบหน้าที่ยิ้มเย้มและท่าทีที่ยินดีที่ได้พบกันอีกครั้ง เพื่อให้เกิดบรรยากาศที่อบอุ่น เป็นกันเอง

2. ผู้จัดให้สมาชิกร่วมกันทบทวนสาระสำคัญของการเข้ากลุ่มครั้งที่แล้ว เช่น โยงเข้าสู่การ

ขั้นดำเนินการ

1. ผู้จัดทบทวนหัวข้อการสนทนาของการเข้ากลุ่มครั้งที่แล้ว เช่น โยงเข้าสู่การตั้งเป้าหมายในการแก้ไขการติดการใช้งานเฟซบุ๊ก
2. ผู้จัดแจกใบกิจกรรมที่ 8 My status ให้สมาชิกเขียนลงเป้าหมายของตนที่ต้องการที่จะทำให้สำเร็จ จากนั้นนำมาอภิปรายร่วมกัน ในขั้นตอนนี้ผู้จัดใช้เทคนิคการตรวจสอบความจริง (Reality testing) เป็นวิธีที่นำไปในการปรับโครงสร้างความคิด โดยสอนให้รู้จักคำถามหาข้อมูลพิสูจน์สิ่งที่ตนเองคิดและใช้เทคนิคใหม่องทางเลือกอื่น (Looking for alternatives) เพื่อให้สมาชิกได้เกิดการคิดกำหนดเป้าหมายของตน ซึ่งเป้าหมายนั้นสามารถปฏิบัติได้จริง

3. ผู้จัดให้สมาชิกเลือกเป้าหมายที่สามารถปฏิบัติได้จริงพร้อมทั้งเลือกวิธีการที่จะนำไปสู่เป้าหมายนั้น ๆ ขั้นตอนนี้ผู้จัดใช้เทคนิคการพิจารณาสาเหตุอื่น (Reattribution) เพื่อเป็นการให้สมาชิกได้มองหาสิ่งที่เป็นเหตุอื่นนอกเหนือจากความคิดที่ตนเองเข้าใจเพ rage การที่เกิดเหตุการณ์ใด

เหตุการณ์หนึ่งอาจเป็นผลมาจากการพยายามไม่ใช่เป็นตามที่ตนคิดไว้ เพื่อที่จะได้เลือกเป้าหมาย และเลือกวิธีการสู่ไปเป้าหมายได้ และวิธีการนั้นสามารถทำได้จริง

ขั้นสรุป

1. ผู้วิจัยให้สมาชิกร่วมกันสรุปใบกิจกรรมที่ 8 My status
2. ผู้วิจัยแจกใบกิจกรรมช่วงเวลา 1 วันของฉันกับการใช้เฟซบุ๊กให้ทำเป็นการบ้าน พร้อมชี้แจงการใช้ใบกิจกรรม โดยผู้วิจัยชี้แจงว่า ใบกิจกรรมนี้จะมีช่วงเวลาแบ่งตามช่วงโง้มใน 1 วัน จำนวน 24 ช่อง และเมื่อใดที่สมาชิกได้ใช้งานเฟซบุ๊กให้สมาชิกติดสติกเกอร์ลงในช่อง ของเวลาหนึ่น
3. เปิดโอกาสให้สมาชิกได้ซักถามและนัดหมายการพบกันในครั้งต่อไป
4. ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณสมาชิกที่ให้ความร่วมมือและยุติการปรึกษากลุ่มครั้งที่ 10

การประเมินผล

1. สังเกตจาก ความตั้งใจ ความกระตือรือร้น การรับฟังข้อปฏิบัติในการทำกิจกรรม และการมีส่วนร่วมในกิจกรรม
2. การซักถามข้อสงสัย การตอบคำถาม และการแสดงความคิดเห็น
3. ใบกิจกรรมที่ 8 My status
4. ใบกิจกรรมช่วงเวลา 1 วันของฉันกับการใช้เฟซบุ๊ก

ใบกิจกรรมที่ 8

My status

**รายละเอียดโปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม
เพื่อลดการติดการใช้งานเฟชบุ๊กของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ครั้งที่ 11**

เรื่อง ลงมือปฏิบัติเพื่อไปสู่เป้าหมาย

ระยะเวลา 50-90 นาที

แนวคิดที่สำคัญ (Key concepts)

การฝึกปฏิบัติเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการบูรณาการให้การปรึกษา การเล่นบทบาท และการซ้อม จะช่วยส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม โดยสถานการณ์จำลอง หรือโดยการทดลอง ทำพฤติกรรม เป้าหมาย การเล่นบทบาทช่วยให้ผู้รับการปรึกษามีประสบการณ์ตรงแทนที่จะเป็นเพียงการพูดถึงคงสภาพการณ์เท่านั้น (ศิริบูรณ์ สายโภคสมุน, 2554, หน้า 224)

การสำรวจและรู้เท่าทันความคิดอัตโนมัติของตนเองเพื่อความคิดอัตโนมัตินั้นจะไม่ไปสู่ความคิดที่บิดเบือน ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ทักษะการปรึกษานี้องค์นี้ ได้แก่ การตั้งใจฟัง การใช้คำถาม การทวนความ การตีความ และเทคนิคการปรึกษากลุ่มทฤษฎีปัญญาณิยม คือ

1. แสดงบทบาทสมมติ (Role play) เป็นการฝึกแสดงบทบาทสมมติเพื่อให้ผู้รับการปรึกษา ทำกิจกรรมนั้นอย่างมีผลดี

2. การแก้ปัญหา (Problem solving) เป็นวิธีที่ช่วยให้สามารถแพชญ วางแผน ช่วยค้นหาวิธี ที่ดี ไม่ลงโทษตัวเอง และเรียนรู้วิธีแก้ปัญหาที่ถูกต้องด้วยตนเอง โดยมุ่งเน้นที่กระบวนการภายใน ให้เป็นกลาง ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

วัตถุประสงค์

เพื่อให้สามารถกลุ่มฝึกจัดการกับความคิดอัตโนมัติ ด้านลบจากเรื่องการใช้เวลาในการใช้งานเฟชบุ๊กอย่างไม่เหมาะสม

อุปกรณ์

1. ดินสอ
2. ยางลบ
3. กระดาษ
4. ใบกิจกรรมช่วงเวลา | วันของฉันกับการใช้เฟชบุ๊ก
5. สติ๊กเกอร์ดาว

วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

- ผู้จัดกล่าวทักษะสามารถด้วยใบหน้าที่ยิ้มเย้มและท่าทีที่ยินดีที่ได้พบกันอีกครั้ง เพื่อให้เกิดบรรยากาศที่อบอุ่น เป็นกันเอง

- ผู้จัดให้สมาชิกร่วมกันทบทวนสาระสำคัญของการเข้ากลุ่มครั้งที่แล้ว

ขั้นดำเนินการ

- ผู้จัดให้สมาชิกอภิปรายเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับความคิดในการใช้งาน เพชบุ๊กของสมาชิกแต่ละคน เพื่อเป็นการสนับสนุนความคิดด้านบวกของสมาชิก โดยการแสดงบทบาทสมมติ เสริมสร้างกำลังใจ ในขั้นตอนนี้ผู้จัดใช้เทคนิคแสดงบทบาทสมมติ (Role play) และการแก้ปัญหา (Problem solving) เพื่อให้สมาชิกได้ฝึกแสดงบทบาทสมมติเพื่อให้ผู้รับ การปรึกษาทำกิจกรรมนั้นอย่างมีผลดี และช่วยให้สมาชิกได้ฝึกการเชิญ วางแผน และให้ได้เกิด การค้นหาวิธีที่ดี ไม่ลงโทษตัวเอง และเรียนรู้วิธีแก้ปัญหาที่ถูกต้องด้วยตนเอง

ขั้นสรุป

- ผู้จัดให้สมาชิกร่วมกันสรุป
- ผู้จัดแจกใบกิจกรรมช่วงเวลา 1 วันของฉันกับการใช้เพชรบุ๊กให้ทำเป็นการบ้านพร้อม ชี้แจงการใช้ใบกิจกรรม โดยผู้จัดชี้แจงว่า ใบกิจกรรมนี้จะมีช่วงเวลาแบ่งตามชั่วโมงใน 1 วัน จำนวน 24 ช่อง และเมื่อใดที่สมาชิกได้ใช้งานเพชรบุ๊กให้สมาชิกติดสติกเกอร์ลงในช่องของเวลาที่ 3. เปิดโอกาสให้สมาชิกได้ซักถามและนัดหมายการพบกันในครั้งต่อไป
- ผู้จัดกล่าวขอบคุณสมาชิกที่ให้ความร่วมมือและยุติการปรึกษากลุ่มครั้งที่ 11

การประเมินผล

- สังเกตจาก ความตั้งใจ ความกระตือรือร้น การรับฟังข้อปฏิบัติในการทำกิจกรรม และการมีส่วนร่วมในกิจกรรม
- การซักถามข้อสงสัย การตอบคำถาม และการแสดงความคิดเห็น
- การแสดงงบทบาทสมมติ
- ใบกิจกรรมช่วงเวลา 1 วันของฉันกับการใช้เพชรบุ๊ก

**รายละเอียดโปรแกรมการให้การปรึกษาคุณทฤษฎีปัญญาอนิยม
เพื่อลดการติดการใช้งานเฟชบุ๊กของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ครั้งที่ 12**

เรื่อง ปัจจันนิเทศและยุติการปรึกษา

ระยะเวลา 50-90 นาที

แนวคิดที่สำคัญ (Key concepts)

สุรินทร์ สุทธิชาทิพย์ (2545) กล่าวถึง การยุติการปรึกษา จะใช้ในสถานการณ์ที่ผู้รับการปรึกษาตัดสินใจเลือกแนวทางการแก้ปัญหา ซึ่งการยุติการปรึกษามีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การสรุปความ ควรใช้ 3 กิจกรรม คือ การใช้ข้อความ การเข้า และการฟังอย่างตั้งใจ ผู้ให้การปรึกษาที่ประสบความสำเร็จในการปรึกษา จะสามารถช่วยผู้รับการปรึกษาในการทบทวน และสรุปความเรื่องราว เหตุการณ์ ปัญหา ได้ตรงประเด็นมากขึ้น

2. การใช้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ผู้ให้การปรึกษา อาจจะขอผู้รับการปรึกษาให้ ข้อมูลย้อนกลับเพื่อทราบผลการปรึกษา หรือผลการแก้ปัญหา

3. การให้โอกาสซักถาม กับผู้รับการปรึกษาได้ซักถามอีกรอบ ถ้าไม่คำถาม การให้โอกาส ผู้รับการปรึกษาซักถามอีกรอบ เป็นการเอาใจใส่ สนใจและยินดีจะช่วยเหลือ

4. ผู้ให้การปรึกษาแสดงความประณดาดีที่จะช่วยเหลือผู้รับการปรึกษา เช่น “ถ้ามีอะไร ที่คิดถึงจะช่วยเหลือได้ คิดถึงก็ยินดีมาก ไม่ต้องลังเลใจเลยนะครับ”

5. กล่าวคำอำลา ผู้ให้การปรึกษากล่าวคำอำลา พร้อมทั้งยิ้มและมองสบตาผู้รับการปรึกษา แสดงถึงความเป็นมิตร

การสำรวจและรู้เท่าทันความคิดอัตโนมัติของตนเองเพื่อความคิดอัตโนมัตินั้นจะไม่ไปสู่ ความคิดที่บิดเบือน ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ทักษะการปรึกษาเบื้องต้น ได้แก่ การตั้งใจฟัง การใช้คำถาม การทบทวนความ การตีความ การสะท้อนความ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้สามารถคุุณประเมินผลการเปลี่ยนแปลงของตนเอง
2. เพื่อให้สามารถคุุณอภิปรายถึงประโยชน์ที่ได้เข้าร่วมกับคุณการปรึกษาทฤษฎีปัญญา นิยมและให้กำลังใจซึ่งกันและกัน
3. เพื่อยุติการปรึกษา

อุปกรณ์

1. ดินสอ
2. ยางลบ
3. ใบกิจกรรมที่ 9 Like & Comment
4. แบบวัดการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก
5. ใบกิจกรรมช่วงเวลา 1 วันของฉันกับการใช้เฟชบุ๊ก
6. สติ๊กเกอร์ดาว

วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยกล่าวทักษะภาษาซึ่กด้วยใบหน้าที่ยิ้มเย้มและทำทีที่ยินดีที่ได้พูดกันอีกครั้ง เพื่อให้เกิดบรรยากาศที่อบอุ่น เป็นกันเอง
2. ผู้วิจัยให้สมาชิกร่วมกันทบทวนสาระสำคัญของการเข้ากลุ่มครั้งที่แล้ว
3. ผู้วิจัยให้สมาชิกประเมินตนเองจากการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่เริ่มต้นเข้ากลุ่มจนถึงวันนี้ ลงในใบกิจกรรมที่ 9 Like & Comment

ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้สมาชิกได้แสดงความคิด ความรู้สึกต่อการเข้ากลุ่มการปรึกษาเพื่อลดการติดการใช้งานเฟชบุ๊กและอุปสรรคที่เกิดขึ้น
2. ผู้วิจัยให้คำชี้แจย กำลังใจแก่สมาชิก และให้สมาชิกกลุ่มได้ให้กำลังใจเพื่อนสมาชิกด้วยกัน
3. ผู้วิจัยให้สมาชิกทำแบบวัดการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก

ขั้นสรุป

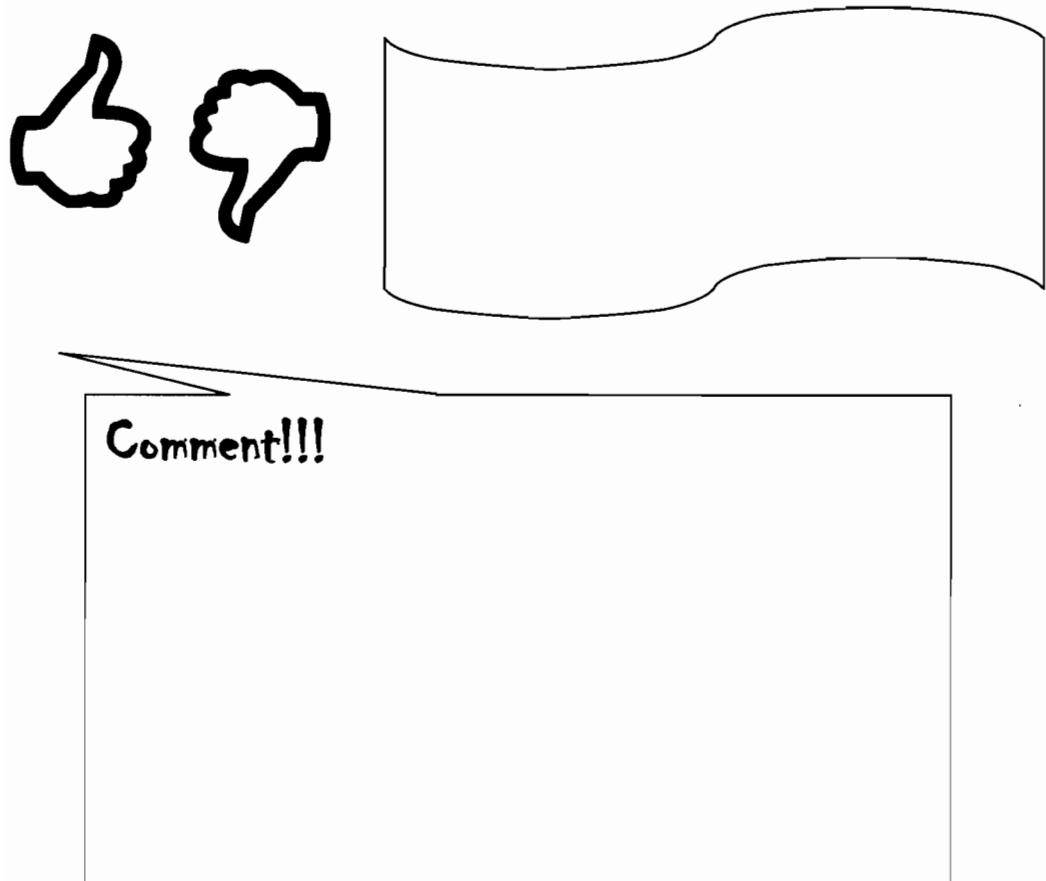
1. ผู้วิจัยให้สมาชิกร่วมกันสรุป ประโยชน์ที่สมาชิกได้รับที่จะนำไปใช้และที่ได้แบ่งปันให้กับเพื่อนสมาชิกจากการเข้ากลุ่มนี้ ไม่ใช่ ในการเปลี่ยนแปลงตนเองอย่างไร
2. ผู้วิจัยให้ให้สมาชิกร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้จากการเข้ากลุ่มการปรึกษาในครั้งนี้
3. ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณสมาชิกที่ให้ความร่วมมือและยุติการปรึกษากลุ่ม

การประเมินผล

1. ผู้วิจัยสังเกตจากการให้ความร่วมมือ ความตั้งใจ ความกระตือรือร้น การแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ สังเกตท่าทางที่แสดงถึงความรู้สึก และการให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกกลุ่ม
2. แบบวัดการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก
3. ใบกิจกรรมที่ 9 Like & Comment
4. ใบกิจกรรมช่วงเวลา 1 วันของฉันกับการใช้เฟชบุ๊ก

ใบกิจกรรมที่ 9

Like & Comment

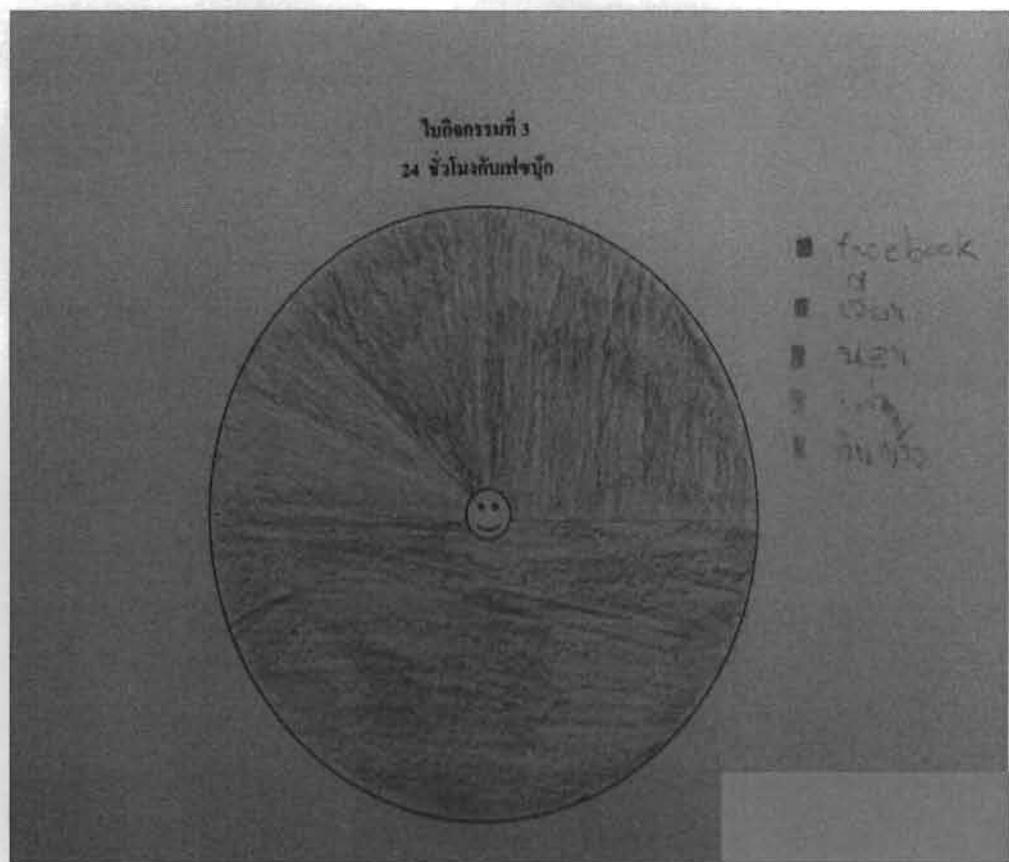
ชื่อ..... ชั้น.....

ตัวอย่างใบกิจกรรม

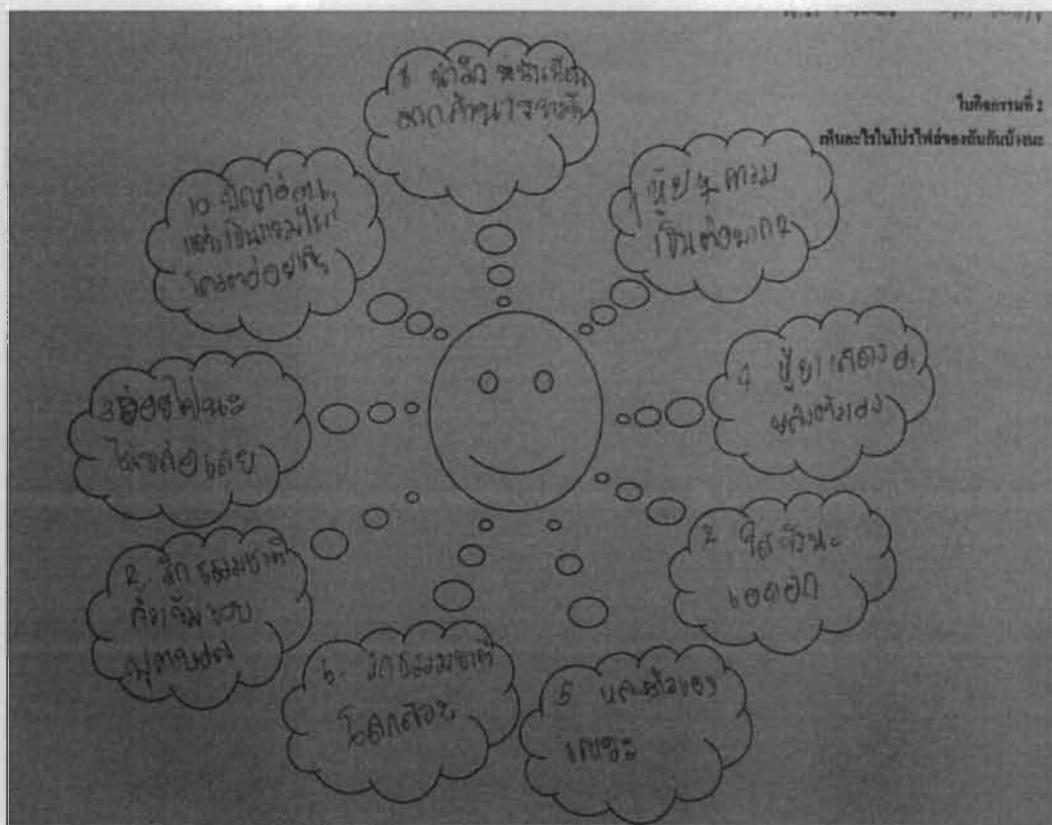
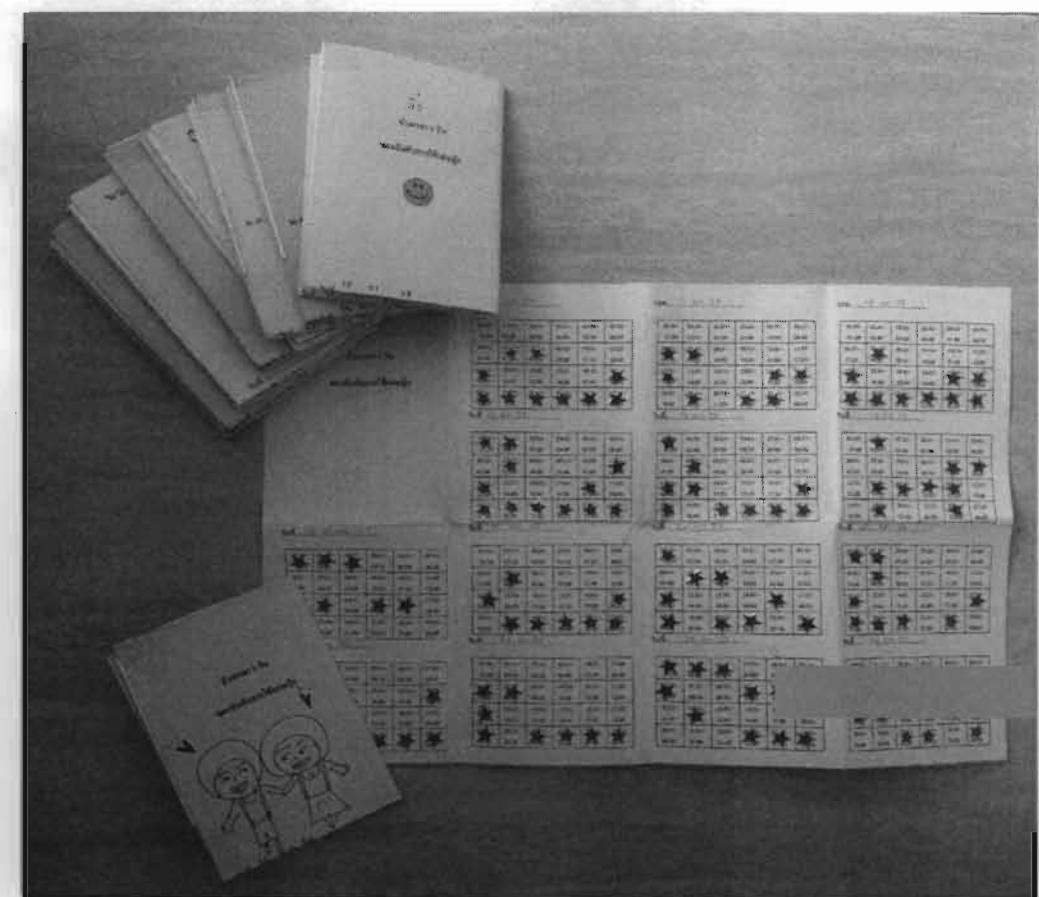
ข้อทําลง

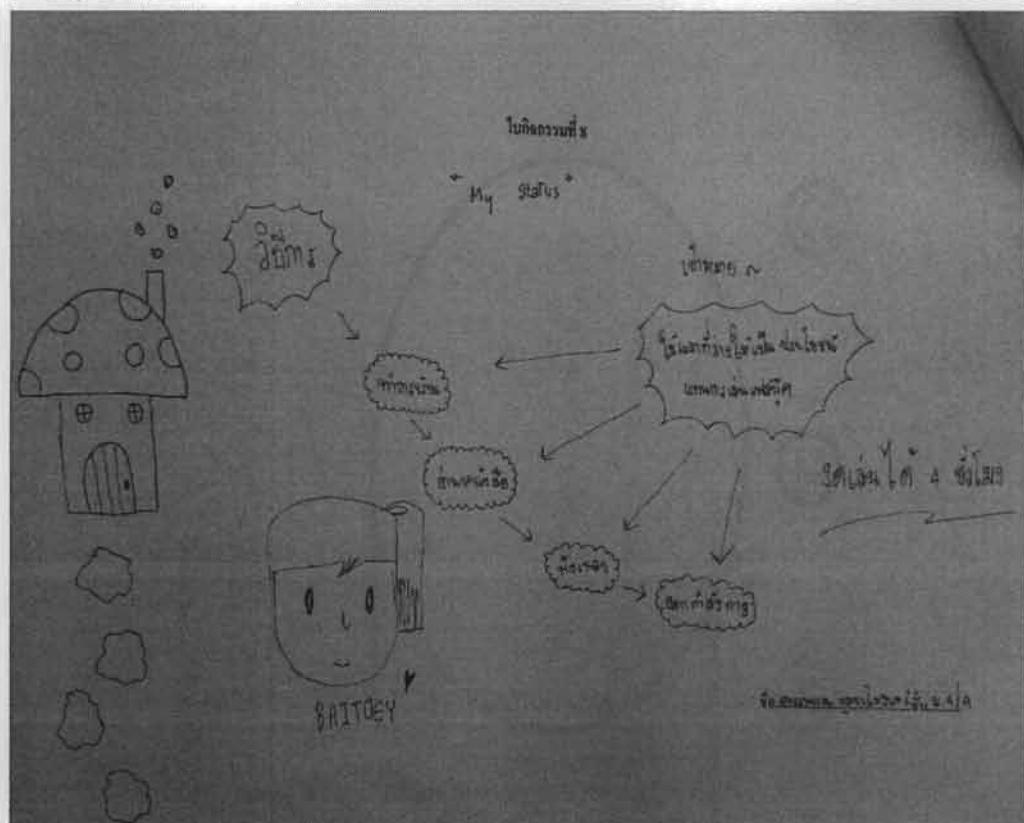
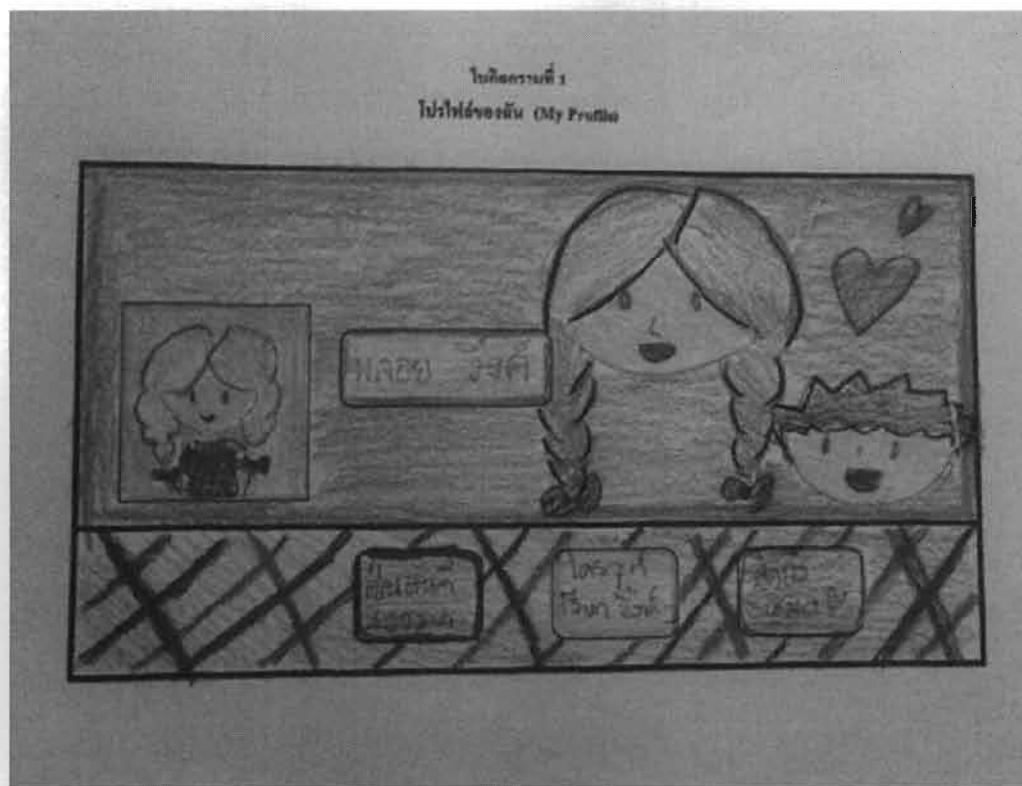
1. จดเร็วๆ ภาษาความลับในกล่อง
2. เมลากำ กิจกรรมให้ เจ้าหน้าที่พิเศษร่วมกัน , ห้อง สัน
3. เวลาจะ ทำให้ขับเคลื่อน
4. ห้องน้ำต้องห้าม
5. ห้องน้ำต้องห้าม
6. เวลาเมืองให้ใช้ชุดเดียว
7. ถ้าให้ต้องเวลา
8. อย่าก้าวเข้ามา
9. อย่าไปทิ้งขยะ ไม่สูงกว่า ใจน้ำประทัดชา กัน
10. ห้องกินห้ามงาน
11. ต้องห้ามคน 10 คน มากที่สุด

My Report

ลำดับ	รายการพืชผล	ความต้องการบันทึก เก็บรักษาในเบ็ด	กรรมวิธี/พุ่มพิเศษ	สถานที่	จำนวนห้องเก็บ			
					ผู้จัดเก็บ		กรรมวิธี	
					รวม	แยก	รวม	แยก
1	กล้วยเชอร์รี่	ลงต้น/ปลูก	ลูกปัด 1 ต้นต่อ 1	ห้อง 8	10	5	10	5
2	พัลเมร์	ปลูกต่อต่อ	ลูกปัด 1	ห้อง 7	25	25	40	40
3	บลูเบอร์รี่	ลงต้น/ปลูก	ลูกปัด 1	ห้อง 6	40	20	40	20
4	ฟรุตตี้	ลงต้น/ปลูก	ลูกปัด 1	ห้อง 5	25	25	25	25

ภาคผนวก ข

ค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบวัดการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก
ค่าอำนาจจำแนก และค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบวัดการติดการใช้งานเฟชบุ๊ก

ตารางที่ 7 ค่าความตรงเชิงเนื้อหา (*IOC*) ของแบบวัดการติดการใช้งานเฟซบุ๊ก

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	<i>IOC</i>	สรุป
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	1	1	1	3	1.00	ใช่ได้
2	1	1	1	3	1.00	ใช่ได้
3	1	1	1	3	1.00	ใช่ได้
4	1	1	1	3	1.00	ใช่ได้
5	1	1	1	3	1.00	ใช่ได้
6	1	1	1	3	1.00	ใช่ได้
7	1	1	1	3	1.00	ใช่ได้
8	1	1	1	3	1.00	ใช่ได้
9	1	1	1	3	1.00	ใช่ได้
10	1	1	1	3	1.00	ใช่ได้
11	1	1	1	3	1.00	ใช่ได้
12	1	1	1	3	1.00	ใช่ได้
13	0	1	1	2	0.67	ใช่ได้
14	1	1	1	3	1.00	ใช่ได้
15	1	1	1	3	1.00	ใช่ได้
16	1	1	1	3	1.00	ใช่ได้
17	1	1	1	3	1.00	ใช่ได้
18	1	1	1	3	1.00	ใช่ได้
19	1	1	1	3	1.00	ใช่ได้
20	1	1	1	3	1.00	ใช่ได้
21	1	1	1	3	1.00	ใช่ได้
22	1	1	1	3	1.00	ใช่ได้
23	1	1	1	3	1.00	ใช่ได้
24	1	1	1	3	1.00	ใช่ได้
25	1	1	1	3	1.00	ใช่ได้

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	สรุป
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
26	1	1	1	3	1.00	ใช่ได้
27	1	0	1	2	0.67	ใช่ได้
28	1	0	1	2	0.67	ใช่ได้
29	0	1	1	2	0.67	ใช่ได้
30	1	1	1	3	1.00	ใช่ได้

หมายเหตุ ผู้จัดได้ทำการพัฒนาและปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญแล้ว

เกณฑ์การให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ

การกำหนดคะแนนของผู้เชี่ยวชาญ

ສອດຄລື່ອງ ໄທ້ +1 ຄະແນນ

ໄມ່ແນ່ໃຈ ໄທ້ 0 ຄະແນນ

ไม่สอดคล้อง ให้ -1 คะแนน

สูตรการหาค่าความตรงชิงเนื้อหา (IOC: Item Objective Congruence Index)

$$\text{IOC} = \frac{\Sigma R}{N}$$

IOC คือ ด้วยความสอดคล้องระหว่างข้อกำหนดและวัตถุประสงค์หรืออินิยาม

\sum_R คือ ผลรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N គឺ ជានាពីរិយាជាលូ ពេលមក

ค่าความตรงเชิงเนื้อหาที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ .50 ขึ้นไป

ตารางที่ 8 ค่าอำนาจจำแนก และค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบวัดการติดการใช้งานเฟซบุ๊ก

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (<i>r</i>)
1	.6771
2	.6789
3	.6482
4	.7010
5	.5817
6	.7381
7	.8422
8	.4038
9	.5011
10	.4788
11	.6721
12	.7314
13	.6484
14	.6929
15	.8163
16	.3206
17	.4443
18	.6017
19	.7525

หมายเหตุ ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น Reliability coefficients alpha = .93

ភាគធម្មនោគ ៩

រាយនាមផ្តៃទំនងកុណវុឌិ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

<p>1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตรี โททัญ
ดร.สุขอรุณ วงศ์ทิม</p>	<p>อาจารย์ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช</p>
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิธิพัฒน์ เมฆจร	<p>อาจารย์ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช</p>
3. นายแพทย์ เวทิส ประทุมครร	<p>นายแพทย์ชั่นานาภูการพิเศษ
กลุ่มงานจิตเวชโรงพยาบาลสุพรรณหงส์</p>

ภาคผนวก ง

แบบรายงานผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย

แบบรายงานผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

a. ชื่อวิทยานิพนธ์

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ (ภาษาไทย) ผลการบริการแก่คุณภาพดูแลปัญญาในมต่อการติดการใช้งานเฟซบุ๊ก
ของนักเรียนขั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ (ภาษาอังกฤษ) THE EFFECTS OF COGNITIVE THERAPY TO FACEBOOK
SYSTEM STICKINESS OF HIGH – SCHOOL STUDENTS

b. ชื่อนิสิต นางสาวกุลวัตติ ทนทิพย์

รหัสประจำตัว ๕๗๐๒๖๐๐๘๙ สาขาวิชา จิตวิทยาการบีรีชาฯ คณะศึกษาศาสตร์

ภาคปกติ ภาคพิเศษ

c. ผลการพิจารณาของคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย:

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย ได้พิจารณารายละเอียดวิทยานิพนธ์ เรื่องดังกล่าวข้างต้นแล้ว
ในประดิษฐ์ที่เกี่ยวข้อง

- ๑) การดำเนินการในศักดิ์ศรี และสิทธิของมนุษย์ที่ใช้เป็นตัวอย่างการวิจัย
 - ๒) วิธีการอย่างเหมาะสมในการได้รับความยินยอมจากกลุ่มตัวอย่างข้างก่อนเข้าร่วมโครงการวิจัย
(Informed consent) รวมทั้งการปักป้องสิทธิประโยชน์และข้อความลับของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย
 - ๓) การดำเนินการวิจัยอย่างเหมาะสม เพื่อไม่ก่อความเสียหายต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัยไม่ว่าจะเป็น
สิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิต
- คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย มีมติเห็นชอบ ดังนี้
- (✓) อนุมัติโครงการวิจัย
() ไม่อนุมัติ

< วันที่ได้รับการอนุมัติ: ๒๗/๐๘/๒๕๖๗ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๗

(รองศาสตราจารย์ ดร. วิวัฒน์ สุรัตน์เรืองชัย)

รองอธิการบดีคณะศึกษาศาสตร์

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย